

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୧୦

ତାଙ୍ଗରୁଙ୍କ ନବମୂର୍ତ୍ତି ସନ୍ଦର୍ଭମୁକ୍ତ ମହିନା । ମୁଁ ମାର୍ଗଶିର ହିଂଦୁ ସନ୍ଦର୍ଭମୁକ୍ତ ସାଲ୍ ଗଲିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଯାଇ ତାକିମାସକୁ ୪୫୫

ସୁବ୍ରଜକ୍ତୁ ଗୋଟିବା ସକାମେ ଉଡ଼ଗାର
କମିଶନର, ତେଣୁକଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଅଧିଦୀ
ପ୍ରଥାଦ ଦୋଷ ଏବଂ ସୁଲିପ ଅଗ୍ରିତ୍ତଙ୍କ ନନ୍ଦେ
ସାହେବଙ୍କୁ ଜବନ୍ତିମେଣ୍ଟ ଅନେହା କର ପଠାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଗେଲାର୍ଟିକ ପୁର ମହାଶୟ ବେହା-
ରର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ସମୟରେ ଉତ୍ତମକାର୍ଯ୍ୟ କର
ଥିବାରୁ ତାବଜ୍ଜର ଏକୁଥି ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲା ।
ଜାମାନାକର ଅନେକଣଥି ଅକ୍ଷୟ ଅବିନାହଁ ।

ସୁନ୍ଦରକବିର ପରିମଳା କଣ୍ଠରେ
ମସ୍ତାବରେ କିଛି ନଭନ ବନ୍ଦାଦ ଅବି ନାହିଁ
ଜ୍ଞାଲେବରେ ଖୋଲିଥିଲା ହେବୁରୁ ଏହିତାକୁ
ନ ଯାଇ ବମେଇବୁ ବରେଥାକୁ ବିଶ୍ଵମାନ
ହୋଇଥିଲୋ ସେଠାରେ ହସ୍ତାୟକ କାଷିତାର
ଉତ୍ତଦ୍ଵାଦ କେତେକ ଅମୋଦ ପରିମଳରେ
ରହୁ ଶୁଭକୁମାରଙ୍ଗଠାରେ ଅଚିଥ୍ୟ ସ୍ଥିତାର
ଦର କର ମନ୍ଦିରବାର ବମେଇବୁ ଅର୍ଥବେ ।
ଉଦ୍‌ଭବିତାରୁ କେବଂ ଶ୍ରାନ୍ତକୁ ବିଶ୍ଵମାନ
ହେବେ କିଛି ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ । ଖୋଲିଥିଲା
ହେବୁରୁ ଏହାଙ୍କ ପରିମଳର ଅନେକ ପର
ବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ଓ ଉତ୍ସପାଇ
ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟ କିମ୍ବର ନନ୍ଦାପ ହେଉଥିବାର
ମହିନରେ ଅନ୍ତମାନ ହୋଇଗାରେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖି ଅନ୍ତର ହେଲୁ ଯେ
କୃତକର ନରନ ପୁଲିନ ସୁଯତ୍ରଶ୍ଵରେଶ୍ଵର ଗ୍ରାମ

ଶ୍ରେବସ୍ମାହେବ ପୁଲିଷ୍ଟ୍ର ଦେଖି ତୃଷ୍ଣି ରଜ୍ଞି
ଅଛିନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଧୂଳ କର୍ମଚାରୀ ଲେଖିଥାବେବ
ବଢ଼ ଉଲମୋବ ଥିବାରୁ ଆପଣା ଅଧୀକ୍ଷ
ଲୋକଙ୍କପାଇଁ କିଛି ଅତିରିକ୍ତ ଦୟା ସାକାଶ ବିବୁ
ଥିଲେ ତାର ପୁଲିବ କର୍ମଚାରୀମାନେ ତହୁଁ ରା
ଯଥାର୍ଥ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କର ନ ପାର ଶିଥିଲ
ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ମୌଳବ ଅବଗଲିବାଦର
ପୁଲିବର ଭର ନେବାଦନଠାରୁ ଅଧୀନଷ୍ଟ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗିବାର ଅରମ୍ଭ ହେଲା
ମୌଳବିଧାତେବ ବହୁତ ଗ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହାନ୍
ଦିଗରେ କ୍ରମର ବୟ ପୁଲିବର ଅନେକ ବିଲକ୍ଷ
କରିଦେଲେ ମାତ୍ର ସେ ଅନ୍ତରାଳ ସବାଦେ
ରହି ଥିଲେ ବୋଲି ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଟିନ ହେବାକୁ
ମନ୍ଦ ବଳାଇଲେ ମାହଁ ଉଥାଗ ପୁଲିବର ଅଳ୍ପ
ସୁଅପଣ କହୁଛ ହଜିଦେଲେ । ଏହାଙ୍କପରେ
ଶ୍ରେବସ୍ମାହେବକର ଶୁଭମନନ ହେଲ ଓ ସେ
ପୁଲିବ ପ୍ରତି ଯେତୁସ କଟିନ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଅଛନ୍ତି
ତହୁଁରେ କିମ୍ବୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ଅନ୍ତଦିନରେ
ପୁଲିବର ଅଳ୍ପସୁଅପଣ କିଛିମାତ୍ର ରହିବ ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଏତିବ ଅଗାକରୁଁ ଯେ ଏ ଗର-
ନିଷ୍ଠ ଶଶ୍ଵାସୀ ନ ହୋଇ ସବଦା ସମ୍ଭବରେ
ଆର ଓ ପୁଲିବର ପହଞ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇ ଯେମନ୍ତ
ଦୃଷ୍ଟି ରହିଥିଲୁ ମୋବଦମା ଉଦ୍‌ବାକ କର୍ମପ୍ରତି
ମଧ୍ୟ ସେହିରୁସ ହେଉ ।

ବର୍ତ୍ତନାନ ପ୍ରକଳନ ମହାପ୍ରମାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ସୁଶ୍ରୀ ପ୍ରତିମାନେ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇଥିଲେ
ଜାହା ଏଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ଅଛି । ଇକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର
ଅବଶେଷମୂଳ୍ୟ ଅଛି କେବେଳ ବିଷୟ ସେଇ
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିବାରୁ ସାଧାରଣଙ୍କ
ଜାତିବାହିନିତି ଅବ୍ୟକାର ଅଚରଣକୁ ପରିଦ୍ଵାରାରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏ ଅବଶେଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପଠା-
ଇବାର ପ୍ରୟୋଗକର ବୋଧ କୁଆର ବାବୁ
ତାରବାବୁ ବିଦ୍ୟାସାମରକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମଞ୍ଚକ
କରିବା । ପ୍ରଗଣ୍ଠିତ ବାବୁ ପୁଣ୍ୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର
ପ୍ରଥମଶୋକ ଅର୍ଥାତ୍ “ଖଣ୍ଡଜେ ଝୁଟିରେ
ଦର୍ଶନ କରୁଁ” ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କ୍ରିୟ
ଗଦର ଅର୍ଥ ସ୍ବାଚ୍ଛବ୍ଦି ବୋଲି ସ୍ଵାକାର କରନ୍ତି
ଜାହା ବିଦ୍ୟା ଉକ୍ତ ଗଢ଼ ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ତରେ
ଦେବମର୍ତ୍ତୀର ବିମେଶନ ହୋଇ ନ ଥାରେ ।
ତେବେ ଉକ୍ତ ଗଢ଼ର ପ୍ରକାଶ ଅର୍ଥ ବାବୁଙ୍କ
ମନ୍ତରେ କି ଦ୍ୱୋରୀଥାରେ ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ
ନ ପାରୁଁ । ଫଳକଃ ଏହିଷୟରେ ଅମୂଳଙ୍କର
ଦିଲ୍ଲି କହିବାର କନ୍ଧରା ଜାହାଙ୍କ କେବଳ ବିଦ୍ୟା-
ସାଗର ମହାଶୟଦକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରକାଶ କର ନ
ଥିବାରୁ ଜାହାମ୍ବଦିତ ବନ୍ଦମାନ ପ୍ରକାଶିତ ମନ୍ତର
କରୁଥୀ ଏକର୍ଷମ ଅଛି ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା
କାରଣ ଉପରିବିଶିତ ବଥା ଲେଖିଲୁଣ୍ଟ । ଏହି
ସଙ୍ଗେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାବାର କରି-
ବାବୁ ଉତ୍ସାହକର କୁଆରକୁ ଯେ ଗାସ୍ତର
ବଥାକୁଡ଼ା ବିଦ୍ୟାସାମର ମହାଶୟ ସାଧାରଣ

କୁଳକୁ ଅବଲମ୍ବନ କର ଯେଉଁ ସୁକୁ ଦର୍ଶାଇ-
ଅଛନ୍ତି ତାହା ଆନୁମାନକର ମନୋମାତ୍ର ହୋ-
ଇଥାଏ । ଯେବେ ଉଚ୍ଚାରିତ ପୂଜା କଥା
ମନ୍ତ୍ର କିଧିତରୁଥ ରହିଲା, ତେବେ ଦେବଲ
ଶିଂହାଦରଙ୍ଗୁ ଖେଳାଇ ବହିବାରୁ ତାହାକର
ମହିତ ଡଳା ହେଲା ଦାରି ।

ବୁନ୍ଦେଶ୍ଵରୀ ଅଟ୍ଟରୁ ଆବଗଳ ହେଲୁ ଯେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଗୋଟିଏ ଗାନ୍ଧିପଦ ସଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଦେଇଥାଏଛି । ସେଠାର ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୂରଳିମାନଙ୍କ
ମୁଖରେ ଧର୍ମବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିବାଦ ଉପସ୍ଥିତ
ହୁଅର ଓ ଶାଖାବଣ ଗାନ୍ଧି ରକ୍ଷାପ୍ରକାର ଜାହା
ଅଗଣ୍ୟ ଅମରଳ ଘଟନା ଅଟ୍ଟଇ । ଯର୍ତ୍ତରେ
ଏହିର ଧର୍ମନାନ୍ଦ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୌଦ୍ଧି
ବିଶେଷ ଜ ହୁଅର ଓ ଉଦ୍‌ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ
ବିଜୁଳିବରେ ରହିଥିଲା ଜହାର ଉପାୟ ବରଦା
ବାରଣ ଦେଠାର ସ୍ଵତ୍ତୁ ଓ ମୂରଳିମାନ ପ୍ରତିବାଦର
ମୂରଶୁକ୍ଳମାନେ ନିଳିତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ
ସଜର ଅନ୍ତର୍ମାନ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଏ ମହାର ଜାନ
“କର୍ମଚିନ୍ମୟହବ” ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମ ସବୁରେ
ଖଣ୍ଡା ଏତିର ହୋଇନ ଜାନ ବାହାରୁ ପରା
ପରିର ଅନେକହଣ କରିଥିଲେ ଓ ଜହାରେ
ଏହି ଧାର୍ମ୍ୟ ହେଲା ଯେ ହମସ୍ତ ପ୍ରତିବାୟରକୁ
ଓ ମୂରଳିମାନଙ୍କୁ ଏଗରରେ ଯୋଗଦେବାପ୍ତିର
ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବ ଓ ଦିନର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦେଇଲ
ଧର୍ମରେ ବଦଳ ଉପସ୍ଥିତ କମଳା ଦେବାକୋରଣ
ପ୍ରଥାକ କମଳାରଙ୍କ କିବିରୁ ଅବେଦନ ପଠା-
ଧିବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥରୁ ଉଦେଶ୍ୟ ଶୁଣି କତ୍ତ
ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥାଏଁ ଓ ରହିଥା କରୁଁ ଯେ
ବଜ୍ରି ଶରପାସୀ ଚୋଇ ବାହୁଡ଼ ଫଳକର
ଦରୁ । ହଲୁ ଓ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଅସାଧାରି ଥିବା
ସାଧାରଣ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆନ୍ଦୂଳର
ଅପରି ଓ କାହା ବିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ଯେ ମୁସଲମାନଙ୍କ
ମାନମାନେ ଅଗ୍ରେ ଚେଷ୍ଟା ଦେଖାଇଥିଲୁ ଏହା
ବଢ଼ି ଦୂର ଦେଖା ଅପରି । କାରଣ ମୁସଲମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଥମେ ଦୂରଠର୍ମପତି ଅଜନାବିରଜନେକରୁ
ଦୃହିକ ମଧ୍ୟରେ ଅଛେବଳା ହୋଇଥାଏଁ ।
ଯେହେ ମୁସଲମାନମାନେ ଦୂରଠର୍ମପତି ଦେଖ
ଦେଇବେ ନାହିଁ ତେବେକେ ପାଦମାନେ ଅନାୟା-
ସରେ ଭାବାଜୟହାର ଦିଗିବେ । ହଳୁମାନେ
ଯେ ମୁସଲମାନ ଧର୍ମପତି ଖାତ୍ର ଦେସ କରିଛୁ
ନାହିଁ ତହିଁର ପରିତ୍ୟ ଏହି କଥାର ପାଦମାନେ

ଯାଏ ଯେ ହୁନ୍ଦିମାନେ ମୂରଲିମାନକରୁ ପିର
ପଗମୁରିମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ର ଅସୁଅଛନ୍ତି ଓ ପିରଖୀ
ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟ ସେବନ କରନ୍ତି ହିନ୍ତୁ ମୂରଲିମାନ
ମାନେ ହେପର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେବେ ହୁନ୍ଦି
ଓ ମୂରଲିମାନ ଏତବି କରନ୍ତି ବି କେହିକାହାଟି
ଧର୍ମପ୍ରଚ ବିଦେଶଭବ ନ ରଖି ସମସ୍ତେ ଅପଣା
ଧର୍ମରେ ରହି ସାଂସାରିକ ବିଷୟରେ ଏବନୋଟ
ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଜେବେ ଲାଭବର୍ଷର
ଅନେବ ଶ୍ରାବ୍ୟ ଗେବ ଭରତବର୍ଷର ସତଳ
ସ୍ଥାନର ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୂରଲିମାନଙ୍କୁ ଏକଷୟ ପରି
ଦୃଢ଼ି ଉତ୍ତିବାର ଭାବି ।

କର୍ମଲୟକ ।

ଗତ ବସ୍ତୁରେ କଲିତା ଗହେଟରେ ଅ-
ନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ନର୍ମିଳାଟ୍ଟିଲ ସମ୍ପର୍କରେ
ଅମୂଳକର ଲେଖିଛେଣ୍ଟା କବର୍ତ୍ତିବକର
ଅବସ୍ଥା ପରାମ ଦୋଇଅଛି । ତହୁଁର କବା
ନ୍ତ ଏଠା ମାଠଙ୍କ ଜାଣିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ବିବେଚନରେ ଅମ୍ବେମାନେ ସଂଶେଷ ରୂପେ
ବର୍ତ୍ତିତ କରୁଥାଏ । ସବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନମାନେଷ୍ଟରେ
ବିନ୍ଦୁ ହେଣୀର ତିକ୍ଷାଦାନର ବିଧାନ ଦର ଗୁରୁ
ମନଙ୍କୁ ତିକ୍ଷା ଦେବା ହତିତ ଅନେକ ଗୁଡ଼େ
ନର୍ମିଳାଟ୍ଟିଲ ଖାପକ ଦର ଯାଇଥିଲେ । ଏବଂ
ରହର୍ତ୍ତ ଫୋକିଲ୍ ମରରେ ଏହା ବିଦ୍ୟାକରଣ
ଅଛାଦନ୍ୟକ ଅଟଇ । ଏ ବୋଲନ୍ତି କେବଳ
ବର୍ତ୍ତିନେଶ୍ୱରର କାନାପକାର କର୍ମଗୁରୁର
ପ୍ରୟୋକନ ହୁଅର ବିନ୍ଦୁ ବୌଧିଷ ବିଲଗ ବିନ୍ଦୁ
କର୍ମଗୁରୁ ଶିକ୍ଷିତ କରିବେବାକୁ ପ୍ରୟୋକ
ହୁଅଇ ହାହିଁ । ତିକ୍ଷା ବିଲଗରେ ଏପରି ବିଦ୍ୟା
କାହାକୁ ରହିବ । ଧୂନାଟ ଇଂଗ୍ଲିଶ ବିଦ୍ୟାକ
ବିଦ୍ୟାମେ ଉପସ୍ଥିତ ଶିକ୍ଷକ ଅନାୟାସରେ ପ୍ରା
ହୁଅଇ ରହଗୁର ବିଶେଷ କର୍ମଗୁରୁ ପ୍ରସ୍ତୁ
କରିବାକୁ ହୁଅଇ ନାହିଁ କେବେ କଷା ବିଦ୍ୟା
ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିକାଶ କାହାକୁ କିମ୍ବା ବିଧାନ ପ୍ରୟୋକ
କରନ ହେବ । ମାତ୍ର <ସ୍କୁଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଲେଖିଛେଣ୍ଟା ଜବାହିର କହିଅଛନ୍ତି ବି ଦେଇବ
ସ୍ଵ କଣ୍ଠରେ ଭାବିଷ୍ୟତ ଦେବାର ବ୍ୟା
ନ ଥିବାକୁ ସବୁ ଲେବ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ନ ମେଲେ ଦେଖାଯୁ ଘାଗାର ଶିକ୍ଷକ ନିଲକାଳ
କଠିନ ଅଟଇ । ପ୍ରଥମରେ ଏହା ଅବଶ୍ୟକ
ଅୟକରି ବୋଧ କୋଇଅଛନ୍ତି କର୍ମଗୁରୁ
ବିଦ୍ୟାକଥର ସୁକ୍ଷମ ବୋଇଥିଲ ଓ ଯଦ୍ୟପି
ଏମନ୍ତ ଅଗାମୋଦିତରେ ଯେ କିମ୍ବରଙ୍ଗ ଦେଇ

ଭାବୁର ହେଲେ ଏପ୍ରିଳାର ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରେସ୍-
ଜନ ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା ପଞ୍ଚଶିର୍ଗୁପ୍ତେ
ଓ ଅକଣ୍ଠା ହୋଇ ନାହିଁ । ନବର୍ତ୍ତମାନ କବ
ଶ୍ରେଣୀର ଦେଖାଯି ବିଦ୍ୟାଲୟ ଅଛି ଯଥା;
ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଓ ପଦିନ୍ଦୁ ଶ୍ରେଣୀ । ଏଥୁ ପାଇଁ
ଉଚ୍ଚପ୍ରକାର ପିଷ୍ଟକର ସାଧ୍ୟାକଳ ଏଥକୁ ପୂର୍ବ
ଶ୍ରେଣୀର ନର୍ମିଲ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଅଛି । ଉତ୍ତର
ଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ପିଷ୍ଟକ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ଓ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର ନର୍ମିଲ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟରେ ଅଧିକ ଉଦ୍ଘରେଣୀର ପିଷ୍ଟକ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବାକୁ । କୌଣସି ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଲୟକୁ
ଉଦ୍ଧବ୍ରତ ହେବା ଶ୍ରେଣୀ ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର
ବିଦ୍ୟାଲୟର ପିଷ୍ଟକ ହୋଇ ପାରେ ସ୍ଵର୍ଗାଶ୍ରମ
ଦେବକ ମଧ୍ୟଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଲୟ ସାହୁର
ପିଷ୍ଟକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ବିଦ୍ୟ-
ଦେଶରେ ମଧ୍ୟଶ୍ରେଣୀର ଶ୍ରେଣୀ ଅନେକ ବାହାର
ଥିବାରୁ ଅଭିନିମୁଶ୍ରେଣୀର ନର୍ମିଲ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ପ୍ରେସ୍-ଜନ ନାହିଁ ଖେଳିଲ ମଧ୍ୟଶ୍ରେଣୀ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟର ପିଷ୍ଟକ ନମିତ ଉଦ୍ଘରେଣୀର ନର୍ମିଲୟକୁ
ରୁକ୍ଷିତାର ପ୍ରେସ୍-କଳ । ଏହି ବିନ୍ଦୁରେ
ଲେଖିଥିଲେ ମନ୍ତ୍ରୀର ଅଧେଶ ଦେଇଅବଶ୍ୟକ
ସେ ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ନର୍ମିଲସ୍କୁଲମାନ କିମ୍ବା
ଉଠିବିବ । କେବଳ ଉତ୍ତର ଶ୍ରେଣୀର
କଲାଶାଳାକୁ ଏହି କ୍ଷରବେଶକାରରେ ବିଦ୍ୟାର
ଅନୁଯାୟିନ ଅଛି ଥିବାରୁ ଫେରୋ ନର୍ମିଲସ୍କୁଲ-
ମାନ ବର୍ତ୍ତମାନପର ଭାବ । ତେବେ ଉତ୍ତର
ଶ୍ରେଣୀର ସେଇ ସମସ୍ତ ନର୍ମିଲ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଅଛି
ଦେଶରୁ ଫେରୁ ଯଥାଥ ହେବୁ ରହିବ କେନ୍ଦ୍ର
କଲାଶାଳାର ନର୍ମିଲସ୍କୁଲରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କଲେକ୍ଟ କା
ରୁକ୍ଷିତ ନର୍ମିଲସ୍କୁଲ ସହର ଯୋଗ କରିଥାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାଏ । ଏହିକୁ ଯେ କାଳାଳୟର
ନର୍ମିଲସ୍କୁଲ ପାଞ୍ଚମାତ୍ର ସ୍କୁଲରେ ନିରାକରିବା

ଅମେରିକାରେ ଲେଟିଫେଲ୍ ବନଶୀଳର
ଏ ବିଷପ୍ତାରେ ବଜ ଅଛନ୍ତି ହୋଇଥାବୁ ।
ଦୁଇର ପକ୍ଷା ବସଗର ଅନ୍ଧର ଦୃଢ଼ାବ୍ୟଧ
ଭଣା ହୋଇଥିବ ଅଥବ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରତି
ମାନେ ଚିକା ଦୂରରେ ହର୍ମ ଧାଇବେ ।

ପିଲାର୍ ପଦ

ମାନୁକ ଉତ୍ସୁକ ମଧ୍ୟରେ ପିଲାକ ମାନୁରେ
ଏହି ଶତାବ୍ଦୀ ଅତି ମନ୍ଦ ଉତ୍ସୁକରେ ଏହାର
ଫିରୁବ ପ୍ରାୟ ୨୫ ମାରନ ଓ ଏଥରେ ୨୫ ହାର
ମାରୁଥ କାଳୀଥ ଲେଖ ଦାସ ମାନୁରେ

ଏପରି ହେତେଶ୍ୱରର ଗାନ୍ଧି ଅରସାୟ ଲୋକ
ଆହୁନ୍ତି ! ପୂର୍ବେ ଏ ବଜ୍ର ଗାନ୍ଧମଦେଵର
ବର୍ତ୍ତନ ବଜ୍ର ଥିଲା ହିନ୍ତୁ ସଙ୍ଗ ୧୮୯୭ ମସିଥାରୁ
ଏହା ସାଥୀଙ୍କ ହୋଇ ପୁରୁଷାନ୍ତମେ ରାଜାଙ୍କ-
ଶ୍ରୀ ଶାଶୀତ ହେଉଥିଛି । ରାଜାଙ୍କର ଉପରେ
ସୁଲଭାନ ଅଟ୍ଟଇ । ତେଣୁକରିବାରୁ ଅବଶେଷ
ହେଲୁଁ ଯେ ଏ ବଜ୍ର ଓ ତହିଁ ର କଳଙ୍ଗଦର୍ତ୍ତା
ଅହସାନ୍ତର ଗତିର ରାଜାମାନେ ପ୍ରଜଙ୍କ ଉପରେ
ଏଠା ବ୍ୟାଜପର ନାନାପ୍ରଭାର ଅତ୍ୟଶ୍ଚର
ବର୍ଷବାନ୍ତ ବମ୍ବ ବମ୍ବପୁରେ ଗୋଲମାଳ ଉପରୁ
ହୁଅର ଓ ଗୁର୍ଜିର ଅୟକାର ଗମ୍ଭୀର ମଧ୍ୟ
ବିବାଦ ହେବା ବରଳ ନୁହେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପିତ୍ର
କରେ ଯେଉଁ ସୁଲଭାନ ଅହୁନ୍ତି ସେ ଗାନ୍ଧରେ
ବର୍ଷବା ବମ୍ବପୁରେ ଏହପରି ବିବାଦ ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ଡଂଗି ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଜାହାଙ୍କ ପରମ
ହୋଇ ଜାହାଙ୍କ ଉକ୍ତ ବଜ୍ରର ସୁଲଭାନ ବୋଲି
ଶାକାର ବଳେ ଓ ସୁଲଭାନ ଉକ୍ତ ଅନୁରହର
ବଦଳରେ ଇଂଗି ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଦିନ୍ଦ୍ୟପଥ
ଲେଖିଦେଲେ ଏବଂ ଉତ୍ସବରୂପେ ମାନନ କରି
ଦେ ବୋଲି ଉତ୍ସବେ ଦୃଢ଼ଭୂଷେ ପଣ୍ଡକ କଲେ
ବିହିବାଳ ଉତ୍ସବୁ ସୁଲଭାନ ଅପଣ ପଣ୍ଡକ
ସମେବାର ପକାଇ ଅବ୍ୟାକାରିତା ବର୍ଷବାରେ
ଇଂଗି ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଜାହାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତକ କର
ଦ୍ୱାରା ଦେଲେ କ ପ୍ରଚିନ୍ତା ଲଙ୍ଘନ କଲେ
ମାହାତ୍ମ୍ୟପ୍ରତି ହଠିନ ବ୍ୟବହାର ହେବ । ସୁଲ-
ଭାବ ଅବଦଳ୍ଲା ଏଠମକ ଶୁଣି ଆରମ୍ଭ ରହ୍ୟ-
କୁର ହୋଇ ଉତ୍ସବ ଲେଖିଲେ ବି ସେ ଗାନ୍ଧନ
ବର୍ଷବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଅବସକ ଅପଣାବଜ୍ର ଇଂଗି
କ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ପରିପରା କଲେ ଓ ଯେଉଁ
କର୍ମଗର ବିସ୍ମୟ ହେବ ଜାହାର ଅଧୀନରେ
ଯେ ରହିବାକୁ ଶାକାର କଲେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ
ଉତ୍ସବେ ଧର୍ମତ ହୋଇ ମଜ୍ଜରେ ଦୋଷଶା
ଦେଲେ ବି ସୁଲଭାନ ପିତ୍ର ବଜ୍ର ଗର୍ଭମେ-
ଣ୍ଟଙ୍କୁ ସର୍ବଧା କରିବାକୁ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ସ୍ଥରକର
ଅହୁନ୍ତି ଯେ ସୁଲଭାନଙ୍କ ନାମରେ ବଜ୍ର ମାତ୍ର
କରିବେ ଓ ଉତ୍ସବାର୍ଥ କମେଗନର ପରି
କର୍ମଗ୍ରହ ଦୟାକୁ କରିବେ । ଦୋଷଶା ପଢ଼ିରେ
ଆହୁର ଲେଖାଥିଲା ବି ପିତ୍ରକର ପ୍ରଜାମାନେ
ନଜା ଓ ସରଦାରଙ୍ଗାୟ ପ୍ରଶାନ୍ତ ହେଉ
ଅହୁନ୍ତି ଓ ସୁଲଭାନ ସେ ବୁଝ ଅବଶ୍ୟ ବିବାହର
କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେବାକୁ ଗରୁଗର ଅପରାଧ-
ମାନକର ଦୃଷ୍ୟକୁ ଅନୁଭବାକୁ ଓ ଗାସ୍ତ
ହେଉ ନାହିଁ । ଅତ୍ରକିଷ୍ମତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଦେଇଲେ ଦୀପ୍ୟର କଥା ଯୋଷଣାପସରେ ଲେଖା
ଥିଲା । ଏ ଯୋଷଣା ପ୍ରଶ୍ନର ହେବାରେ ପିତା-
କର ଶ୍ରୀ ଓ ରାଧାରମାନେ ଉଡ଼େଇଛା
ହେଲେ । ବୋଧହୃଥର ଇଷମାଳର ନାମରେ
ଏକବିଧି ବି ସେ ପୁଣେ ଅବଦୂଜ୍ଞ ଜାଦ
ପାପି ମନୟରେ ରଜ୍ୟ ପାଇବା ସକାଶେ ବିବାଦ
ବରିଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁମୋଗ ପାଇ ରଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତାର ଅଛି । ଯାହା ହେଉ ରଜ୍ୟମାନରେ
ବିପ୍ରାହାରର କର ପଥମେ ପ୍ରସବରେ ଥିବା
ଇଂଗଜ ରୈବିଟେଶ୍ନଙ୍କୁ ଦର୍ଶା କଲେ ତାହା
ଉତ୍ତରାରୁ ଆର୍ଦ୍ର ମରାମାନଙ୍କ ପହିତ ଯୋଗକର
ଇଂରାଜଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତର ଗୋଇ
ଅଛିନ୍ତି ଏହି ଅନ୍ୟଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ସତ୍ତ୍ଵ କେତେ ମାତ୍ର
କରି ଅଛିନ୍ତି । ରାଜବର୍ଷରେ ଏ ସବୁ ସଂବାଦ
ଅବେ ପଢ଼ିଥିବାରୁ ଏଠାରୁ ଦିନ୍ୟ ପ୍ରେରଣ
କେବାର ଥାଣ୍ଟା ହୋଇଥାଏହି । ଅଗଣ୍ୟ ସେନାଧ
ଏଠାରୁ ଯାଏ କରିବେ ଓ ଅଳ୍ପବିନନ୍ଦରେ
ବୋଧ ହୁଅର ବିପ୍ରାହାରେ ଦମନ ହେବାର
ସଂବାଦ ଶୁଣାଯିବ ।

ସାହୁବିକ ସଂବାଦ

ପାରୁର ଗବର୍ଣ୍�ନେଶ୍ୱର କୁର୍ବାନରେ ବଗ-
ରସ ପ୍ରକଳିତ କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି
ଏଥିପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍�ନେଶ୍ୱର ଏକଣ ଆମେ-
ରିହାର ଦିକ୍ଷଣ ପ୍ରଦେଶରେ ତିମର କରି ବସ-
ନ୍ତର ପାଳୀ ଅଞ୍ଚଳ କରିଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଟି ଅପରେ ଲେଗାଏଛି ଯେ ସେ ତିଏ ପ୍ରଥାନଙ୍କରରେ ବସନ୍ତ ତୁଳପାନରେ
ପଡ଼ୁଥିବା ମୁଣ୍ଡିଯୁ ଏଇ କାମାକ ଗୋଟାଇ ଜାହିଁରେ
ଶୁନିବାର ଏଇ ବନାର ବ୍ୟବସାୟିଗ୍ରାମ ଏବଂ
ଦର୍ଶରେ ଲକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଲାଗୁ ମିଳିଅଛି । ବିଗରି
ଜ କରି ସାମାଜିକ ପ୍ରକଟିକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚରିବାରେ କେତେ
କ୍ଷତି ହେଉଥାଏ ଏଥିରୁ ଶୁନିବାରେ ବୋଧ
ହୋଇପାରେ ।

ଭରତର୍କର୍ଷର ସବଳପୁନର ଜଳ ଛାଡ଼ିଲା
ନୁହଇ ବୋଲି ମୃତ୍ୟୁମାରଙ୍ଗ ବ୍ୟବହାର ନିମିତ୍ତ
ଦିଲ୍ଲିଜରୁ ଜଳ ଅଣାଇବା ବାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣର
ଜେନରଲ ସାହେବ ଭାରତୀବ୍ୟାପେ ସମ୍ମାଦ
ଧାରାକୁ କାନ୍ତିକାରୀ । କଲାକାରୀ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ଲାଇବ୍ ଉକ୍ତ ଜଳର ଉତ୍ସାହମାନ ରହିବ ।

ବୈବାହିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଲୀଦାର ପକାଇସେ ମୁନାଫା
ଧର୍ମଶାଳାର ଯାତ୍ରା ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତାହାରୁ

ବର୍ଷରେ ପ୍ରତିଲି କରିବା କାରଣ ପାଠନାଦାସି-
ମାନେ ଗୋଟିଏ ସବୁ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏ ସବୁର
ପ୍ରଥାଜୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଉଚିତରେଣିର ଲୋକ
ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏକା ଆପଣା ଘରେ ଏ
ବୃଦ୍ଧି କଲାଇବେ ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ଶାଖାଦୂରେ
ତାହା ବିଷ୍ଟାର କରିବାର ଉପ୍ରେସ୍ ଦେଖିବେ ।

ଗୁରୁକୁମାର କଲିକତାରେ ଥିବା ସମୟରେ
ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପଦଗୁ ଦେବା କାରଣ
ଅସକା ଯୁଲିସର ପ୍ରତ୍ୟାକଳ ହେବାରୁ ପରେଷବ
କିଳାରୁ ଗା କଣ ସବଳ ଓ ସୁନ୍ଦର ଯୁଲିସ
ବର୍ମଣ୍ୟ କଲିକତାରୁ ପ୍ରେରତ ହେବାର ହୁକୁମ
ହୋଇଥାଏ ।

ଗଜକୁମାରଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣନା ନିମିତ୍ତ ବଳପାତାରେ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ଭେଦା ସଂଗ୍ରହୀତ ହେଉଥିଲୁ ଉଚ୍ଛଵି ରମେଶ ମୋଟ ଗଜପତ୍ରାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠା ୨୩୨୭୫ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ଏଣିକି ଲୋକଙ୍କର ଭେଦା ଦେବାର ଉତ୍ସାହ ଭାଙ୍ଗା ପତ ଯିବାର ଦେଶାଧାର ସୁଭରଣ ଲକ୍ଷେଟଙ୍କା ପୁଣ୍ଡି ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧବଜା ନାହିଁ ।

ରଜ୍ୟରର ସାବକ ଛଳ ଲେଖନ ସାହେବ
ଆପଣା ସିରସ୍ତାଦାରଙ୍କବ୍ରାତ ଗ୍ରୂ ଲେଖାଇ
ମନ୍ଦିରମା ଧରେଲ ଚାରୁଥିବା ଅପରିଧରେ ଏଥୁ
ପୃଷ୍ଠା ଧରି ପଡ଼ିଥିଲେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ଲାଗୁଯାଇଥାଇବା
ବାର୍ଷିକ ଟ ୨୦୦୦ ଲା ପେନସନ କେ-
ଇ କରିବୁ ବରମା କରିବାର ପରାବ କର-
ବାରୁ ବିଲାଇର ଦେକେନ୍ତରୀ ଜାହା ମଞ୍ଚର କର
ଅଛନ୍ତି । ବାବୁ ମୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବାନ୍ଦୁଯାଙ୍କୁ କେ-
ବଳ କାର୍ଷିକ ଟ ୨୦୦ ଛା ଦିଆଗଲା ।

ବଜଳା ସିବଲୁଗରଦିଷ ବାବୁ ଦେହାର ଲାଲ
ପତ୍ର ସଂମୁଚ୍ଛବିଧାରେ ସବୋଲ ପଣ୍ଡଶାରେ
କଥାହିଁ ଘୋରଦୁନାଚୁ ଶୁରୁହଜାର ଛଳା
ଯାଇଗୋଟେବ ପାଇଅବୁନି ।

ଅମେରିକାରେ ଭାରତେର ଅଧିକ ଅଧ୍ୟା-
ତ ବିଦ୍ୟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଯାଏ ।
ସଠାକୁ ଘନେକ ଗାନ୍ଧାରଜ୍ଞଙ୍କ ଯାଇ ବସନ୍ତ
ବୁଝିଛନ୍ତି ଓ ଅଧୀନର ଶଳ ବଢ଼ିଅଛି ।
୩୦ ଷ୍ପଦେ ଯେତେ ଅଧୀନ ସେଠାକୁ
ଆରଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ତହିଁର ବିଗନ୍ଧ ବୃଦ୍ଧି
ଦୀର୍ଘ ହୁଏ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପରିଗନ୍ଧାର ଦେଖେକ ସ୍ଥାନରେ
କୁର ମେଘର ଅଜନ୍ତୁ ପ୍ରାଦୂର୍ବକ ହେବାର
ଶୁଣାଯାଏ ।

ଲାହୋର ସମାଧିଧରେ ଲେଖାଏଛି ଯେ
ଫୁଲାର ବା ଗାୟଗୁରୁ ୧୦ ସବୁ ଯହି ବାଦିତ
ହୁଅଇ ଭାବୀ ସାହୁଙ୍ଗ ଗନ୍ଧରେ କିଛି ଉପକାଶୀ
ଓ ତାକୁର ଦର୍ଶ କହିଅବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର
ଶୁଣି ଅଜ୍ଞନ୍ ଦୂରଳ ଜହାଙ୍କ ପଥରେ ଏପ୍ର-
ବାର ଯହି ବଜାଇବା ଦିଇନ ଆଚର । ଏଥକୁ
ରଣ୍ଟିଧୀନ ପବଲିକ ପ୍ରେରିଷ୍ଟନ କହିଅବରୁ ଯେ
ବ୍ୟବସାୟୀ ଗାୟଗୁରୁ ଗାୟଗୁରୁ ଅବସ୍ଥା ଗା-
ଧାରଣରୁପେ ଲିଙ୍କ ଓ ପୃଣ୍ଣ ଦେଖାଯାଏ ଓ
ଯେଉଁମାତ୍ରେ ଦୟୁତ୍ସହାଜ ବଜାନ୍ତି ସେମାନ-
କର ବଳ କ୍ଷାତ୍ର ଓ ସାହୁଙ୍ଗର ପରିଚୟ ସମ୍ପର୍କ
ଜଣାଅଛି । ଗାଇବା କବାଇବାରେ ଗାଇର
ବିଷାର ଏମନ୍ ଶବ୍ଦର ଉଥାୟ ଯେବେ ଆଜି
ରେବେ କି ଏଥରେ ଲୋକଙ୍କର ଯଥୋତ୍ତବ
ପଦା ହେବାର ଜତି ।

ପ୍ରେରିଷ୍ଟନ ।

ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳଶାସ୍ତ୍ରିକାପଞ୍ଚାମିକ ମହାପଦ୍ମ
ପମ୍ବିପେଣ୍ଟ ।

ଭୋବନୀ ମହାପାତ୍ର ବାନ୍ଧୁକୁ ଏଠାକୁ ଅଟିଲା
ଦିନୁ ସେ ଯେତେ କର୍ମ କରୁଥିଲ ଭାବା । ଠକା-
ଠକି କରୁ ଦେଇ ଯେଉଁଠାରେ ଏକଗୁଣ ମାରିବ
ଥୋରେ ତିକଣୁ ଲେଖିଦେଇ ସରକାରୀ ଟଙ୍କା
ଗାଇ ଯାଉଥିଲ ମାତ୍ର ସେ ଅର୍ମିନ୍ ସାହେ-
ବିଦର ଅଜ୍ଞନ୍ ପ୍ରେମ୍ ଥିବାରୁ ବେହି କିନ୍ତୁ
ଭାବୁ ବେହି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ଏପରି ଅଧିକ
ଦେଇ ଦିନ ସବ । ବାର ମହାପାତ୍ର ମଜକୁର
ବାଣେଳିବାହରେ ପଇଗୋଡା ରଥ ମର୍ମତି
କରିବା ସବାପଥ ୨୨୭ ଟଙ୍କା ରଣ୍ଡିନିଟି ହେବା-
ରେ ଭାବା ନେଇ କାମ ଗେଣ ବଳ ପର କର୍ମ
ମେଷ ରଫୋର୍ଡ ମେଜଙ୍କୁ ରାହେବକଠାରେ
ଦେବାରେ ସେ ବାରିକମାସ୍ତୁଷ୍ଟାରୁ ଭାବାରଙ୍ଗ
କରିବାରେ ଜଣାଗନ୍ ଯେ ମହାପାଦମକବୁରେ
ରଫୋର୍ଡ ମିଥିଆ ଅଟି ଯେବେବୁ ହେ ୩୦୦ ଟୁଙ୍କ
ବାଟ ବର ୨୦୦ ଟୁଙ୍କ କେଣ୍ଟିଅଛି ଓ ପଥର
ଭକେ ମଟି ଦେବାର ରଣ୍ଡିନିଟ ଦେଇ ମଟି
ପରିବର୍ତ୍ତ ବାର ଦେଇ ମଟି ଦେଇଅଛି ବୋଲ
ରଫୋର୍ଡ ଦେଇଅଛ । ମେଜଙ୍କୁ ସାହେବ
ମେଜଙ୍କୁ ଏ ମେଜ କୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଦୂରୁମନାମା
କିଏକମେବକୁଣ୍ଡ ବାହେବକୁ କିଏକମୁକୁ
ପଠାଇଅଛନ୍ ଯେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବନାରୁ ଅର
ଦୂର ବାମ ପାଇବ ନାହିଁ ଓ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସରକା-
ରକୁ ଠକାକୁ ବବିଅଛି ଅଜ୍ଞବକ ଏହାକୁ
ପଢିବାରେ ସୁଧାର୍ଦ୍ଦ ବର କିମର ସରାପେ ଏବଂ

କେସମୀକଲେହଟର କିମା କରିବ । ଏପରିବଳ
କୁ ହୋଇ କାହିଁ ଏପରେ ଯେ ହେବ ପରେ
କଣାଇବୁ ସମସ୍ତେ କାଣ୍ଟରୁ ଯେ ମାଟ୍ ପ୍ରେରିଷ୍ଟନ
ତେବେ ଏଥରେ ଇତ୍ତାମାଯାଏ ମାତ୍ର ବାଲରେ
ଇତ୍ତା ଗନ୍ଧିଯିବାର ବଦାପି ଦେଖା ଯାଇ କାହିଁ
ବି ଶୁଣା ଯାଇ କାହିଁ । ନହାଯାଇ ମଜକୁର
କନେଇଲୁ ବିବା ସକାଗେ ଯେବେ ପକାଗତର
ଇଥାର ବରିଅଛି ଭାବା ପାଇରେ ବାର
ବକ୍ଷ ଦେଇ ଇତ୍ତାମାନ ବାଲରେ ଗାନ୍ଧା
କରିଅଛି ।

ଗାୟକୁ ଅର୍ମିନ୍ ପାହେବ ଯେଉଁ ମେବ
ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମ୍ କର ମହି ଦେଇଥିଲେ ତହିଁ
ମଧ୍ୟରେ ଅରୁନ୍ଦତି କିମା ବେତର କରିଲ
ବାହନୀ ସେ ଥାଇଁ ପ୍ରାଣରେ ମର ପରିଲ ।
ବାବୁ ବିଦ୍ୟବିଂକ ଦୀର୍ଘ ପ୍ରେମରୁ
ମାସୁଲ ହେଲା ଓ ଲୋକମ ନନ୍ଦାପାତ୍ର ଫରିଦ-
ଦାଖ ସୁଧାର୍ଦ୍ଦ ହେଲେ । ଯାଇ ଯେତେ ଲୋକ
ଅରୁନ୍ଦତି କାହିଁ ବି ହେବ ଦେଖା ଥିବ ।

ସବ ଏ ହିନ୍ଦ ହେବା ଭାବିନ୍ଦରୁ ପଥମେ,
କେବେ ଉତ୍ତମହାତମ ଆଧୁନିକ ମହି ତୁମ୍ଭରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ହାତମ ଗ୍ରେନାର ପ୍ରିନ୍ସିପ ପାହେବ
ପର ସବମୁଖ୍ୟପରିପ୍ରେମ୍ କେହି ଆସ ନ ଥିଲେ ବ
ତେବାର ଅଧ୍ୟ ଟିଲମାନକରେ ମନ ଜାହାନ୍
ଏହାକୁ କର୍ମରେ ନିଲେଖ ପାହେବ ବୋଲ
କଥରେ ଅମ୍ବାତକରୁ ଏଥରେ ସମ୍ପର୍କ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀନ୍
ଦୁଃସ୍ମରଣ ଅଛି ।

ବାବୁ ଶୁଦ୍ଧପାଦସେଂହଳ ପର ଶିରପ୍ରାପର
ଓ ବାବୁ ବଳମୁନ ବୋଲକ ପର ହେତ୍ତିବନ୍ଦନ
ଏ କଳା ହେବା ଭାଇଙ୍କୁ କେବ ନ ଥିଲେ ଯଦି
ବାବୁ ବନ୍ଦପ୍ରଦାତ ହିଂଦୁ କେବ ନ ଥିଲେ ରେବେ
ଦୁଃସ୍ମର ଥିଲେ ମାତ୍ର ବାବୁ ବଳମୁନ ବୋଲ
ଶିରପ୍ରାପର ହେବାରୁ ସେ ଦୁଃସ୍ମର ଦେଇଲେ
ମୋତଳ ହେଲା ମନ୍ତ୍ର ହେତ୍ତିବନ୍ଦନ ବିଷ୍ପରେ
ଦେଖ ଭାବିଲା । ଏ ପୂର୍ବ ବ୍ୟକ୍ତି ଅମଲମେ-
ଠୀରେ ଦେଇଭକୁର ପହାଦ ଅଚାନ୍ତି । ଏପରି
ପ୍ରବାଦ ଅଛି କି ଶୁଯୋଗ୍ୟ ବନ୍ଦୁ ତର୍ଗାଗା
ଦୁଃସ୍ମର ଭାବାର ଦୁଃସ୍ମର ଗ୍ରେନାର ପ୍ରିନ୍ସିପ
ପାହେବ, ବାବୁ ବନ୍ଦପ୍ରଦାତ ହିଂଦୁ କେବ
ବଳମୁନ କୋଷ ଯଦିକ ପରିପ୍ରଦାତ ହିଂଦୁ
ଭାବିଲ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ବାବୁ ଭାବିନ୍ଦରୁ
ଅନୁମାରେ ହୋଇ ନାହିଁ । ତା ୨୭ ରାତ୍ରି
ମାହେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରାମା

JUST PUBLISHED.

A PRACTICAL HAND-BOOK
OF THE

URIYA OR ODIYA LANGUAGE,
BY T. J. MALTBY, Esq., MADEAS C. S.

The Book is intended to illustrate
the URIYA language in the order of
its importance, viz., in its colloquial,
epistolary, and literary styles, and
although primarily intend for foreigners
learning URIYA, it is hoped that
it will at the same time prove of
assistance to URIYAS learning ENGLISH.

The Book consists of the following
parts:—

PART I.—Containing INTRODUCTION,
the URIYA alphabet clearly explained,
and a short grammar of the language.

PART II.—DIALOGUES in ENGLISH,
URIYA, and ROMAN upon the subjects
of CULTIVATION, CUTCHERY, READING,
and WRITING, RIDING, SHOOTING, TRAVELLING,
and MISCELLANEOUS.

PART III.—URIYA DEPOSITIONS in
ENGLISH and ROMANIZED URIYA.

PART IV.—URIYA official letters in
ENGLISH and ROMANIZED URIYA.

PART V.—Containing the NITI KATHA,
a short collection of MOHAL,
FABLES in ROMANIZED URIYA, together
with English translation; also useful
official terms, and the URIYA NUMERALS.

The whole is made as easy as possible,
and the two first parts of the
book (Introduction excepted) are in
ENGLISH URIYA, and ROMANIZED URIYA,
so as to assist the learner as much as
possible in mastering the language,
and removing any difficulties that he
might otherwise meet with.

Price Bound in full cloth Rs. 5
Postage As. 8

For schools and students
ordering 6 copies or more at a time.
Bound in paper covers @ Rs. 2—3
post free.

WYMAN & Co. PUBLISHERS
Hare street Calcutta.

ଏହା ଏହ ଉତ୍କଳଶାସ୍ତ୍ରିକା ସମ୍ପର୍କ ନିର୍ମାଣ କରିବାର
ବ୍ୟବସାୟୀ ବ୍ୟବସାୟୀ ବ୍ୟବସାୟୀ ସମ୍ପର୍କ ନିର୍ମାଣ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରେସର ହେବ ।

ଅକ୍ଷ୍ୟ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୯
ଫେବୃଆରୀ

ଭାରତ ଓ ବିଦେଶ ସମ୍ବାଦ ମହିନା । ମୁଖ୍ୟ ମହିନା ପତ୍ରିକା ପାତ୍ରିକା

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୨
ମଧ୍ୟବଳ ଧାରା ବିମାପୁର ଟ ୧୫

ଆମେମାନେ ପରମ୍ପରା ଶୁଣିଅଛୁଁ ଯେ କହିବା
ଜୀବନକାଳ ଧର୍ମର୍ଥରେ ବୋର୍ଡରେବିନ୍‌କୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
କରିଅଛନ୍ତି କି ସଙ୍ଗ ୧୯୭୭ ମସିହାର ୧୦
ଅକ୍ଷ୍ୟ ପାତ୍ରିକା ଉପରୁ ବନ୍ଦୋବତ୍ର ପ୍ରତି ବାଧା
ଦେଇ ନ ପାରେ ଓ ଲାଗୁରୁକାଳୀପ୍ରତିକିମିର
ଏହି ଜାତିକା ବସାଇବାରେ କୌଣସି ବିଷେଷ
ମାତ୍ର । ଯେବେ ଏକଥା ସତ୍ୟ ହୋଇଥାଏ
ତେବେ କତ ହରିବର ପତ୍ରି । ଯାହା ହେଉ
ଏହି କିମ୍ବା ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ଏଠାତିବା-
ରିମାନେ ଅଧୀନ କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବାର
କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ଅଧୀନ ହେଲେ
ବୋର୍ଡର ଓ ବର୍ଷାନ୍ତେ କରିବାର ଯଥାର୍ଥ କିମ୍ବା
କାହାପଡ଼ିବ ।

ପରାମର୍ଶ ଯୁଦ୍ଧ ସକାଗେ ସେ ସମୟ ପଳକନ
କରିବାର୍ଥରୁ ଯିବାର ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା କହିଁର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବାଜରେ ସେ ଯାଦା କଲେଣି ।
ଏ ପଳକନ ସବୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାର ଅପେକ୍ଷା ନ କର
ଦେଖାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ଦିନାର
କବିତାରେ ଯୁଦ୍ଧାନକୁ ଗର ମାତ୍ର ତା ୨୭ ଜାନ୍ତରେ
ଯାଇଥିବାର ଜାରିତାକ ଯୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଥି-
ଅଛି । ଇଂରାଜ ସେନାମାନେ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଉପକୁଳ
ରୁ ଯେଇ ରହିଅଛନ୍ତି ଓ କିମ୍ବାଦିଲ ବିଶେଷ
କଳ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କୌଣସି ସମ୍ବାଦନା-
ଚେତ୍ର ଯାଉ ନାହିଁ । ଇଂରାଜସେନା ଗରିଥାରୁ
କାହିଁ କର ଯେଇ ରହିବାରୁ ମାଲ୍ୟ ଲୋ-

କମାକେ ଅନାହାରରେ ଅଭିନ୍ଦି ବାତର
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଇଂରାଜଙ୍କ ସହି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା
ମାଲ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର କର୍ମ ନୁହଇ ।

ସଜ୍ଜିମାରଙ୍କ ପରିତ୍ରମନ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ
ସମ୍ବାଦ ଏ ସପ୍ରାତରେ ଅସି ନାହିଁ । ସଜ୍ଜିମାର
ବସେବାରୁ ବିମ୍ବେଇକୁ ଫେର ଥିଲା ଗୋଦ୍ୟକୁ
ଗମନ କରିଥିଲେ । ଦେଖାରେ ଜାହାଙ୍କର
ଯଥା ବିହାର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀନ ହେଲା । ଗୋଦ୍ୟନଗର
ସନ୍ଦର୍ଭ କର ମ୍ବଜୁମାର ସିଂହଳ ଦା ଲଙ୍କା
ସ୍ଥାପନ କରି କରିଅଛନ୍ତି । ଦେଖାରେ ଦେଇ
ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି କରିଅଛନ୍ତି କହିଁର ସମ୍ବାଦ
ଅବ୍ୟ ପାଦ୍ୟ ଯାଇ କାହିଁ । କଥିତ ହୁଅର ଯେ
ଲଙ୍କାରୁ ସଜ୍ଜିମାର ମାନ୍ଦ୍ରାଜକୁ ଥାଇବେ ।
ଏହିମାର ପ୍ରଥମ ସପ୍ରାତରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ପ୍ରବେଶ
ହେବାର ବଥା ଅଛି । ଏଥେ କଲିବତାରେ
ସଜ୍ଜିମାରଙ୍କ ରେଟିବା ଓ ବରବାରରେ
ବସିବା ସକାଗେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ପ୍ରଦେଶର ଗ୍ରା-
ମାକେ କମାଗତ ଅସୁଅକ୍ଷରୁ । କାନ୍ଦୁରର
ମହାବିଜ୍ଞା ଅଜାମୀ ସନ୍ତାନରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତବେ ।

✓ ଏବର୍ଷ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବହୁତ ଶୁଦ୍ଧ ପରାମର୍ଶ
ଦେବାକୁ ଉପରୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଧାର୍ମାର୍ଥ-
ସରେ ଜ ୧ ଶ ଓ ପ୍ରଦେଶିକାରେ ଜ ୩୭ ଶ
ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତେଣାରେ ଏଥିପୂର୍ବ
ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଏଥିର ଅଧେ ସବା ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ

ନ ଥିଲେ । ଏବର୍ଷ ଏକାବେଳକେ ଏତେ
ଅଧିକ ଶୁଦ୍ଧ ହେବାରୁ ଆମେମାନେ ବଜ ଅନ-
ନିର ହୋଇଅଛୁଁ ଓ ଏଥିରୁ ଏକପ୍ରକାର ଅନ୍ତି-
ମାନ ହୋଇଥାରେ ଯେ କଲେଜ ବସିବାର
ସମୟ ଉପରୁ ହୋଇଅଛୁଁ । ମାତ୍ର ପରାମର୍ଶ
ଫଳ ଉପରେ ସବୁ କଥାର ନିର୍ଭର ଥିଲୁ ଯେବେ
ଭାବିତ ପରମାଣରେ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ପରାମର୍ଶରେ
ଭାବିତ ନ ହେବେ ତେବେ କେବଳ ଏତିକି
ଜଣାଯିବ ଯେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ସାବଧାନ ପୂର୍ବକ
ଶୁଦ୍ଧ ନିବାଚନ କର ନାହାନ୍ତି । ଫଳତଃ ପୂର୍ବକ
ସେକଥା କହିବାର ପ୍ରଯୋଜନ ନାହିଁ । ଆମେ-
ମାନେ ପରମେଶ୍ୱରକଟାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ
ଯେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଶୁଦ୍ଧ ପରାମର୍ଶରେ ଭାବିତ
ହେଉନ୍ତି ଓ ତଥାର ତେଣାରେ ବିଦ୍ୟାର
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା ।

ପ୍ରବେଶିକା ପରାମର୍ଶ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସଥା;
କଟକ ହାଇମ୍ପଲ ଜ ୧୫ ଶ
" ଉର୍ବିମ୍ପଲ ଜ ୨
ବାଲେଶ୍ୱର " ଜ ୨
ସୁରା " ଜ ୧

ରଜୁନରେ ବାସ କରିଥିବା ବ୍ରଦ୍ଧିଦେଶୀୟ
ଲୋକମାନେ ଭନ୍ଦାଦଗ୍ଧ ହେବାର ଜଣାଯାଏ ।
ଦେଖାରେ ମାକଟ୍ରେନ୍ ଗରମାସରେ ସମ୍ବାଦ ପାଇ-
ଲେ ଯେ ବ୍ରଦ୍ଧିଦେଶୀୟମାନେ ମେଲ କରିଅଛନ୍ତି

ସହିମାସ ପା ୧୨ ଫିଲେରେ ସବରକୁ ଲୁଟ୍
କରବେ ମାକିଷ୍ଟେଟ ଏହାଶୂଣୀ ଦୋଷର ପଦର
ବିଷାଳ ଦେଲେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କବାରଗର
ଭାଗୀତମାନ କଲେ । ଆଉ ଦୂର୍ଘଟନା ହେଲା
ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଦିନ ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟିବାହି ଓ ତାହାଙ୍କ
ସରଦାରମାନେ ଧରାଗଢ଼ିଲେ । ଏମାନଙ୍କ କହୁ
ବାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ନଗର ଓ ବାରଦଖା-
ନାକୁ ଆକମଣ କରିବା ସଜ୍ଜାଯେ ଗୋଟିଏ ସର
ହୋଇଥିଲା । ଧୂଲିଷ ଅନୁସରାନ କରିବାରେ
ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏ ବିଦ୍ରୋହର ସର୍ବାତ୍ୟୁ
ଲୋକମାନେ କମଶଙ୍କ ଧରାପଦ୍ଧତି ଅଛନ୍ତି । ସରଦାର
ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ ଖଣ୍ଡିଏପଢ଼ି ଧୂତ ହୋଇଥିଲୁ ଉହିଁରେ
ଲେଖାଅଛି ଯେ ବୃଦ୍ଧ ଶଜାକର ଶୁମାସ୍ତାଙ୍କ
ଠାରୁ ଟ ୧୦୦୦ ଲା ନେବ । ଏପରି ବରାଚ
ଟିଟି କିଏ କାହିଁପାଇଁ ଦେଇଥିଲୁ ଜଣା ପତ
ନାହିଁ ଓ ଶଜାକର ଏଥରେ କୌଣସି ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏଥର
ପ୍ରତି ମର୍ମ ଜଣା ପଡ଼ିବାଯାଏ ଲୋକେ ବିଧ୍ୟା
କରିପାରନ୍ତି ଯେ ଏ ବିଦ୍ରୋହରେ ଦୃଷ୍ଟିବାକର
ଅନୁମତ ଆଇଥାରେ । ବୋଧ ହୁଆଇ ଶାଶ୍ଵତ
ଏଥର ସଥାର୍ଥ ବବରଗ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଓ
ଆପାତକଣ ଏ ବିଦ୍ରୋହ ହେବଳ ଦୁଷ୍ଟଲୋକ-
କର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା ।

ତେଣାର ସ୍ମୁଲ ତେପଟୀ ଇନ୍ଦ୍ରୋକୃତରଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟରେ ବାରୁ ଉମାପ୍ରଥାଦ ଦେ ସର୍ବରୂପ
ଶେଷଲଙ୍ଘ ନୂହନ ନିଷ୍ଠମାନନୂହାରେ ଦେଇନବୃତ୍ତି
ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏହାଜ ଦେଇନ ଟ ୧୫୦ ଲା
ହୋଇଅଛି । ଉମାପ୍ରଥାଦ ବାରୁ ଏ ଦେଇନର
ଉପୟକ୍ତ ଥିବା ଫର୍ମ୍ୟୁରେ ସନେହ ନାହିଁ ଏ
ଯାହା ସେ ପାଇବାରେ ଆମ୍ବେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଦେଲେବେଳେ କଟକର ତେପଟୀ ଇନ୍ଦ୍ରୋକୃତର
ବାରୁ ପ୍ରାଣମୋହନ ସେନକର ଦେଇନ ଦୃଷ୍ଟି
ନ ଦେବାରେ ଆମ୍ବେମାନେ ବଜା ଦୃଷ୍ଟିର
ହୋଇଅଛୁଟୁ । ପ୍ରାଣବାରୁ ଅନେକଦିନରୁ ଏ
କର୍ମରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତେଣାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତେ-
ପୁଟୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏହାଜ କ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧର୍ମକାଳର
ଅଟଳ । ଆମ୍ବେମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଣ ଯେ
ଅଚ୍ଛ ଉଭୟମରୂପେ ଅଧିଶା କର୍ମ ନିଷାଦ କରି
ଧ୍ୟାନରୁଟି ଏମୁକେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ଭାବାଜର
ଦାଶପ୍ରତି ବିତ୍ତମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ନ କରି ଯେ ତାହାଙ୍କ-
ଠାରୁ ଥିଲେ ଅନ୍ୟଦିନର କ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଦକୁତି
ଦେଲେ କରି ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ଅଟଳ । ସତ

ତେମଳ ସାହେବ କରଇରଥୀ ଲୋକ କାହାନୀ
ସେ ଅଧ୍ୟେ ଦାଦିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପରମାର୍ଥ କରି
କର୍ମ କରିଛୁ ଭେବେ ସେ ଅନ୍ୟାୟ ଦେଇ
ଏଥରୁ ଦୋଷ ହୁଅଇ ସେ ଶିଶ୍ବାବ୍ରାଗର ତତ୍ତ୍ଵ
ବିଧାରଣ ମହିମାନ୍ତି ସବୁକାମଳ ସାହେବଙ୍କ
ଅମଳରୁ ତନଥେଣିଆ କାଳୁଡ଼ିବାତି ହୋଇ
ଥିବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ମେମେଣ୍ଟ କୌଣସି ଏକ କର୍ମଚାରୀ
ମରଇ ଦୂରି ଯାଇ ଜଣେ ଉପସୁକୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ସାର୍ଥି ପୁରସ୍କାରରୁ ବନ୍ଦହୁ କରିଥାନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେନାହେ ଆଜିଦର ସହିତ ଅନନ୍ତର
ହେଲୁ ଯେ ଏଥର ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବଳେକୃତ
ଗ୍ରାୟକୁ ଉନ୍ନୟ ସାହେବ ପଣ୍ଡିତ ବିଜ୍ଞାନ
ବରିବାକୁ ଯାଇ ଧୋର ଗ୍ରାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଯିବାର
ମାର୍ଗରୁ ଫେରିର ଥିବାରୁ ବିତର ସର୍ବ କ୍ରୂଷି
ଅଛନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତ ବଜାଙ୍କର ଶ୍ଵାସ ଗୌରବମାତ୍ର
ଏଠା ଲୋକଙ୍କୁ ଅବିଦିତ ନାହିଁ ଓ ପୂର୍ବର
ଏହି ପଣ୍ଡିତରେ ତର୍ହିର କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନା
ହୋଇଥିଲା । ଗ୍ରାଙ୍କ ଆପଣଙ୍କ ବଜାଙ୍କର ଅୟକାଂଶ
ବିକ୍ରି କରି ସୁଧା ଚାରିରୁ ମୂଳ୍ଯ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି
ବରଂ ଏତେବେଳୀଯାଏ ଜଣ ବରିବାରୁ ଶାନ୍ତି
ନାହାନ୍ତି ଓ ସେ ଅର୍ଥ ବୌଧାତି ଭାବରୁ ପରିପର୍ଵତରେ
ନ ନଗାର ଚନ୍ଦ୍ରପାତାରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଳନ ଓ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଅପରିପ୍ରକାଶରେ ଉତ୍ତାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏବେ
ବ୍ୟାପାର କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ଦେଖି ତାହାର
ଠାରୁ ଖଣ୍ଡେ ଏକଗ୍ରରନାମା ଲେଖାଇ ନେଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଜଣ ପରିଗୋଧ ହେବାଯାଏ ତେ
ବଳେକୃତ ସାହେବଙ୍କ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଗଲିଲେ
ତେ ବୌଧାତି ବିଷୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପଣ ନିମ୍ନା ଅର୍ଥ
ଜଣ ପ୍ରତିଶ କରିବେ ନାହିଁ । ଗ୍ରାଙ୍କ ନିଜ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟପରିପ୍ରକାଶ ଅଛି ଯେ ତାହା ବ
ଲେକୃତ ସାହେବଙ୍କ ଯୋଗେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବାର
ଗ୍ରାଙ୍କର ଗର୍ବମାନେ ଅବ୍ୟବ ବଳବାନ୍ତ ଅଛି
ଯେ ଏପକାର ଏକଗ୍ରରନାମା ଲେଖାଇ ଦେଇ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଅଛିସର୍ବଧର କଲେ ନୋଟିଫିକେ
ତାହାକୁ କେଣ ଛେବ କରିବାର ହୋଇଥାନ୍ତି

ଭରତବର୍ଷରେ ଶିଳ୍ପବିଦ୍ୟା

୪୮୯

ସୁରକ୍ଷାର ପାଇବାର ପରିପାଳନା ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଘଲ ଏହି ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଦିନିକ ସାମଦିବ ସମ୍ମାଦିତର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏ
ଦେଖରେ ହେଲା । ହିନ୍ଦୁଜରେ ଏକ ଅନୁଧାନ୍ୟ

ପାରେ ତେବେ ସେମନ୍ତ ଜାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ
ନଦିଭୁକ୍ତ ଏବେଗରେ ରହିବ ତେମନ୍ତ ଏ-
ଠାର ଶୁଣିବିମାନେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷା
ପାଇ ଅପଣା ପୁରବିହାଳୁ ଦୂର ଓ ଦେଶର
ହୃଦୟ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

ଏବାକୁ ମହାରାଜ ।

ଏ ମହାସୁରଙ୍ଗର ଉଲକିତ୍ତ ପରତୟେ
ଏହୁଦେବଗନ ବେଳେଠ କୌଣସି ଦଂବାଦପତ୍ରରୁ
ଉଚିତ କରିଅବହି । ଯଥା—

“ ମହାରଜଙ୍କର ନାମ ମହାମାନ୍ୟ ଶ୍ରୀ
ପୃତୁଜୀର ଧୂଜା ବନକି ବଳରୂମ ବର୍ମା କୁଲ-
ସାଗର କିଶୋରପତି ମୁଦ୍ରା ପୁଲତାନ ମହାରଜ
ରଜାରୂମ ଗ୍ରଜାବାହାଦୁର ଗ୍ୟାମଣିରେଜଙ୍କ
ଅର୍ଥକ ଶେଣୀର ଭାଇ ନଷ୍ଟ ଉଥାୟର
ନାଇଟ୍ ଶାହ ବିମାଣର ମହାରଜ ହି ବାଜର ।

କାଳ—ସତିଶ୍ୟୁଦୀ

ବୟସ— କ ୪୩ବର୍ଷ ମା ୨୯ ।

ବଜ୍ରନାମ—ସିପଥାଥସୁରପତି ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶେଷ ବିବରଣ ଲିଖିବା—
ଇହଙ୍ଗୁ ଭାଷାରେ ମହାବଜକର ଏହୁସ
ପାରଦିଶୀଳ ଅଛି ଯେ, ଏତିଦେଶୀହୃଦୟଜୀମା-
ନଙ୍କ ମୟରେ ତାହାଙ୍କରୁକୁ ଇହଙ୍ଗୁଭାଙ୍ଗ ମଳିବା
ଦିର ଅଟଇ । ଇନ୍ଦ୍ରଜିତରେ ତାଙ୍କର ସୁନ୍ଦର
ଲକ୍ଷଣ ଏହ ପଢ଼ିବନ ଦେଖିଲେ ଶୁଣିଲେ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବହୁତ ହେଠାକୁ ଦୂର । ତାଙ୍କର ଅନେକ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ୍ୟାଙ୍କ କଳାବଳୀରେ ବ୍ୟାଧୀ ଦୂର, ଏବଂ
ତାହାଙ୍କର ଗୋପନୀୟ ଚିତ୍ରପଥ ଦେବା କେବାର
ଅନେକ ଉଠିରେଇରେ ଲେଖାନ୍ତିର । ମହାବୁଦ୍ଧ
ଆପଣାର ମାତୃଭୂଷା ମଳଦ୍ୱାଳମ କୁହା ମହା-
ବ୍ୟକ୍ତିଯୁ, ଜାମିପ, ହର, ତୈଲଜୀ ଏଭାବୀ
କୁତର ମଧ୍ୟ କାଶକୁ ପ୍ରାଗାନ୍ତରଭୂଷା ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ ତରେ
ମହାବୁଦ୍ଧ ବିଳକ୍ଷଣ ପଣ୍ଡିତ । ସେ ତାହାଙ୍କର
ଅନେକ ଅବଶ୍ୟକାଳ ଅୟାୟକଳ ସହିତ
ଜାପନ କରନ୍ତୁ । ସଙ୍ଗୀତାଦ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର
ବିଶେଷ ଅନୁଷ୍ଠାନ । ବାନବାଦିଶରେ ଅଛିଅଳ୍ପ
ନେଇ ତାଙ୍କ ଆପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚାଳା ଲୁହ କର-

ଅଛନ୍ତି । ମହାରକ୍ଷର ସବଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଜୟରତା ଅଛି । ସବଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସବାଳେ,
ପ୍ରଦୂର ହେବାର ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ । ଦେଶୀୟ
ଓ ଲଙ୍ଘନ ସବଳ ସମାଧିଷ୍ଠାନ୍ କରିବାର ଯତ୍ନ
ଏହାର ସେ ପଚାର । ମହାରକ୍ଷର ସ୍ଵରଣ୍ଗଳି
ମୟ ବିଲକ୍ଷଣ ଅଛି । ତେବେବୁ ଘୟନାବଳୀର

ସମୟ ସମାବରିଛି । ତାହାକୁ ବଂଶବ ଦୋର-
ଥାଏ । ଉଗଜ ଗୁଡ଼ମାଳର ମଧ୍ୟ ସେ କିଲକଣ
ପଞ୍ଚପାତ୍ର ।

ଅମେରୀନେ ଏ ପାର୍ଦ୍ଦ ସଂବାଦଟି ପ୍ରକଟିତ
କରିବାର ଉପର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ କେତେଗୁଣରେ
ଦୃଷ୍ଟିତ ହେଲେ କେହି ପ୍ରକୃତଚାରୀଙ୍କୁ ଶକ୍ତିପଦର
ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅଇ ଜାହା ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେଉଁମାନେ
ଗୁଜା ଜାମର ଅଭିମାନ କରନ୍ତି ସେମାନେ
ସୁଚିତରେ ବିଜରନ୍ତି ତିବାକୁରର ନହିଁ ଗଜଙ୍କ
ପରି ବିଦିଧଗୁଣମାନ ଅର୍ଜନ କରିବାର ତେଣିବି
ଆଉ ଏଠି ର ଅଛେକଗୁଜା ଆପଣା ଜାମୟୁଦ୍ଧ
କାହିଁ ହେବାର କାହିଁ ହେବାର

କୁଷର ବରବାକୁ ଅର କଷ୍ଟକର କାଯଦ ଜ୍ଞାନ
କରନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ସମୟ କେବଳ ପିଲା ଖେ-
ଲରେ ଅରବାହତ ହୁଅଇ । କେହି ଜା ଦେବା-
ର୍ଜନ ବନ୍ଧୁରେ କେହବା ଅନ୍ତଃସ୍ଥରବାହିମାଙ୍କ
ସଙ୍ଗରେ ତେ କେହବା ନାହାପକାର ଅଧାର
ଦୀତାରଙ୍ଗରେ କାଳ ହରଣ କରନ୍ତି । ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ
ଶୁଣିବାର ମନ୍ତ୍ର ଓ ଶ୍ରୀଦା କେବଳ ଦୂର ଗଛି
ଜଣ ଗ୍ରଜାକର ଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ପୁଣ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତିର ସର୍ବାବ ଏଥର ନ ଥିଲ ଓ ସେହି
ହେଉରୁ ଦେମାନେ ଗ୍ରଜ୍ୟ ସ୍ରୀପନ ବର ଗ୍ରଜ-
ପଦର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ରାଜାସ-
ଭାରେ ସମ୍ପ୍ରଦାର ପଣ୍ଡିତ ଓ ଶୁଣିବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ରହିବାର ଅବଶ୍ୟକତା ପୂର୍ବ ଗ୍ରଜାମାନେ ଅନୁ-
ଭବ କରିଥିବାରୁ ବେଦାନ୍ତ, ସାହିତ୍ୟ, ସଜ୍ଜିତ,
କ୍ଲେଶିଗ ତତ୍ତ୍ଵସ୍ଥାନ୍ୟ ଶଶ୍ଵିଦିଦ୍ୟା ଇତ୍ୟାଦିରେ
ପଣ୍ଡିତବନ୍ଦ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୂରିଦାନ ଦେଇ ସ ଗ୍ରଜ-
ରେ ସ୍ରୀପନ କରିଥିଲେ ଅବସ୍ଥା ସେ ସବୁ ପୁରୁ-
ଷାନ୍ତମେ କୋଗ ହୋଇ ଅସୁଅଛୁ ମାତ୍ର ଗ୍ରଜା-
ମାନେ କିମ୍ବାଶୁନ୍ୟ ଦେବାରୁ ଅଛ ସେମାନଙ୍କ
ରାଜ୍ୟରେ ରାଜବାନକବିଦ୍ଵାରୀ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରଜାତରେ ସବୁ ବିଦିଦ୍ୟା ପ୍ରାୟ
ଲୋପ ହୋଇ ଅଛି ବୋଇଲେ ଅଛିକୁ
ହେବ ଜାହିଁ ଓ ଏମାନଙ୍କୁପରିବର୍ତ୍ତରେ କେବଳ
କୁଷବାରମାନେ ଗ୍ରଜ୍ୟବନ୍ଦୀ ଦେଇ ରହ ଅଛନ୍ତି
କେବେ ଉତ୍ତରାର ରାଜମାନଙ୍କର ସହଜନ୍ତି
କରିବ ।

ସାଧୁଦ୍ୱିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ବିମ୍ବ ସାହେବ ବିଲେହିଠର କିଲି-
କତା ଯିବାପ୍ରାଇ କୃତ୍ତି କେଉଁଥିଲେ ନାଏ ଯିବାର
ହେଲୁ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ଯେ ସ୍ଵରଗଜଳର
ଆଗମନ ଉପଲବ୍ଧରେ ବିଲକ୍ତାରେ ଭାବ

ସମାବେହ ହେବାରୁ ପ୍ରବାଦେଇର ସବୁଥକାରୀ
ଅସୁବିଧା ଦେଇଅଛି । ଖାଦ୍ୟ ଓ ଘର ଓ ଗାନ୍ଧର
ମଳ୍ଲ ଅନ୍ତିମ ବଢ଼ିଅଛି ।

ଏଠାରେ ଯେଉଁ ତେଲଙ୍ଗାପଲୁଟକ ଅଛି
ଇହାନଗରକୁ ବଦଳ ହେଲୁ ଗତ କାଳ
ପାଇଁ ସିଂହା ଏ ନଗରକୁ ପ୍ରହାନ୍ତ ବଲେ ।
ଚଲଇ ମାସ ତା ୧୯ ରିଗେ ଥାଏ ପଲୁଟନ
ବିବାହ କଥା ଆଣି ।

ପୁଣ୍ୟର ନୂତନ କଲେକ୍ଶନ ଏଥୁ, ଜୀ, ମିଳାଇ
ସାହେବ ଗର ବୁଧିବାର ଏକଗରରେ ପଢ଼ିଛା-
ଥିଲେ ପୁଣ୍ୟରେ ଘରୁସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ତ୍ରଦଣ
କରିଥିବେ । ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଖୁବିଲୁସ ସାହେବ ଏଠାକୁ
ଫେର ଅସିଥାଇବି ।

ମୋରଥାର ତେଷୁଣୀ କଲେହୃତର ଶ୍ରୀପୁଜୁ
କେଲର ମାହେବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଚର୍ମରେ ନିୟମିତ
ହେବାରୁ ଶ୍ରୀପୁଜୁ ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁ ମାହେବ ଅଶ୍ଵିନୀ
କଲେହୃତର ଦୂରପ୍ରାୟ ସୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଆଗାମୀ ସପ୍ତାହରୁ ରେବନ୍ତୁ ଛାତ୍ରମଙ୍କର
ବାର୍ଷିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅରମ୍ଭ ହେବ । ଶ୍ରୀସୁକୁ
କଲେବ୍ରତ ସାହେବ ଚଳଇ ମାସ ତା ଏ ରା-
ତରେ ଡାଳିଯୋଡ଼ା ଦିଗକୁ ଯାଦା ବରବେ ।
ଶ୍ରୀସୁକୁ ଖମ୍ବନର ସାହେବ ତା ଏ ରାତରେ
ଗଢ଼ାତକୁ ଯାଦା ବରବେ ଓ ଦାରୁ ଦିର୍ବେଳିଷ
ଦାବ ଅଶ୍ଵଶୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ତା ଏ ରା-
ତରେ ପଥେ । ଜଳ ସାହେବ ପ୍ରାୟ ଏକଷପ୍ତାଛ
ସବାଗେ ଅଧି ବାଲଶୂନ୍କ ଦୌର ନମିତ
ଦିବେ । ଏରୁପଥେ ଦେଖିଯାଏ ଯେ ଆଗାମୀ
ସପ୍ତାହରେ ବଢ଼ି ଛାତ୍ରମାନେ କେହି ସହର
ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ନାହିଁ ।

ହେଲାରମ୍ପେରର ନାମରେ ଜଣେ ନତନ
ସିଦ୍ଧିଲୟାମ କଟକଚିଲର ସଦରମୁହାକର ଅଂଶ-
ଷ୍ଟଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ପଦରେ ନିସ୍ତର୍ତ୍ତ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ।

ଗର୍ଜମାସରେ ବଙ୍ଗଲାର ଲେଖୁଣେଣୁ ଗର୍ଜ-
ଶୀର କଲିବଜାର ଅହେଇ ଦେଶୀୟ ଉପନ୍ୟାସ-
କବ୍ଜୁ ଅମ୍ବତା କର ଜାହାଜରେ ବସାଇ
ନିବାରେ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ବିବୁଥିଲେ । ସଲ୍ଲ ଟେକ୍ସଲ
ବାହେକ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ
ମିଶିବାର ରଲ ଉପାୟ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଜାହାଜର
ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଆମହତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ନିଯମ ମେନ ବିବୁଥିଲେ ।

ପୁରସ୍କଳଙ୍କ ଅଧ୍ୟାର୍ଥନା ସଞ୍ଜକରେ ବିଦେ-
ନରେ ମେତ୍ତି ବାଣସବ ଘୋଡ଼ାଗଲ ହାତା

ଦେଖିବାକୁ ଅଛି ସୁନ୍ଦର ଓ ନୃଥପ୍ରକାରର
ହୋଇଥିଲୁ ବୋଲି ଷ୍ଟେନ୍‌ମାନ ସମ୍ବଦ୍ଧତରେ
ପ୍ରଥମ ସା ଦେଖାଯାଏ । ବୃଦ୍ଧକଣ୍ଠମା ଏମରୁ ବାଣ
ପ୍ରସୂତ କରିଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ହଳ ସୁଖ୍ୟବିଜି
ହୋଇଥିଲା । ସବୁ ନଗରବାଣ ଘୋଡ଼ବା ଦେ-
ଖାଗଲେ ତୁଳନା କରିବାର ସୁଯୋଗ ହେବ ।
ଅନ୍ୟ ସମ୍ବଦ୍ଧତରେ ଏଥିର ନିନା ଅଛି ।

କମେଇରେ ଲୁଗା ଦୂରିବାର ଅନେକ କଳ
ବିଥିଛି । ଏ କଳର ଅଧିକାରିମାନେ ସୁତାର
ଧୋତି ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଇଅଛନ୍ତି ଯେ ତହିଁର
ପାଞ୍ଚବରେ ପୁନଃଶକ୍ତିର ଶୁଭଗମନ ବିଷୟର
ପଦ୍ୟ ଶୁଣିବାକି ରାଷ୍ଟାରେ ବାହାରିଥିଛି । ଲୋ-
କେ ବଜ କୌତୁଳ ହୋଇ ଏ ଲୁଗା କଣ୍ଠ
ଅଛନ୍ତି ।

କଲ୍ପିତାର ସାଧୁହକ ବାରିଚ୍ୟ ଦିଶାପନାରୁ
ଜଣାଯାଏ ସେ ରୈଳଜମଣୀର କାରବାର
ଆଜିବାର କିଛି ଅଥବା ପରମାଣୁରେ ଲାଗିଥିଲା
ଚାହୁଁମୟରେ ମୋରସଂଧାର ମହାଜନଙ୍କର ଅଥବା
ଆଗୁହ ଦେଖାଯାଏ ।

କଳିକରାରେ ଦେଖାଯୁ ଲୋକମାନେ ସ୍ଵବ-
ହୃଦୟ ବେଳଗାହୁଧୂ ବଗିରୁରେ ଅର୍ଥର୍ଥନା
ପ୍ରତିକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ସେଠାରେ ଶୋଟିଏ
ଅଛି ବୃଦ୍ଧ ଅଂଶକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲୁ ସେ
କହିରେ ଅଳ୍ପନ ପଞ୍ଚୀଳ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାକ
ହେବ ।

ପ୍ରେରିତପଥ ।
‘ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପାଠକ ମହାତମ ସମ୍ପଦ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତଳପାପିକାରୁ ଥବଗଲ
ହେଲୁ ଯେ କହନାଲର ଉଦ୍‌ଦିଲିତାର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର
କାରୁ ମନ୍ଦବନ୍ଧୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ମହାପଦ୍ମକୁ ଗର୍ବ୍ୟ-
ମେଣ୍ଡର ଶ୍ରୀପୁତ୍ରାଥାତ୍ମର ପଦ ନିଜାପାଇଁ । ଏହା
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଆଜନର କିଷ୍ମତ୍ । ତେଣୁ
ପର୍ମାଣୁମାନଙ୍କ ମଝରେ ଏପରି ପଦ ଥବ
ଦିଇଲ । ତହିଁରେ ଯେ ତତ୍ତ୍ଵ ମହାପଦ୍ମ ଉତ୍ତଳ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନ୍ଦବନ୍ଧୁ ଉତ୍ତଳମେଣ୍ଡ
ଜାହାଙ୍କୁ ଦେଖାୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏଥରେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ବାହୁ ମହାପଦ୍ମକୁ ଥଳିବାକି ଜ ଦେଇ
ଯାନ୍ତି ଦୋରାଜ ପାରୁ । ଯେତେବେଳେ ଏହା
ନାଲ ପ୍ରଦେଶରେ କରବଳୀ ପ୍ରଥା ଜଳୁଥିଲ,
ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକା ବିଶ୍ରୋଷ ଏହି ପ୍ରାଣରେ
ଏକ ଏହାର କିବିଧିକର୍ତ୍ତ୍ବ ପ୍ରାଜରେ ଲାଗିଥିଲା
ତେତେବେଳେ ଏହି ମହାପଦ୍ମକୁ ପରିଚାଳନ

ଗବର୍ତ୍ତମେଣୁକର ଅନ୍ଧକ ଉପଚାର ସାଥୀ
ହୋଇଥାଏଛି । ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବିଦ୍ୟାର ନାମମାତ୍ର
କଣା ଜଥୁଳ । ଏହାକୁ ଅବେଦନକୁ ବିଶ୍ଵ-
ପତାରେ ଏକ୍ସ୍‌ଲୁ ସ୍ଥାପନ ହେଲା । ଉତ୍ତରାରେ
ଏହି ମହାଶୟ ଅବକାର ଆଦ୍ୟର ଉଗ୍ର-
ସ୍ଥିର ବନ୍ଧ ଦେବ ଆଦ୍ୟରେ ଗୋ ୧୭ ଟି
ହୁଲ ସ୍ଥାପନ ବରାହକୁ । ପୂଜନ୍ତ ଦେଖାଯୁ
ଲେବକୁ ନାନା ବୌଗଳରେ ଉପଦେଶ
ଦେବାରୁ ହେଲାନେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିମ୍ନର ଗନ୍ଧ
ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ପଥ କିମ୍ବର ଗନ୍ଧରୁ ଯେତେ
ଟଙ୍କା ଅଦ୍ୟ ଦେଉଥାଏ ତେବେଷଙ୍କା ଗବର୍ତ୍ତ-
ମେଣ୍ଟ ସହାୟ ଦାତ କରୁଥାଇଲୁ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ବରବାରୁ ବୌଗଳେ ସ୍ଵଭବତର୍ମଣ୍ଯ ବସ୍ତୁରୁ କାହା-
ନ୍ତି । ଉତ୍ତରିଲାଦାର ମହାଶୟ ସ୍ଥିର ବେରିଥିର
ପର କୁଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୁଲ ଓ ଅରଟପୋଡ଼ିଆର
ପଥ ନିର୍ମିଣ ବସାଇଥାଏନ୍ତି । ଦୂମୁର, ଜେମ୍‌ଟି
ଶିଥୁର ଓ ବୌଦ୍ଧ ବାଟ ସହିତ କନ୍ଦମାଳର
ବାଟ ସମ୍ମିଳନ କରିଲାବାର ଉଗ୍ର ସ୍ଥିର ବର-
ାହକୁ । ଏହି ଦେମର ଲୋକ ଯେପରି ଏହି
ବ୍ୟୁତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେପରି ଯତ୍ନ
କରାଯାଇଲୁ । ସୁଲମାନଙ୍କର ବିପର ଅରିବୁବୁ
ହେବ ଇକଷ୍ଟେକୁଠ ପର କାହାର ନାନାର-
ାୟ ଅବଳମନ ବରୁଥାଇଲୁ । ବିଶ୍ଵପତାଠାରେ
ଏକହାଟ ବିଶାର ଅଛିନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ
ବିପର ହାଟ କିମ୍ବର ହେବ କାହାର ସହାୟ
ସ୍ଥିର କରୁଥାଇଲୁ । ଏହିଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି
ଶବ୍ଦ ଉତ୍ତରିଲେଖ ଦ୍ୱାବାନ୍ ଗର୍ଭକାତର
ମୁହଁରିଶ୍ଵେତେଖ ମହାଶୟ କାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ
ଦେବାରେ ଯତ୍ନ କରୁଥାଇଲୁ । ଏହିରୁ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଅନୁମାନ କରିଥିଲୁ ଅବଶ୍ୟ ଏହି
ମହାଶୟଙ୍କର ଦେବନ କରିଛି ହେବ । ମାନ୍ୟ-
ବର ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଜାହା (ସ୍ଥାବାହାଦାର)
ବାଦରେ ପୁଣ୍ୟ ବନ୍ଧାନ କରୁଥିଲୁ ଏ ଅବଶ୍ୟକ ଅଛି
ଜାହା କଣା ଯାଇ ନାହିଁ । ଯଦି ଅବତିକ୍ରି
ଥାଏ ତେବେ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟର ଉତ୍ସାହ ଦାନକୁ
ପ୍ରକୃତ ଦାତ ଦୋଜିପଦ । ବାରିଦିବ ଅବଶ୍ୟ
କାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହରେ ଥିଲା କିମିତ ଗବର୍ତ୍ତ-
ମେଣ୍ଟରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୁତ ହେଉଥାଏ । ଏହାକାରେ ବାର୍ଷିକ ହକ୍କାର
ବା ବାରିପତି ଟଙ୍କା କଣେ ବର୍ମକରୁ ପ୍ରକାର ବ୍ୟୁତ
ହେଲେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଉପରେ । ମାତ୍ର
ହେବ ତେବେ ବର ସ୍ଥାନର ଅଟେ ।

ଶ୍ରୀ କୁ. ପାତ୍ରନାୟକ ।
ଶ୍ରୀ କୁ. ମହାନ୍ ।

JUST PUBLISHED.

A PRACTICAL HAND-BOOK
OF THE

URIYA OR ODIYA LANGUAGE,

BY T. J. MALTBY, Esq., MADRAS C. S.

THE Book is intended to illustrate the URINYA language in the order of its importance, *viz.*, in its colloquial, epistolary, and literary styles, and although primarily intend for foreigners learning URINYA, it is hoped that it will at the same time prove of assistance to URINYAS learning ENGLISH.

The Book consists of the following parts:—

PART I.—Containing INTRODUCTION,
the URIBA alphabet clearly explained,
and a short grammar of the language.

PART II.—DIALOGUES in ENGLISH,
UEIYA, and ROMAN upon the subjects
of CULTIVATION, CUTCHERY, READING,
and WRITING, RIDING, SHOOTING, TRA-
VELLING, and MISCELLANEOUS.

PART III.—URIYA DEPOSITIONS in
ENGLISH and ROMANIZED URIYA.

PART IV.—URIYA official letters in
ENGLISH AND ROMANIZED URIYA.

PART V.—Containing the Niti Ko-
THA, a short collection of MORAL
FABLES in ROMANIZED URIYA, together
with English translation; also useful
official terms, and the URIYA NUMERALS.

The whole is made as easy as possible, and the two first parts of the book (Introduction excepted) are in ENGLISH URUAY, and ROMANIZED URUAY, so as to assist the learner as much as possible in mastering the language, and removing any difficulties that he might otherwise meet with.

Price Bound in full cloth Rs. 5/-

Postage A.s. 5

For schools and students
ordering 6 copies or more at a time.
Bound in paper covers @ Rs. 2/-
post free.

WYMAN & CO., PUBLISHERS

Hare street Calcutta.

Digitized by srujanika@gmail.com

ପାଦକାର କୃତିଷ୍ଠଳ ଯଶ୍ଶାକାଳ ସମ୍ବଲପୁର
ମଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରଭୁତ୍ବ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৪৫০৮

४५६

ରାଜ୍ୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସହିତ ମହିଳା ମାର୍ଗିର ଦିନରେ ସହିତ ଶଲ୍ଲି ଗଲିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମଳ୍ଲୁ ୪୩
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ଯ ଦେଲେ ଚର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟଥଳ ପାଇଁ ଜାତମାସୁଲୁ ୪୫୫ }

ଶ୍ରୀପୁରୁ କମେଗନର ସାହେବ ଚଳଇ ମାତ୍ର
କାମ ରଖିରେ ଗତିକାର ଗସ୍ତରୁ ଗାହାରବାର
ପ୍ରିଯ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଅଠଗତରେ ଓସାଇତା
ବେଗ ପ୍ରଦଳ ହେବାରୁ ସେ ଦିନ ଯାଏ ନ
ଦେଇ ଚଳଇ ମାତ୍ର ତା ୧୫ ରଖିରେ ବାହାର
ବାର ନିଷ୍ଠୁର କରିଅଛନ୍ତି । ଜେଳତା ବୈଶ
ଦେବଳ ପ୍ରି ନୟ ଅବ୍ ବେଳୁଙ୍ଗ ତୁମଣପକ୍ଷରେ
ହୃଦୟର ଭାନ୍ତାର ହାତ୍ ହୁନ୍ମୟ ହାତମଳର
ମୟ ପରିବେଳେ କରୁଥିଲୁ । ବି ଅର୍ପେ । ଏ
ବର୍ଷ କି ଜେଲତା ବିଶ୍ଵାଳ ସୁଜା ଅବସର
ଦେବ ନାହିଁ ?

ସୁରଗୁଡ଼ିଙ୍କ ଦର୍ଶନ ସକାଗେ ଏ ନଗରର
କେତେବେଳେ ତଣ ପ୍ରଦେଶକ ବଲବଜାରୁ ସିବାରୁ
ଭବ୍ୟମ ବୈଅଛନ୍ତି । ଆଗମୀ ପ୍ରାଚୀରୁ ସିବାର
ଅରମ୍ଭ ହେବ । ଝଙ୍ଗିକ ହାବମ ବେହୁ ସିବାର
କଥା ଚାହିଁ । ଦେଖୋୟ ହାବମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବାରୁ ଉଗନ୍ତୋଷନ ଶମ୍ଭୁ, ଅନୁଭାବାଦ ଯୋଗ
ଓ ମୌଳିକ ଅବଧି ବାହର ସିବାର ପ୍ରିଯ
ବୁଦ୍ଧିଅଛନ୍ତି । ଜିନିଧାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ
ଗୋଲକ ବାବୁ ସିବେ ବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ ।
ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବନ୍ଦମନ୍ଦର ବାହେବଙ୍କ ଡେଇଦ୍ଵା ଜମିଥାର
ବେହୁ ଯାକ ଦାଖାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଏ ସବୁ
ବିଷୟରେ ଜମାହ ଦାହିଁ ଏବଂ ହିଦେଖରେ
ଅଲୁକାର ଶୋଇ ସବୁ ହେବାରୁ ମଧ୍ୟ ଯତ୍ନ
ଜାହାଁ । ଶାକାମାନଙ୍କର ସିବାର କଥା ଥିଲା

ମାତ୍ର କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ଚଠିର ପ୍ରତ୍ୟେ
ଅବୟ ଥିଲା ନାହିଁ ଓ ଏହିବି ଅସିଲେ ଗ୍ରା-
ମାଳଙ୍କ ସିବା ପଥରେ କଢ଼ ପଦେବ ବାରିଶ
ଏମାନେଇ ଡାକ କି ଜାହାଜରେ ଧିକେ ନାହିଁ
ଓ ପତବବାଟରେ ସିବାକୁ ପଗଦିନରୁ ଛଣ୍ଡା
ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଥାରୁ ସମ୍ମଦ ପାଇଁ । କେତେ
ଦିନ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଦେବ ।

କୁଠର କଲେକ୍ଟିଙ୍ଗରେ ଦସ୍ତଖତ ମୋହରୀଙ୍କ
କର୍ମ ଜୀବି ହେବାରୁ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ବେଥରେ ପୂରକ ଉମେଷଖରଙ୍କ କିମ୍ବା
କର୍ମକୁ କର୍ମକୁ କମିଶନର ସାହେବ ସେମାନଙ୍କ
ମନୋମାତ୍ର ନ କରିବାରୁ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ଲୋକଳଘରୁ ମୋହରୀଙ୍କ ସେମାନଙ୍କରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ
କରି ଉମେଷଖରଙ୍କ ଲୋକଳଘରୁରେ ରଖି-
ଲେ । କମିଶନର ସାହେବ ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ମହୋମାତ୍ର ନ କରି ଅଛଳକଷାରେ
ପଣ୍ଡକୋଣ୍ଡାର୍ଟି ଶବ୍ଦଙ୍କ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଥିବେ
କଲେ । ଜିବନୁସରେ ଲୋକଳଘର ବର୍ମରେ
ପଣ୍ଡକୋଣ୍ଡାର୍ଟି ଶବ୍ଦ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ବନ୍ଦୋ-
ବ୍ରତର ସାହେବ ସ୍ଥିର କରିଥିବାକୁ । ଏହିବରେ
ଲୋକେ ଗୁରୁ ଅଶାରେ ଶିଶୁ କରିବୁ ଶିକ୍ଷିତ
ଲୋକଙ୍କ ସରବାରୀ ବର୍ମରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରେ
ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତି ହେବ ମଧ୍ୟ ଅଶିକ୍ଷିତ ଉମେ-
ଦଖାର ଅପେକ୍ଷା ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଗ୍ରଭାବି-
ନ୍ଦ୍ୟେ ବର୍ମ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା । କମିଶନର

ବାହେବ ଯେ ପଣ୍ଡଶୋତ୍ରୀ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଉପରେ
ସୁନ୍ଦର କିମ୍ବେ ବରାକିନ୍ତି ବଜ୍ରଶୁଭର ଓ
ପ୍ରତିମାର କଷ୍ଟୀ ଅଟେ । ଅମ୍ବମାନେ କରିଥା
କରୁଁ ଯେ ସେ ଓ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦଗରମାନେ କିମ୍ବେ
ମେହର ଉପରେ ଏହିପର ସୁନ୍ଦର ସବ୍ବଦା
ରଖନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ବିଦ୍ଵାନ୍ତିକା ଓ ଦେଶର
ଦୁରାର ହେଲାର ବିନେଷ ବମ୍ବାଦିତା ।

ସୁବସଜ ଲକ୍ଷାରୁ ପ୍ରଭ୍ୟାଗମନ କରିବାର
ସମ୍ବଦ ଅବ୍ୟ ଅସି ନାହିଁ । ସୁବସଜ ତଳତମାସ
କା । କିମ୍ବା ଅପରାହ୍ନରେ ଲକ୍ଷାରେ ଧୂଖଲୋ ।
ସୁତ୍ରତୁଳରେ ଅନେକ ଲୋକ ଜାହାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନ
ନମିର ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସୁବସଜ କୁଳରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ ସେଠାର ମିର୍ତ୍ତିନିଧିପଳ
ସର୍ବ ଓ ବିଦସ୍ତ୍ରାପକ ସର୍ବ ଅଭିନନ୍ଦନଧରମାନ
ଜାହାଙ୍କ ଅର୍ପଣ କଲେ ଓ ସେ ଘର୍ଷିର ମୌଖିକ
ଉଦ୍‌ବ୍ରତ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ନଗରବାସିମାନେ ଜା-
ନାପ୍ରବାର ବସ୍ତ୍ରଦଃପରିଧାନପୂର୍ବକ ଅତି ଆନନ୍ଦ
ହୋଇ ସତ୍ତବରେ ପ୍ରମଗ କରି ହୃଦୟରେ ଓ
ବଜକୁମାର ଯେଉଁ କାଟରେ ଲକ୍ଷାର ମନ୍ତ୍ରି-
ରଙ୍କ ପରକୁ ବିଜେ କଲେ ବେ ବାଟରେ
ଅନେକ ସନର ଓ ଚଢି ବିଚ୍ଛି ଫଟକମାକ
ନିମିଶ ହୋଇଥିଲା ଓ ଧୂଲକୋରିଗାମାନ ଏକ
ଥିଲା ଧକକୁମାର ଜାହାଙ୍କ ଅର୍ଥକାର
ଆମ୍ବୋଜନ ଟେଜି ଥବାକୁ ସମ୍ମୋହ ପ୍ରବାହ
କଲେ ମୋହସନ୍ତୁ ଏକେଜ୍ଞେନ ସଜଳ

ଥେବେ ଜମା ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଖଣ୍ଡେ ବିଛାର
ସୁକା ମିଳିବାର କଠିନ ହୋଇଥିଲା । ସେହିଦିନ
ସତରେ ଶେଷନାର ଓ ହାତଙ୍କର ସମାଗେହ
ହୋଇଥିଲା । ତା ଏ ରଖିରେ ରଜକୁମାର
ଦିଲ୍ଲୀମେ ନଗରଦେଇ ବାଟୁ ଶିକାର କର
ବାକୁ ଗଲେ ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ସେଠାର ଅତ୍ର
ସବୁ ଦର୍ଶନପୋଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱମାନ ଦେଖି ଚାଲୁଥିଲା
ରହି । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ହଣ୍ଡାରେ ଲେଉଠାରେଣ
ଅବଧ ପ୍ରବଳ ଥିବାରୁ ସେଠାକୁ ବିଶକ୍ଷମାନ
ହେବେ କି ନାହିଁ ଅବଧ ନିଷ୍ପତ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ
ଏ ଲକ୍ଷାରୁ କେଉଁଦିନ ବାହାରିବାର ସ୍ଥିର
ହୋଇଥାଇ ଅବଧ କଣାମାର ନାହିଁ ।

ସୁତି ପବର୍ଟିମେଣ୍ଡରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଏକାଳକ
ମାନ୍ୟ ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ ହେ ହୁଏ ସୁତି ବର୍ତ୍ତମାନ
ମାନ୍ୟ ସୁତି ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଛି । ସେ ସବୁ ସୁତି ଆନ୍ଦୋଳନରେ
ପଥିର୍ଥସ୍ଥ କାଚକାନ୍ଦୁରୁ ବୌଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନକାର
କାହିଁ ତେ ଜନିବାରକ ବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ହିତ ଅନ୍ତର
ବହିଲ ହାତ୍ତି । ପବର୍ଟିମେଣ୍ଡ ଯେବେ ଗାଲିବା
ସଂଗ୍ରହ ସକାରାତି ପଠାଇଲୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ
କଜନ ବରଣ୍ଟ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ହାତରୁ
ଦେଇନ ଦେଇନ୍ତି ।

ବ୍ୟାକ ନିବାରଣ ।

ଗଢ଼ସପ୍ରାଦୁର କଲିକତାର ଗଜେଟରେ
ବଙ୍ଗଲାରେ ଡକାଇଣ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ବିଷୟରେ
ମାନ୍ୟବର ଲେଖନେ ଏବଂ ବବର୍ତ୍ତନକର ଗୋଟିଏ
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ
ଚହିଁରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ ସନ୍ତୋଷମରିବା
ରେ ବଙ୍ଗଲାରେ ୫୫୫୩ ଡକାଇଣ ହୋଇଥିଲା
ଓ ସନ୍ ୧୯୭୪ ମସିହାରେ ୪୫୫୩ ଡକାଇଣ
ହେଲା । ଏବୁଷେ ଏକବର୍ଷରେ ୧୦୦ରୁ ଅଧିକ
ଡକାଇଣ ବଢ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷରେ
ଭାଲିକା ଦୃଷ୍ଟିକର ଜଣାୟାଏ ଯେ ସନ୍ ୧୯୭୦
ମସିହାଠାରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡକାଇଣ ମୋକଦମ୍ଭା
ତମଶଃ ବଢ଼ିଥିଲାଥିଲା । ଏବୁଷେ ଘଟନା ଛଲ
ନେବଳ ଓ ଏଥର ନିବାରଣର ଭିତ୍ତି କରିବା
ଅବ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଲେଖକଙ୍କ ଗବ୍ର-
ହୀର ବୋଲନ୍ତି ଯେବୁପ ଦୟକର ଡକାଇଣ-
ମାନ ହେଉଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବୁପ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଜଣାୟାଏ ଯେ ବଦମାସ ଲୋକମାନେ ଏକବୁଲୁ-
ନରେ ରହି ଡକାଇଣ କରିବାର ସ୍ଥୋଗ ନ
ଥିବାରୁ ନାକାକିଲାରେ ତୁମଣ କରି ଡକାଇଣ
କରି ଚିଲୁଆଇନ୍ତି । ହେଲେହେଁ ଏମାନଙ୍କ
ମନ କରିବା ନିଶାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏଥିର୍ଘୀର
ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେବେଳେ ଭିତ୍ତି କୁ ସ୍ପର୍ଶରେ
ଅଛନ୍ତି । ସେମାନ ଏହି ଯେ କୌଣସି
ନରେ ଡକାଇଣ ଅଧିକ ହେଲେ ସୋର
ଲିଙ୍ଗେଟ ଓ ସଲିଷ୍ଠ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ସ୍ପର୍ଶରେ
ର ଦୀପ୍ତ ଅଟିନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଏଥର କର-
ମୂଳ ଦେବାକୁ ଦେବ । ଡକାଇଣ ନିବାରଣ
ଯରେ ବିହିତ ଭିତ୍ତିମାନ ଏହି କର୍ମଶିଳମାନେ
ଭାବେ ସେହିରୁ ଡକାଇତ କାରାବାସରେ
ଇହି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଜାନେ କୌଣସି ଅନୁ-
ମାନ କଲେ ଅନେକ ଡକାଇତଙ୍କର ସମାଜ
ଯାରେ ଏବଂ ସମ କୌଣସି କଲାପ ଡକାଇତ

ଧରାଇ ଦେଇ ପାରେ ତାହା ପଞ୍ଚରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘ ବିଶେଷ କବେଚନା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଗୋପନୀୟମାନେ ତକା-
ଇବକର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେବେ ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥି
ପରିରେ ଘିକ ଦେବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲୁ
ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଗୋପନ ଭାବରେ ଗୋଟିଏପଣ୍ଡି
ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଭାବ କମିଶନରମାନଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟି
ହୋଇଅଛି । ବଦମାସମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶେଷ
ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀ
ରମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭ୍ରାତ କରି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
କେଉଁଠାରେ ଆନ୍ତି କେଉଁଠାରୁ ଯିବା ଅସିବା
କରନ୍ତି ଓ କରୁଥେ ତାହାକର ଜାକକା ନିବାହ
ହୁଅଇ ସ୍ଥାନୀୟ ବାକମାନେ ସବଧା ଏଥର
ଅନୁସନ୍ଧାନ ନେଉସ୍ଥବେ । ଦୂରସ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମା-
ନେ କାବ୍ୟବାବୁ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ତାହାକର
ନାମ ପୁଲିସରେ ରେଜଞ୍ଚଲ ହୋଇ ରହିବ
ଅଭିନ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ସେବେଳେକଙ୍କୁ ପୁଲିସ
ବଦମାସ କୋଲି ଜାଗନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନାମ
ମଧ୍ୟ ସେହିରୁଥେ ରେଜଞ୍ଚଲ ହୋଇ ରହିବ
ଏ ସ୍ଵର୍ଗ କଷପୁରେ ତୁଟି ହେଲେ ଭାବପ୍ରାୟ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିଶେଷ ଜାକକହି ତହବ
ତାମ୍ଭ ଗୋବିଦାରଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି
ଦେବାକୁ ଦେବ ସେମନ୍ତ ବି ଏମାନେ ନିବାହ
ପୁମାନଙ୍କ କବେଚନାଟର ତାମ୍ଭ ଗୋବିଦାର-
ଅବସ୍ଥା ଯେବୁଥ ହେବାର ଉଚିତ ସେହିଥ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଗୋବିଦାରମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ବୁଝ କରିବାର ଉଚିତ ବି ଯହିଁରେ ସେମାନେ
ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଟିପାଳନ ହୋଇ ନିର୍ବିଶ୍ଵରେ
ଯାହା କର୍ମ କର ପାରନ୍ତି । ସେବେ ଗୋବି-
ର କମଶଟ କନ୍ଦମ୍ବକଳଟାରୁ ହେତୁକନନ୍ଦୀ-
ବା ସବଲନଶ୍ଵରକଟର ପର୍ବତନ୍ତ୍ର ପଦବୁନ୍ଦି
କରିବାର ନିଯମ ହେବ ଓ ସେହିରଳ ଲୋକ
ରେ ନିଯମ ଦେବ ଦେବେ ଗୋଟିଏ ଜାକା
ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଭଣା ହୋଇ
ବି । ବଦମାସଲୋକକ ରେଜଞ୍ଚଲ ରଖିବା
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ପେର୍ହେ
ନୟା ହୋଇଅଛି ତାହା ପୁରେ ଉତ୍ସମରୁଥେ
ଲକ୍ଷ ଥିଲା । ସେକାଳରେ ବଡ଼ ବଦମାସ
ନ ଆନାରେ ଥିପି ଶୋଦୁଥିଲେ ଓ ପେର୍ହେ
ସେମାନେ କରି ରହୁଥିଲେ ପୁଲିସ ତା-
ର ପ୍ରକଟନ ଖୋଜିବାର ନେଇଥିଲେ ।
ବୋଲିବାର ଦେଉଥିଲେ ଯେ ନିଜନ

ପୁଲିସ ନିୟମ କାହା ହୋଇ ତୁମର ଶୁଣିଲାସବୁ
ରହିଛ ହୋଇଯିବାରୁ ଏପ୍ରକାର ଅପରାଧମାନ
ବଚୁଆଛି । ପୁଲିସ ସର୍କାର ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟକଲେ
ଅବଶ୍ୟ ଏ ସବୁ ଅପରାଧ ନିବାରିତ ହେବ ମାତ୍ର
ସେବେ ରତ୍ନରେ ପହଞ୍ଚ ଦେବାର ଭାର ଏକା
କନଷ୍ଟବଳ ହାତରେ ରଖି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟୀରୁ
ସବଲନମେକର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଆପଣା
ଆପଣା ଘରେ କବାଟ ଲଗାଇ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ ଭୋଗ
କରିବେ କନଷ୍ଟବଳ ସୁନ୍ଦା ସେ ସତ୍ତକପାଖ
ଦୋକାନ ବା ପିଣ୍ଡାରେ ନିଷ୍ଠିନ୍ତି ହୋଇ ଶେଇ
ବ ଏଥରେ ବଚିତ୍ର କି ଅଛି ? ଫଳତଃ ପୂର୍ବ-
ପ୍ରାୟ ବୈନଗସ୍ତ ନ ହେବାରୁ ପୁଲିସ ବଢ଼
ଅଳ୍ପଥା ଓ ସେହି ହେଉରୁ ଗେହା ତକାଇବୁ
ଅଧିକ ହେଉଅଛି ।

ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଜାଗପୁର ସଂକାଦିତା
ଲେଖିଥିବାକୁ ସୋଠରେ ଡେଲିଟା ଗେଗର
ପ୍ରକାଶି ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତା ପତ୍ରାଙ୍କୁ ବଢ଼ି ସୁରକ୍ଷା
କିଷ୍ଟପୃଷ୍ଠା ଅଟ୍ଟଇ । ସୋଠରେ ଜୀବିତପ୍ରକାଶିତାରେ
ସୁଲଭ ଦିରରେ ଫଳାଙ୍କି ମୋଟ ଚାରିଲକ
ଟଙ୍କାକୁ ସେ ଗ୍ରା ର ହୋଇଥାଏ । ସଂକାଦିତାର
ଲେଖିଥିବାକୁ ଯେ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ
ଲୋକ କଲିବତାରେ ଗେଷନାଇ ଦେଖିବା
ନିମିତ୍ତ ଘନବାଲ ବାଟ୍ରେ ଯିବାକୁ ମନସ୍ତୁ
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ବ୍ରକ୍ତିମାର ପୁନାନ୍ତଗରକୁ
ଦିଲବତାକୁ ନ ଅସି କମେରକୁ ଫେରିପାରାରେ
ଲୋକମାନେ ଶାନ୍ତ ରହିଲେ । ବଧର ସଂକାଦ
ଯାତ୍ରାର ବାହୀକେ ବେର୍ତ୍ତାରୁ ଧାଇଲେ
ଆମ୍ବମାନେ କିଛି ହୁଇ କରିଥାଏ ନାହିଁ ।
କେବଳ ଏହିକ ବୋଲିଯାଉଥାରେ ଯେ
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆଚିଯାଏ ଓଡ଼ିଶାରେ କୌଣସି
ଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଏହି ଗୁଡ଼ିକା
ଏହି ଦିନନିକାଳ ମେଷ କଲାଣି ଏକ ଏଥ-
ମଧ୍ୟରେ ଅଛି କେତେ ଖଣ୍ଡ ସଂକାଦପତ୍ର
ଓଡ଼ିଶାରେ ମାହାର ଲୋକଙ୍କୁ ନାକାପ୍ରକାର
ସଂକାଦ ଯୋଗାଇଥାଏ ମାତ୍ର ଏମରାର ପ୍ରାହିକ-
ମଣ୍ଡଳୀ ଏମନ୍ତ ଅଛି ଯେ ଏତାମୁଖ ଗ୍ରହିତର
ବ୍ୟାପାରରେ ସବୀ ଲୋକଙ୍କର ବିମ କଲାଣିବାର
କୌଣସି ଜପାଯୁ ହୋଇ ନାହିଁ । କେବେ
ଓଡ଼ିଶାବାସିକର ଆଚରଣୁ ଫଟିବ ଆମ୍ବମାନେ
ସଂକାଦ ଏହି ଚନ୍ଦାରେ ବିପ୍ରାନ୍ତରୁ । ଆଚିକାଳି-
ମାଳ୍ପର ଅଛିଲେ ବାପକଙ୍କୁ କତ ମାର-
ଥିବାକୁ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସଂକାଦିତା ଛଳ

ଲୁହାତରୁପ ତହିଁର ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଥାଇଲୁ ଯଥା;
ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଖିଲୁ ପତ୍ରବୋଠ ଗତରେ
ବାପ ଏକଦିନ ଦିନ ଦୂରପ୍ରବର ସମୟରେ
ଗୋଟିଏ ଗଇବୁ ଓ ଆଉ ଏକଦିନ ଦିବସ
ଦିନପ୍ରବର ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ମାଙ୍କଡ଼ ପୁଣ୍ୟ-
ଶାରୀ ଦିନାଗୁରେ ବସି ଜଳ ଶାନ୍ତିମାନ ତାହାକୁ
ନେଇଗଲ ଆଉ ପୁଣ୍ୟଦା ଗୁରୁ ଦୂରଶ ପାଇବ
ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଗନ୍ଧାରିବଙ୍କ ସହିତ ଶିକାର
କରିବା ସକାଶେ ଚଇଲ ମଝକୁ ଯାଇଥିଲେ
ପାଇବମାନେ ତୁମାକଙ୍କ ଗତାୟାତ ଘାଁମାନ
ତୁମ୍ଭି ରହିଥାନ୍ତି ଓ ପାଣ ଓ ସଥରମାନେ
ବଣ ଭାତରେ ପଶି ବାତ ପିଟି ପରତାଇ
ଅସିବା ସମୟେ ଗୋଟିଏ ବହିକୁ ଜୁଲୁ କଣେ
ପାଣକୁ ପଛିବାଗରୁ ଚାତକିଷ ଦୂରତବିଜାଗା
ନନ୍ଦବୃକ୍ଷ ଫୁଲାଇଦେଇ ଓ ଅନ୍ୟ ନନ୍ଦବୃକ୍ଷମାନେ
ଏକଦରେ ତାହା କିବିରେ ସ୍ଵବେଶ ହେବାରୁ
ଭଲୁ ଛନ୍ଦ ପଲାଇଗଲା ମନୁଷ୍ୟଟି ଥରେଇନ
ହୋଇ ପଞ୍ଚଥମ ତାକୁ ଭାତାର ତାହା ଘରତାକୁ
ନେଇଗଲେ ତାହାର ବଞ୍ଚିବାର ଉରସା ଜଥିଲା
ତାହା ଦେଖି ଗୁରୁ ଓ ଶାହେବ ପାଇବମାନଙ୍କ
ସହିତ ଶିକାର କରିବା ପକ୍ଷରୁ କିରାଗ ହୋଇ
ମୁଣ୍ଡ ଅସିଲେ ବଣ ହାତିମାନେ ରୁଦ୍ଧରେ ଧାନ୍-
ଶେତ ଶାଇ ନଷ୍ଟ କରୁଥାଇଲୁ ମୟୁରଗଞ୍ଜବାଚା
ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ହାତ୍ତ ଥରଥବାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶୁଣି
ବି । ମଧ୍ୟର ଗୁରୁ ଜଙ୍ଗଲ ମଝରେ ଅଢ଼ା
କର ଜନବ ଜୋକ ହାତ୍ତ ଧରିବାର ଭଜବର
କାହାରୁ ।

ସାଧୁବିକ ସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ କଠକ ଛଳ
ଅନୁରୂପ ସାଲେପୁରର ଘୁଲିବ ରଷୋଟ ବନ୍ଧ-
ଅଛନ୍ତି ବି । ପା । କଷ୍ଟଶା । ମୌ । ମୂଳବିଷନ୍ତୁ
କିବାବୀ ଗାମ ମହାରାଜାର ସ୍ଥା ଗତ ଜନମର
ମେ ତା ୩୦ ରଜରେ ସ୍ଥା ପୁରୁଷ କନ୍ଦ୍ରୟସ୍ଵରୁ
ଗୋଟିଏ ପିଲା ପ୍ରସବ କରିଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ
ପିଲାର ଲିଙ୍ଗ ଶ୍ଵାକରେ ସ୍ଥା କେ ପୁରୁଷର ଭରପୁ
ଲିବ ଏକତ୍ରି ହୋଇଥାଇଲା । ସେ ପିଲା ଏପ-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛି ବି ନା ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ
ବି ଅଶୁର୍ଯ୍ୟ !

ଆମୁମାନଙ୍କ କଲେଜ୍ଟର ପ୍ରାୟୁକ୍ତ ବିମସଣାହାତେବ ମୋଦାଲ୍ ଗ୍ରାମ ସକାଗେ ଗଢି ଚାରୁ-
ଚାର ଏ ନଗରର ଯାଥା ବରାଅବ୍ରତି ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବସିଲି ମଧ୍ୟରୁ କାହିଁ ଜଗନ୍ନାଥଗୁଡ଼ ବାବୁ
ଗ୍ରାମଚକ୍ର ବିଦ୍ୟାରହି ବାବୁ ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ
ଓ ବାବୁ କିମାଇରବଣ ବୋଷଙ୍କ ଘଜକୁମାରଙ୍କ
ଦରବାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାପୀଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ
ଅନ୍ତରଣ କର ଅଛନ୍ତି । ଶେଷଲିଙ୍ଗ ଦିନ
ମହାଗୟ ଜନିବାର ଓ ଅବେଳନଙ୍କ ମାଛ-
ଶ୍ଵେଟ ଅଛନ୍ତି ।

ଦାବୁ ଶଖମାନରୁବେ ସାଧୁବାହାଦୁରଙ୍କ ଦାନ
୪ ୫୦୦୦ ଲକ୍ଷରେ ଛତ୍ରବୃତ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେବାର
ସଂବାଦ ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥିପୁରେ ଲେଖିଥିଲୁ ।
ଉଚ୍ଚ ବୃତ୍ତି “ପ୍ରିନ୍ସ୍ ଅବ ଦେଲସ୍” ନାମ-
ରେ ଖୋଲ ହେବ ଓ ଏହାପ୍ରାତି ସୁବଗଜଳ
ଭାରତବର୍ଷକୁ ଶୁଭଗମନ କିଷ୍ଟ ଓଡ଼ିଶାରେ
ଚରସୁରଶୀୟ ହେବ । ଓଡ଼ିଶାର ଥର କୋ-
ଶରୀ କମିଶାର ବି ଏକୁଥ ବିଜ୍ଞ ଗଜରକୁ ପ୍ରତି-
ଶନ କରିବେ ନାହିଁ ?

ପ୍ରଧାନ କଣେ ପଦପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
କି କାହାକୁ ଶୁଣୁଥିମାଦିନ ଯେ ପର ଗାସନ
ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ମନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟରେ ଅନୁଦାନ ମହା-
ପ୍ରସାଦ ଭୋକନ କରନ୍ତି ସେହିପର ଏବର୍ଷ ମଞ୍ଜୁ-
କରିଥିଲେ ବେବଳ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ମହାପ୍ରସାଦ
ବିଶ୍ଵାସ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଚୌଥୁଷ୍ଣିକ ହୋଠାଠାରେ
ଚୂଡ଼ାଦିହ ଭୋକନକରିଥିଲେ ଓ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ମଧ୍ୟ କିବ୍ରି ଚୂଡ଼ାବୁଲୁଳ ଘେନ ମନ୍ତ୍ରରେ
ମହାପ୍ରସାଦ ଭୋକନ କରି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି
ଅତିଏକ ଗାସନୀ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ମହାପ୍ରସାଦକାହାନୀ
ନ କରିବା ଉପ୍ରେର ଯେଉଁ ପରିକା ଏହି
କାଗଜରେ ଫୁଲେ ବାହାରିଥିବା ତାହା ତୁମାମୁକ୍ତ
ଥିଲା ।

ପାଇଁଥାନ୍ତର ମହାଶୂଳା ପଦରକ୍ଷେ ଝାଲ
ବ୍ୟୁତ ବର ଗୋଟିଏ କୋଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଯୁବରଜନଙ୍କର ଧରବାରେ
ଆହାକୁ ପନ୍ଥିବେ । ଏଥରେ ଅନେକ ବନ୍ଧୁମଳ
ରହମାନ ଲାଗିଥାଏ ଓ ଗୁରୁପାତ୍ରରେ ମୁକ୍ତାର
ଖାଲର ଲାଗିଥାଏ ।

ମୁହଁବି ଅମେରିକାନ୍‌ଙ୍କ ଲବର୍ଟ୍‌ମେଣ୍ଡ୍‌ଜୀର୍ଣ୍ଣିକୁ
ପ୍ରମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସାଥେ ବଚ୍ଚଥିବାରୁ ମହା-
ନାନ୍‌ ଗବର୍ନ୍ର କେନେରିଲଗାହେବ ତାହାଙ୍କ
ବାବ ଉପାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏଇ ।

ବାଜୁବିଳାଳ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
କିମ୍ବାମ କାହିଁ ଘଟାରୁ ଭାଗରେ ଘର୍ଷଣ
କି ଜାନ୍ମାମାର ଭାଗରେ ଠାରୁ ଭାଗ ରଖି
ଯଥିନ୍ତି କେନ୍ତରିଲ ସେବର ବନ୍ଦ ହେବ ।

ମାନ୍ଦୁକରେ ଯେଉଁଦିନ ସୁତଗ୍ରୂଡ ପତ୍ର-
ଶ୍ରୀକେ ସେ କିମ୍ବା ଶାହାଜ ଅଚ୍ୟତକା ଧକାରେ
୧୩୦୦ ବାଲକ ଏବେଣ୍ଟି ଦେଖାଇ ଅନମାଜ
ଶୋଇଥାଇ ଏହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ ବାଲକ
ଶାୟନ କରିଛି ।

କେହାର ଏହି ଦୟାଲାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଛି-
କରେ ଏବର୍ଷ ପାପଳ ଉତ୍ତା ଦେବାର ସମ୍ମାନା
ହୁଲ୍ଲ ମାତ୍ର ଧର୍ମର ଜଳସ୍ତମେଶ୍ଵର ସେ ବ୍ୟାଚ
ଥାଇଅଛନ୍ତି ତହୁଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ କେବଳ
ମୋହପର ପୂର କିମରେ ଧରନ ଅଧିକ
ଧରମାଗରେ ମର ପଞ୍ଚଅଛି ମାତ୍ର ବଜ୍ରପ୍ରଦେ-
ଶର ଅର ମମସୁ କିମରେ ଗତବର୍ଷାପେଣା
କିମ ଧରନ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏକମର
ଶୁଣ୍ଠିଷ୍ଠ ବୌଦ୍ଧେ ଭୟର ହେତୁ ମହାର ନ
ଧାରେ ଓ ସେଠାର ମହାବାହୀନୀଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟ
ଅଥବ ପରମାଗରେ ଆରମ୍ଭ କରିବାପ୍ରାଚି ଗର-
ୟମେଶ୍ଵର ପ୍ରମଜବିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ସେଇ ବରାପାରି ।

ବିଲଗର ଗୋଟିଏ କମ୍ବାମ ଦୋଷଶା ହେ
ଇଥିବିନ୍ତି କ ସୁରକ୍ଷାକର ଭାବର ସନ୍ଧର୍ଷକ
କଷ୍ଟପୂରେ ଛାଂଗଳ କା ଶିଦ୍ଧ କଟିମାନଙ୍କ
ମମରୁ ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଛିତ ବଜାର ଉଚନା
କର ପଠାଇବେ ଆହାଙ୍କ ୫ ୧୦୦ କା ପାଇଁ
ଦୋଷିତ ଦେବେ । ପ୍ରଥମଶ୍ରୋଣିର ବହାରା
ମହାରେ ୫ ୩୦ କା ଦୃଷ୍ଟମୁଖୀଣୀ ହକାରେ
୫ ୩୦ କା ଓ ଭୁଲୁମୁଖୀଣୀ ମହାରେ ୫ ୧୦୦ଜ୍ଞ
କଷ୍ଟପୀକ ଓ ଛାଂଗଳ ଓ ଭାବରବର୍ଷର ପ୍ରତି
କିଛ ଦୂଷା ସବୁର ବହାରା ବୃଦ୍ଧାର ହେବ ।
ବହମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ ସ୍ଵରମ୍ୟ ନେନିଅଛି
ତାପ ଏଥରେ ଯତ କରନ ।

ମାତ୍ରାଙ୍କ ମେସୁରୁପାଲିଟିର ବନ୍ଦିମାନେ
ଶର୍ମରେ ନୟକୁ ହେଲ ଫଳାକୁ କେତେ
ଅଧିକ କରିଥିଲୁଗୁ ଡର୍ବର ଅନୁଷ୍ଠାନ କର
ଝୟାର୍ତ୍ତ କରିବା ସବାବେ ମାତ୍ରାଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ଅଜ୍ଞ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ଏ ଅଜ୍ଞଟ ବଢ଼ ଉତ୍ତମ
ଅଟର ଓ ଅମେସାନେ ଅନୁମାନ କରୁଥି
ଆମେଜନ ମନ୍ଦିରମାରେ ଏ ପଦ ଆଜ୍ଞ ଦେଲେ
ଅଛେତ ବସାର କଥା ବାହାର ପଡ଼ିଲା ।

ପ୍ରେସର୍ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀକୃତ ଦେଖିପାଇଲା ସମ୍ବନ୍ଧର ମହାରମ୍ଭ
ସମୀପେଣ୍ଠି ।

ବୟାନ କଲେ ଓ ସଦର ମୋଘୟଳ ସଞ୍ଚ
କରିବେଲେ କି ଗୁଜା ମହାଶ୍ଵରୀଙ୍କ କେବୁପୁତ୍ର
ସହିତ ସାଥୀରୁ କରିବାପାଇଁ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର
ଧରେ ତରିଖେର ଓ ପରିପରିହଜାର ଟଙ୍କାର ଏକ
ଧାନବଢ଼ା ନେଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ରଜା ଯେବେ
କଲିବଢ଼ା ଯିବେ କିମ୍ବା ଦର୍ଶ ବାହାରରେ ଓ
ହଦୁଲୋକଙ୍କ ସର୍ବତ ସାଥୀର କରିବେ ଓ ତକ୍ତାର
ଶୀନପ୍ରାପ୍ତ ମୋର ଆପଣାର ପ୍ରଦ୍ବଦୀଷ ଓ ଅ-
ଏବମାନ ଶଣ୍ଠିନ ହୋଇଯିବ ହେବେ ରାଜ
ନିକଟର ଦୂଧାଦରଶିଖୁ ଜନ୍ମମାନେ ବିଷର ପ୍ରକା-
ଶାକର ହେବେ ଓ ରାହା ହେବେ ଥାର ଜନ-
ଧାର୍ଥକ ମନ୍ଦରରେ ବିଷର ଅନ୍ଧାଦୃକର୍ତ୍ତ ତଳବ
ଓ ହନ୍ମର୍ଥ କମେ ବିଷର ଧେବ ।

ସମୟ ପାଠକବର୍ଗର ଚିତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଥିବ
ଯେ ଏଥୁପୂର୍ବ ଦୋବନାର ଜାମକ ଏକ ସେ-
ବକ ଲଗନୀଆଙ୍କ ମନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଧବା
ଧୀସୁହିତ କୁବ୍ୟବହାର କରିବା ସମୟରେ ତାରୁ
ମନ୍ଦର କର୍ମଗୁଣିମାନେ ବିରତ୍ତ କରେ ମାତ୍ର କର
ହୋଇ ଏପରି ଦୂରବର ରକ୍ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
କଲେ ବରର ଓ ବିଶୁରରେ ଅର୍ଥଦିଗ୍ରି ବବା
ରେ ସୀତାର ଦେବାରେ ସମୟେ ସେଇଥା
ଗୋପନୀ କର ରଖିଲେ ଓ ମଧ୍ୟ ଚଦପର
ଦଳ ଘଜା ମୋକ୍ତାର ମାଧ୍ୟମ ମହାନ୍ତି ମେଜଞ୍ଚର
ସାହେବ କବେରିଲୁ ଅବିବା ମାତ୍ରରେ ଏତୁଲ
ଦେଲେ ଯେ ମନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ମକଦମା
ହୋଇଥିଲା ସେ ମକଦମା ମିଥ୍ୟା ଥିବାରୁ ମଜା
ହଜୁରରେ ଏତୁଲ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ
ମେଜଞ୍ଚର ସାହେବ ଆର କିଛି ତନଙ୍କି ତଦା-
ରିଖ ନ କାହିଁ ତୁୟ ହୋଇ ରହିଲେ ଓ ମେଜଙ୍ଗ-
ଞ୍ଚର ସାହେବଙ୍କ ବୁଦ୍ଧ ଦେଖି ପୁଲୀଷ କବେରିଲୁ
ଥପଣା ପୁରୋଷ ଶ୍ଵରବ ସେମଧ ବଦାରି ମିଥ୍ୟା
ଉପୋର୍ତ୍ତ ଦେଲେ । ମାତ୍ର ବାରୁ ବେଦାରନାଥ
ଦତ୍ତ ଓ ବାରୁ ଜନବିଶେର ଦାସ ଏ ଦୂର
ଦିଯୋଗୀ ଅନେକ ଯନ୍ତ୍ର କରିବାରେ ମକଦମାର
ସଥାର୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଜଣାଇଲୁ ଓ ପୁଲୀଷ ଚକର
ଦର ଧଠାଇଲେ ପର ସେ ମକଦମା ବାରୁ କେ-
ଦାରନାଥ ଦତ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଧେବ ଦେବାରେ ସେ
ଉତ୍ସମରୁପେ ମକଦମା ତଦାରଖ କର ପ୍ରମାଣ
ନେବାରେ କର ଦୂରବରସ ଓ ମାତ୍ରକନାଥ
ଏକବରସ କଠିନ ପରିଶମ ପହଞ୍ଚ ବାରବାନ
କଲେ ।

ବାହୁ କେବାରନାୟ ଦର୍ଶ ମଦଦମା ଗଲ
ଧନ କମିତେଲେ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରୋବାଳଦର୍ଶ

କେବେଳେ ଅଧିକାଂଶ ଗୁହା ବୟାଜ କଲେ
କି ଗୋବନ୍ଦାକର ଅପଣା ସାବର ମା ହଜେ
କୁଦୁରୁକହାରୁ କରିବା କଥା ଜନରବ ଏହୁ ଓ
ଅମ୍ବେମାନେ ଲାଗୁ ଓ ଶୁଣିଅଛୁ । ଯଦିଯୁ
ସମୟ ଯେବେବାନେ ଭାବା ପାତରେ ମାତି
କୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କି ଭାବାର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ନାହିଁ ।

ବୋବିପାକର ବାନଗାରଙ୍ଗୁ ମୁଣ୍ଡ ଦେଲାଏ
ସ୍ଵସ୍ଥରକା ଅର୍ଥାତ୍ ଲେନ୍ଦ୍ରି ବିଷ୍ଟ କରସବ ସୂଳ
କର ଜୁହୁବା ମାଟେ ତାହାର ପରିଦୋଷ ଓ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା ଓ ରାତ୍ରିବୁ ଏ
କାନ ପାଇଲେ ସେ ତାକୁ ପଶୁଧାଳକ ଅର୍ଥାତ୍
ଯେଉଁମାନେ ମହାପ୍ରଭୁ ଦେଖ କରନ୍ତି ଏହା
ସେବାଦେଇ ତାହା ବାଜ ଗତ ଶୁଭଗାତ୍ର ଏଇ
ଥିବାରୁ ଖୁବିଆଗୋଡ଼ା ଓ ହିନ୍ଦୁଅଳ୍ପନ୍ନା ଏ
ରାହାସ ମହାନ୍ତି ଅଖଚା ଏପରି ତିନ ଅଞ୍ଚଳାକୁ
ପ୍ରାୟ ଦେବିତ ଯତ୍ତୋଳ ଓ ତଳନ୍ତି ହାତର
ଦିହଲଗା ପ୍ରଧାନ ଝଟକି-ପଦନ ଧାନ୍ତର ଓ
ପଦ୍ମବିରଣ ପଢ଼ନାଯୁକ୍ତ ଏମାନେ ଯାଇ ନୃତ୍ୟର
ଦେଲ ପର ପଦନ ଘନ୍ତର ହୃଦୟ ମାଧ୍ୟରେ
ସଜାର ବର୍ଷରେ ରକ୍ଷକ ସମସ୍ତ ପତ୍ରପାଳକଙ୍କ
ମହାପ୍ରଭୁମାନଙ୍କୁ କୁର ଟାଣି ଅଣିବାରେ କେବେ
ବନ୍ଧାକର ସେବା କଲା । ସେ ଉତ୍ତରାଳ କୁଟ
ସାନ୍ତ୍ୟକ୍ଷେପ ସମୟରେ ବଳହ ଦେଲ ଓ କୁଟ
କୁଠିବାରେ ସେ ମହାମୂଳକ ହୃଦ କାହା ଦେଲ
ନାହିଁ । ପ୍ରଜାର କର୍ମରୂପ ମଧ୍ୟ ସେବାରେ ନା
ପ୍ରିଯ ଥାଇ ବୋବିମାକରଙ୍ଗୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
ଛନ୍ତି । ଗୋବିନ୍ଦାର ବେଶକର୍ମ ଉତ୍ତମ ଦେଲ
ପାରେ । ମନ୍ତ୍ର ଉଲ୍ଲବ୍ଧିଷ୍ଟ ଏପରି ଦେଇବାକ୍ରମ
ଅପଣା କିବଟରେ ନ ରଖି ମନରରେ ଲିପ୍ଯାତ
ଦେଲେ ଏ ତାଙ୍କର ଅଭିରୂପ କର୍ମ ଆପଣେ ।

ଭୁଲଗୁଡ଼ିକର ବୟସ ଅଛ କିମ ଏଧର୍ମାନ୍ତ
ଶତବିଦୀ ହୋଇ ନାହିଁ କେବଳ ୧୦ ବେଳେ
ଦୁଇଥିଲୁ ଯଦ ସେ ସକିପଣି ଶାର ଅନ୍ୟତଃ
କରନ୍ତେ ଓ ଜୀବ ଦୂରନ୍ତା ଓ ବିବରଣ୍ୟରେ ନାହିଁ
ହେବେ କବାପି ଅଦିନରକ ଯେ ଯୁଗ ତଥା
ଭାବୀ ସକାଶେ ପାଗଲମର ବକରେ ନାହିଁ
ଦାରୁ ମିଳିବ୍ୟସ ଆବାରୁ କାହିଁ ଦେଖି
ଦେଖି କିମ ଅନ୍ୟତଃ ଦେଖି ନିରମଳ
ହୋଇ ନାହିଁ ବିବର କରବେ କେତେଠାର ।

ଏହ ଭାବରେ ପାଇବା ସହିତ କିମ୍ବା
ଧାବତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କିମ୍ବା କାନ୍ଦିଲାଙ୍ଗ
ମହିଳା କେ ପୁରୁଷ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀ ମୃଦୁଳା ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସତ୍ୟ

ନାମ

ଜାତିରଜ ଉତ୍ସବ ସନ୍ତୋଷ ମହିମା । ମୁ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ * କ ସନ୍ତୋଷାଲ ଗନ୍ଧବାର

ଅଗ୍ରିନ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁୟ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟମଳ ପାଇଁ ଜାତିମାସୁଲ ଟୁୟ

ସୁରବଳଙ୍କର କୁମର ବିବରଣ ପଥିବାରୁ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁଁ ଯେ ସତକୁମାର ଲକ୍ଷାରେ
ଦୟେତି ହୃଦ୍ୟ ବିବାର କର ବାତୁଛ ଅବଶ୍ୟକ
ମନ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ବାତ ଗୋପର ଅଗ୍ରବଳରେ
ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇ ଉଲ୍ଲିପ୍ତ ପଡ଼ିଲ । ଗାନ୍ଧିତ୍ରିବ
ଦୟାଗଲ ଏବଂ ଗୁରୁମାର ଗାତରିଲେ ପଢ଼ଗ-
ଲେ କିନ୍ତୁ ବୋଲିଗ୍ରେବଗରିତଃ ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀଅଜରେ
ଦୟେତି ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗୁରୁମାର
ଅବଶ୍ୟକରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ବସାର ସମ୍ବାଦ
ଅଛି ଦେଖାରେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟର୍ଥକାର ବିଶେଷ
ଅଧ୍ୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ । ଲକ୍ଷାରେମୟ ସୁବ-
ରକ୍ଷଣର ଉତ୍ସବ ଅର୍ଜନା ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ
ମୁଦ୍ରାକ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି । ସୁବ-
ରକ୍ଷଣାଲକ୍ଷାରେ ହେଉଁ ବିଧାର ଅଭାବ ?

ଏଠା ସେମାନଙ୍କାଥେବଳ ସ୍କୁଲର ଶବ୍ଦମା-
ତେ ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ସମୟରେ ଜାତ୍ୟ ହାତା
ହେଲୁଁ । ଏବର୍ଷ ଏ ସପ୍ରାହରେ ତନିଦନ ଉତ୍ସବ
ହାତା ବରଥିଲେ । ଜାତ୍ୟଗାଲ ସ୍କୁଲରୁହରେ
ହୋଇଥାଏ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଦିନେ ସେମାନଙ୍କର
ହାତା ଦେଖି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲୁଁ ଉଠିଗଜ ଗୋଲ
କାନ୍ଦୁଗ କୁଳ ନାହିଁ ସୁତ୍ତବର ଏବଂ କୁନ୍ତାଥିମର
ନାତ୍ୟକୁମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ଓ ନର୍ଦ୍ଦିବଙ୍କ ମଝରେ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଂଗ ତୈଲବ ହେଲେହେଲେ ଏମାନେ
ଉପରେ ବିଧାର କରିଲେ ଏବଂ ଯେହେଲୁଁ ଉପରେ
ସେବର ଅନ୍ତର୍ଭିତ ବା ବିଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲକୁ

ବିଜ୍ଞାନାକେ କାନ୍ତ୍ୟଗାଲ ସ୍ରାପକ କର ନା-
ଟ୍ୟୁଖ୍ୟା ଅର ଉତ୍ସବରୁଷ ବରୁଅଛନ୍ତି ।
ଏଠାମେବକ୍ଷର ଏଥର ରୂପ ଓ ଯତ୍ନ ହେବେ
ହେବ ?

ଆମ୍ଭେମାନେ ରଳିତାମାସ ତା ୭ ରଜର
ଉତ୍ସବରୁଷରେ ସୁରବଳ ବିଷୟର ପ୍ରସାଦି
ଅଶ୍ୱବ କୁମ୍ବା ପଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖି ତାହା
ଉତ୍ସବ ବିଶବ୍ଦାରୁ କାମ ହୋଇଥାଏ । ଉତ୍ସବ
ପ୍ରସାଦର ଲେଖକ ମହୋଦୟକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ
ପରି କରୁଅଛୁଁ “ବରନ୍ତୁ” “ହୁଅନ୍ତୁ” ଉତ୍ସବର
କେଉଁବାଳର କୁମ୍ବା ଓ ସେବରୁକୁ ବେଉଁବା-
ଳର ବିଧା ବର୍ତ୍ତନରେ ପ୍ରସ୍ଥାଗ କରିଅଛନ୍ତି ?
ଏଥର ଅଶ୍ୱବ କୁମ୍ବା ପଦ ଯେ ବେବଳ ସେହି
ପ୍ରସାଦରେ ଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହେ ବିରାଣ ଏବଂ
ବାଲେଶ୍ୱରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦିବୀ ବା ଲେଖରେ
ଏବୁତ କୁଳ ସମ୍ବାଦବେଳାଯାଏ । ଆମ୍ଭେମାନେ
ଏ ବିଷୟରେ କେତେବେ ଅର କେତେବୁଅଛୁଁ
ତଥାର ବାଲେଶ୍ୱର ବାବିମାନେ ଉତ୍ସବ ଅଶ୍ୱବ
କୁମ୍ବାର ବିଧାର ଉତ୍ସବ କରୁନାହାନ୍ତି ବତ
ଅଶ୍ୱାର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଅଛେ । କରୁକ୍ଷାରେ
“ବରେନ୍” “ହୁଏନ୍” ଉତ୍ସବ ଅଲ୍ପାଦ ଅଲ୍ପାଦ
ବାଲରେ ବିଧାର ହୁଁ ଏ କିନ୍ତୁ ସେବରୁ
ଓତ୍ତରେ “ବରନ୍ତୁ” “ହୁଅନ୍ତୁ” ଅନ୍ତାଦ
ବଜନା କୁମ୍ବ ଅନ୍ତର ଯେହେଲୁଁ ଉପରେ
ସେବର ଅନ୍ତର୍ଭିତ ବା ବିଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲକୁ

କୁଣ୍ଠାଏ ଓ ଅଲ୍ପାଦକର କୁମ୍ବା ହୋଇ ତ
ପାରେ ତହିଁ ପରବର୍ତ୍ତେ “ବରେ” “ହେଲେ”
ଉତ୍ସବ ବିଧାର ହୁଅଇଲ । ବାଲେଶ୍ୱର ବାବି-
ମାନେ ବି ଉତ୍ସବ ପଞ୍ଜିକା ଶବ୍ଦରୁ “ନାହିଁ” ?
ସେହିରେ ସମ୍ବାଦବେଳାଯାଏ ପ୍ରତିକରେ ବସି
କୁମ୍ବାପଦ ବିଧାର ହୋଇଥାଏ ।

ମାନଶକ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ବୌଦ୍ଧକଳନକ
ଭୁଲ ହୋଇଗଲ । ଭାବରବରସ୍ତୁ ଫରଶିଅଧିକର
ବଜନର ଗନ୍ଧିର ସାହେବକର ସେବଗରେ
ପ୍ରଦେଶ ହେବାର ସ୍ଥଳ । ଗୋଟିଏ ଫରଶି-
କାହାକ ବନ୍ଦରକୁ ଅସ୍ଥିବାର ଦୂର୍ଘବେବାକୁ
ଗବର୍ତ୍ତରକ ସମ୍ମାନାର୍ଥ ଏକ କମ୍ପାନୀ ସେନା
ବାଦ୍ୟକର ଏବଂ ମାନଶକ୍ତ ଗବର୍ତ୍ତର ସାହେବ-
କର କେତେକ ମୁସାହେବ ସମ୍ବୁଦ୍ଧଟରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେମାନେ ଏ ଶା କାଳ
ଦଶ୍ୟମାନ ହୋଇ ରହିଲ ଉତ୍ସବରେ ସେ
କାହାକୁ ଗୋଟିଏ ନୌକାରେ କଣେ ଘରିବି
ସାହେବ ଅଛି ତଟରେ ଉତ୍ସବରେ ହେଲେ ।
ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗବର୍ତ୍ତର ବୁଝି ଗୋପ ସକମୀ
ଦେଲେ ଓ ବାଦ୍ୟ ବଜାଇଲେ । ସେବଦ୍ଵାରୀ
ଏତେ ସମ୍ମାନ ଦେଖି ତକର ହେଲେ ଓ ସେ-
ମାନକର ସମ୍ମାନ ଗୁହଣ ପୂରକ ଆପଣାର
ପରତ୍ୟ ଦେଲେ । ଗବର୍ତ୍ତର ସାହେବ ସେ
ଜାହାଜରେ ଅଛି ନ ସ୍ଥିଲେ । ଯାହା ଦେଖି

ସେବ୍ୟକ୍ତି ଗବ୍ହନ୍ତର ମୟାଦା ଦଂଶ୍ର ଭୋଗ କରିଗଲେ ।

ସବେଳକଙ୍କ ସର୍ବନାର୍ଥ ପୁଣ୍ୟ, ତେଜ୍ଜାନାଳ
ଓ ମୃଦୁରହଞ୍ଜର ଶଜାମାନଙ୍କ କରିବଢା ଯିବା
ଧର୍ମରେ ଗର୍ବମେଷ୍ଟକର ଆଜ୍ଞା କର ଗନ୍ଧାର
ରହଞ୍ଜର ତାରିତାଦ ଝେଗେ ଏତୋତେ ପ୍ରଦେଶ
ଦେଲେ । ଏହି କଳାଚର ଏ ଅଜ୍ଞା ଅସିବାର
ଦେବୁ ଏହି ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ଲଙ୍ଘନାହେବ ବମେ
ଆଜିରେ ଥିଲେ କଳକଥାରେ ଏହିମାତ୍ର
ତା ଏ ରଖିରେ ପ୍ରବେଶ ଦେଲେ । ତିନିଧିଜର
ସାହେବ ରବିବାର ଦିନ ଶଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଯିବା ବିଷୟର ପ୍ରତିନି ତୋରଦେଲେ କିନ୍ତୁ
ଦର୍ଶମନ ସେମନଙ୍କ ଯିବାରେ ବଜ ଅସୁରଥା
ଓ କୈବି ଦେବ ଯାହା ଦେଉ ଯିବାର ତତ୍ତ୍ଵ ।
ଆମେମାନେ ଧର୍ମଶବ୍ଦ ଧେ ଦୂରରେ ମହାବ୍ରାହ୍ମ
ଗତ କଳ୍ୟ ଯାହା ବରମବେ ତେଜ୍ଜାନାଳ ଓ
ମୃଦୁରହଞ୍ଜକ ଯିବା ପ୍ରସବ ତୁରଗୋତ୍ରରେ
ଆସି ନାହିଁ ।

ଏ ସ୍ପାଦରେ ଏଠାରୁ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ସୟ, ବାବୁ ଅବଦା ପଣବ ଗୋଷ, ମତ୍ତଲାଳ
ଅବଦାଳ କହିର, ବାବୁ କାରିକାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବାବୁ
ଓ ବାବୁ ଗୋପନୀକର ମୟୁ ପଢ଼ଇ କେବେ
ହବୁଲେଇ କରିକଥା ଯାଇ ଥରନ୍ତି । ସେମାନ-
କ ମୟରୁ କେବଳ ଅନ୍ଧବା ବାବୁଙ୍କୁ ଆମନ୍ଦଶ
ହୋଇଥାଏ ଓ ସେ ଯିବା ଆସିବାର ଖର୍ବା
ସବକାରରୁ ପାଇବେ । ଏଥର କାରଣ ଏହି
ଯେ ଯେଉଁ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଦଙ୍ଗ ଓ ବେହାର
ହର୍ଷିଷ ନିବାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୂରମ କରି
ଦିଅଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଗଜେଟରେ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେଫ୍ଟନେନ୍ଟ
ମବର୍ତ୍ତ୍ତର ପାହେବ କାଳିସ୍ଟରର ଦରବାରରେ
ସୁଦରଜଙ୍କ ପ୍ରମରେ ହେଠାଇବେ । ସେ କର୍ମ-
ଚରିକ ପ୍ରତି ଏହା ଅଛି ମାନ୍ୟମୂଳକ ଓ ଉତ୍ସା-
ହଜନଳ ଅଛି । ସୁଦରଜଙ୍କ ଦରବାରରେ
ନୂପୁରି ହୋଇ ମର୍ଦଦା ପାଇବା ଗ୍ରାମର
ବିଷୟ ଥିଲେ । ଅନ୍ଧଦା ବାବୁ ସେ କର୍ମଚାରୀ
ମଥରେ କିମ୍ବା ଥିବାରୁ ଆମନ୍ଦଶ ପାଇଲେ ।
ଆହୁ ସମସ୍ତେ ଘେରାଯେ ପଇଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ
କମିଶନର ପାହେବ ଦିପେଟିମାନଙ୍କ ଓ ଗୋ-
ଲକ ବାବୁଙ୍କ ଯିବା ବିଷୟ ଗଲମୁମେଧିକୁ
ଜଣାଇ ଥରନ୍ତି ସେମାନେ ହେଠାରେ ଆମନ୍ଦଶ
ପାଇ ପାଇନ୍ତି । ମାତ୍ର କୌଣସି ନାରୀବଜାରର

ଗୋଲକ ବାହୁଙ୍କର କଳିକଣା ଯିବାର ନ
ହେଲା । ତେଣାର ପ୍ରଥାନ କମିଟର ବାହୁ
ଦସକାନ ରୁଏଷ୍ଟର୍‌ର ଓ ଗୋଧୁଳୀ କିମ୍ବାନ୍ଦୂ
ଦାସଙ୍କର ଯିବାର ଭାବିତ ଥିଲା । ଏଇରୁ କା-
ର୍ଧରେ କେବେ ଏମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଜନକ ?

ଲ୍ଲବରାଜ ବାଜୟୁପି ।

ଲାଖରକ ବାଜପ୍ତି ଭାପରେ ଧୂମ୍ରଜମ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ବୋର୍ଡ ସିଫାଳୁ କରିଥିବା
ଦିଷ୍ଟମୁ ଏଥୁଙ୍କେ ପାଠକମାଳକୁ ଜଣାଇଅଛୁ
ଏ ସିଫାଳୁ କଟକ ଶାସମାନକର ସାଳ ବନ୍ଦୋ
ବସ୍ତୁ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ହୋଇଅଛୁ ବିନ୍ଦୁ ତାହା ଯେ
କେବଳ ଜୀବମହାଲ ଅନୁରୂପ ଲାଖରକ ବାକ
ମୃଷ୍ଟ ପ୍ରତି ଜଟିଲ ଏମନ୍ତ ନ୍ତବେ ଏ ଦେଗର
ସତରାଚର ଲାଖରକ ବାଜପ୍ତି ପାଞ୍ଚରେ ଜଟିର
ଏହେବୁ ଆମେମାନେ ସେ ବିଷମୁର ଆନ୍ଦୋଳନା
କରିବାରୁ ପଦ୍ଧତି ହୋଇଅଛୁ ।

ଗର ବନୋବସ୍ତ ସମୟରେ ଲାଖଗୁଜଦାର
ମାନେ ଯେହିଁ ଲାଖଗୁଜ ତୁମି ପକ୍ଷରେ ସନନ୍ଦ
ଓ ପୂର୍ବରୁ ନିଷ୍ଠଗୁଜିପେ ଭୋଗ କରୁଥିବାର
ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇଲେ ସେ ଲାଖଗୁଜ ସବୁ ବାହେଲ
ହେଲା । ଯେଉଁ ଉପିବତ ପକ୍ଷରେ ଲାଖଗୁଜ
ସନନ୍ଦ ବା ପ୍ରମାଣ ନ ମିଳିଲା କେବଳ କୁଞ୍ଚିତ
କିମ୍ବାର ଭାବା ଅନ୍ତେକ କାଳରୁ ଦଖଲ କରି
ଥିବାର ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ସେ ଜମିରେ ଅଧିକାର
ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଭାବା ଲାଖଗୁଜ ବାଜପୁଣି ବୋ
ଲିଲାଲା । ଯେଉଁ ଲାଖଗୁଜ ଜମି ପକ୍ଷରେ ଦ୍ଵାରା
ସିଦ୍ଧି ଦୂରସ୍ତକାର ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ପ୍ରମାଣ ନ ମିଳିଲା ତହିଁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଜମା
ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଭାବା ଜୀବିଷା ଜମି ବ୍ୟକ୍ତ ହେଲା
ଅର୍ଥାତ୍ ଏକା ଜମି ତୁଳ୍ୟ ଜମେଦାରର ମହାଲ
ଅନୁର୍ଗତ ହେଲା ଓ ସେଥି ପକ୍ଷରେ ଲାଖଗୁଜା
ଦାଖଦାରର କେବଳ ରବଜାସବ ରହିଲା ।
ଲାଖଗୁଜବାଜଯୁପ୍ରି ପକ୍ଷରେ ଲାଖଗୁଜଦାରର
ସମିତିର ଅଛି ସେ ସେ ଜମିକି ବିକ୍ରି ବନ୍ଦିଲ
ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର କୁପ୍ରାନ୍ତର କରିପାରେ
ଓ ତଥାତାରୁ ନିରୂପିତ କର ନେବା ବ୍ୟକ୍ତିକ
ଜମିବାରର ଭାବା ଛପାଇ ଆର୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ଅଧିକାର
କାହିଁ ।

କମାରୁ ଯତ୍କଷ୍ଟ ବ୍ୟାପିଗାନଙ୍କ ଓ ଗୋ-
ଲିଙ୍କ ବାଚିଙ୍କ ଦିଦି ବିଷୟ ଶକ୍ତିମେହିକୁ
ତଣାର ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦେଖାରେ ଆମଙ୍କା
ଧାର ପରିଚି । ମାତ୍ର କୌଣସି ଲାଭଗତରୁ

ଶେଷକାଳେ ପୁଣ୍ଡିଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ନା ହେବ । ଏହି
ଦିଶାସରେ ଲାଖଗଲ ବାଜପ୍ତି ର କିମ୍ବ ବିଚିନ୍ତ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତିର କଳ୍ପନା କିମ୍ବା ର କିମ୍ବ କିମ୍ବା
କାଳପ୍ତି କିମ୍ବ କିମ୍ବା ? ଏପରି କିମ୍ବା ନ ଥିଲେ
କୋଳେ ଲାହିବ ଏତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଇ ଲାଖଗଲ
କାଳପ୍ତି କିମ୍ବ କିମ୍ବା ? କିନ୍ତୁ ଏ କିମ୍ବା
ଆଜି ହୃଦୟକଳ ଅଟଇ । ଅମ୍ଭେଦାନେ ଅନ୍ତର୍ବାନୀଳ
ପ୍ରକାଶକୁ ଦୃଶ୍ୟତି ଯେ ଲାଖଗଲ ବାଜପ୍ତି
ପିର ଅଧିକାରୀ ଯେ କେବେହେଁ ବର୍ଷି ନ
ହେ ର ତରକାଳୀକୁ ସେହି ଜମା ରହିବ ଏପରି
କିମ୍ବ ପ୍ରସକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କୌଣସି ଜାଗନ୍ନାଥରେ
ଲାହିବ ବରଂ ଏଥୁର ବିପରୀତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଛି ।
ଗବ୍ରୀମେଷ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଥିଲା ଦେଇ
ଥିଲେ ସେ ଅଧିକମା ସାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ନିଜପର ପୁଣ୍ଡିଜମା ବସନ୍ତି ହେବ
ଓ ଏହି ଜମିକୁ ଏପରି ଠିକ କରିବ କରିବାକୁ
ହେବ ବି ଯେତାର ପୁଣ୍ଡିଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲାବେଳେ
ଆହୁ ଜରିବ କରିବାକୁ ନ ପଢ଼ିବ । ବାଜପ୍ତି
ଲାଖଗଲଦାରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ପଞ୍ଚ କରୁଳପୂରୁ
ହୋଇଥାଏ ସେଥିରେ “ଏ ଜମା ଅନ୍ତର୍ବାନୀ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଉଥିବା” ପ୍ରଥମ ଲେଖାଥାଏ
ଦୈରିକ କଣ ହେବ ପେଥୁର କିମ୍ବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ନାହିଁ । ଏହି ସହ ଦୃଶ୍ୟରେ ଦୋଜ ମାମାଂଶ
କରିଅଛନ୍ତି କି ଲାଖଗଲକାଳପ୍ତି ତୁମୀ ଦୂରରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣ୍ଡିଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଜାନେବେ ନେଇ
ଏହି ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସରକାର ଅଧି-
କାର ଥିଲେହେଁ ଏକାବେଳେକେ ଘରା କରୁ-
ବାର ଦୂରିବ ବୋଥ ହେଇ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ
ଅଧିକମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ଘାସିର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ
ଲାଖଗଲଦାରମାନେ ସେ ଜମିକୁ ନିଷରି ଗୋଟିଏ
କରୁଥିଲେ ପୁଣ୍ଟି କର ଦେବାର ପଢ଼ିଲେ ସେ-
ମନକୁ ବଡ଼ ବାଧନ୍ତା ଓ ଗଣ୍ଠମୋଳ ହେଉ
ଥାରନ୍ତା ଏ ହେଉ ସରକାର ଅଧିକମା ଧାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ ପୁଣି ଯେଉଁ ଦରରେ ବାଜପ୍ତି ଜମିର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ ତଥା ରାଜମାନ ବା ଅନ୍ୟ
ଜମିର ଦର ପ୍ରତି ଅନେକ ଡିଗ୍ରୀ ଅଟଇ ୫
ସେ ଡାକାବରରେ ଅଧିକମା ଯତଃ କାତ୍ପ୍ତି
ଜମା ନାମମାତ୍ର ଅଟଇ ଏପ୍ରଗଲ ତୋର୍ଯ୍ୟ କରିଲୁ
ଅନୁଯାରେ ସେ ଜମିରେ ପୁଣ୍ଟି ତଥା ଧାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ ଲୋକଙ୍କ ବଢ଼ ବାମକ ଦେଇ ଓ ସେହି
ମାନେ ତରକାଳୀକୁ ବା ଧାର୍ଯ୍ୟକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସରୁଥ ଜନେଇ ଅନ୍ତରମାରେ ପଞ୍ଚ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେତୁ ନାମପ୍ତି ଜମିର ପୁଣ୍ଡିଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେବାର

ସବ୍ୟାଧ ରଖଇ ବିଶ୍ୱାସ କିନ୍ତୁ ତଦନ୍ତୀୟ ପୌତ୍ରଙ୍କ ବିଦ୍ୟାର
ବିଦ୍ୟାର ଦୃଷ୍ଟିକାଳରୁ ହୋଇ ଅସ୍ଥିତ୍ତ ସେ
ସ୍ମୂଲେ ସରକାରଙ୍କର ସେଥି ପରାଗେକଣ୍ଠ ସବିର୍ତ୍ତର
କରିବାର ହେତୁ । ଯେଉଁ ହେତୁରେ ପ୍ରଥମେ
ଆଜିମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସହ ନେଇୟ ପୁଣ୍ଡିଜମାର
ପ୍ରତିବଳକ ଦୋଇପାରେ ଅଭିଏକ ଆମ୍ବାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ସରକାର
ବାଜୟୁପତି ଜନି ଉପରେ ପୁଣ୍ଡିଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ
ଛର ବାରଥା ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତିଲ ହେବ
ତତ୍ତ୍ଵପର ଯେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେବ ତହିଁରେ
ପୁଣ୍ଡିଜମା କରିବେ ଓ ତାହା ଲୋକେ ସହ
ଯାଇବେ ଏକାବେଳକେ ପୁଣ୍ଡିଜମା ବସାଇଲେ
ଲୋକଙ୍କର ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ଓ ଅସନ୍ନ୍ତୀସ କାର
ହେବ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ୍ୟ ସଞ୍ଚାର
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଯବ ।

ବୋର୍ଡ ଅନ୍ତର ମୀମାଂଶ କରିଛି ସେ
ସନ୍ଦ ୧୯୭୨ ମସିବାର ୧୦ ଅକ୍ଟୋବର ୩୦ ବର୍ଷ ପର୍ବତୀ
ସୁକିତ ରହିଥିଲୁ ସେ ଅଳନ ଲଖରଙ୍ଗବାଜ୍ୟପ୍ରି
ପ୍ରତି କାହିଁରେ । ଏ ମୀମାଂଶରେ ଆମ୍ବେଳେ
ଶକ୍ତି ହୋଇ ନ ପାରୁ । ଏହା ଆଳନ ସିକ
ହେଇ ବା ନ ହେଇ ସାରି ଓ ନ୍ୟୁସିକ
ଚିହ୍ନ ନାହିଁ । ଯେବେ ସକଳପ୍ରକାର ଜମିର
ବନୋବସ୍ତୁ ସୁତେ ରହିଲା ତେବେ ବାଜ୍ୟପ୍ରି
ଜମିର କା ଦୋଷ ସେ ଉଚ୍ଚିଲ ବନୋବସ୍ତୁ ବା
ଜମାବଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବ । ଗଢି ବନୋବସ୍ତୁ
ପ୍ରକାର କରୁଥିଲୁ ଅଳନ କା ଆମକନୋବସ୍ତୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଜଳଗା ଦେଉଥିବାର ସେ ଲୋକ
ଅଛି ସେ “ଆଜି ବା ସାନବନୋବସ୍ତୁ” କିମ୍ବର
ସାଧାରଣ ବନୋବସ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାଏ ଯତର । ସାଧା-
ରଣ ବନୋବସ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଖରଙ୍ଗବାଜ୍ୟପ୍ରି
ଜମିର ସାନବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଯାହା ହେଉ କୌଣସିକାଳେ ବାଜ୍ୟପ୍ରି ଜମିର
ପୂର୍ଣ୍ଣଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଏହା କିମ୍ବା ଅଟେ ।
ପରିଦା ଜମାବନୀ, ଟଙ୍କା ଓ ଆବମା ଜମିଥିର
ବାଜ୍ୟପ୍ରି ଜମି କୁଳି ଅଟେ ଓ ସେ ସବୁରେ
ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ଅବେବ
ଲୋକେ ଏଣିର ସରକୁ ହୋଇ ଏ ଜମିବର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଓ ଅନ୍ୟକାର ବନ୍ଦହାର
କରନ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅମୃନାନନ୍ଦର ବଳେକ୍ଷ୍ୟର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବିହର
ପାହେବ ଜୋଧସିଂହମୁଖ୍ୟରୁ ଫେର ଥିଲି ଅଛନ୍ତି

ଏହାକୁ ଯେତି ଏରେ ଜାଙ୍ଗର ଦିଲ କୁଟିବୁ
ଦୋଷଗଲ ପାର୍ଵତୀ ଅବଳ୍ମା ଜାନ୍ମ ଏଥାମାପରେ
ହେବ ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏଠା ନାକରୁ କେତେହି
ଗ୍ରେସ ମନେମା ସମ୍ପର୍କରେ ସଦର ବୋଡ଼ ସିର
ପ୍ରାଦାରଙ୍କୁ କିବଳ ଅସାନଧାନରୀ ଦୋଷରେ
ଦୋଗ୍ନି ଚରି ତାଙ୍କଠାରୁ ଜୀବନ ଜଳନ ଛର
ଥରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କି ଅଜ୍ଞ ଦିଆଯିବ
କହିଗୁରୁମାତ୍ରେବକର ଅରୁମତ ଗହିଅକନ୍ତି ।
ଏହିତ ବଥାରୁ ସିରସ୍ତାମାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ମାନାଦି କଥା ଉଠିଲା । ଲୋକଙ୍କର ଏ ପ୍ରକଟ
ହେବେ ଗୁଡ଼ ସିବ ।

ପୁରୁଷ ନେତାଙ୍କ କଲେକ୍ଟରଙ୍ଗରେବେ ପ୍ରଦେଶ
ହେବାରୁ ଶୁଭମଧ୍ୟରେବେ ଏଠାକୁ ବାହୁଡ଼ ଅଛି
ଅଛି ।

ଏଠା ହାତୁମୁଲ ତଳକମୀର ଗା ୨୭ ରତ୍ନରୁ
ଏକମାତ୍ର ପାଞ୍ଚଦିନ ସବୁଗେ ବନ୍ଦ ଦୋର ଅଛି ।

କୁଟୁମ୍ବର ସେବକଙ୍କ ତାକୁର ଶୁଦ୍ଧିଗା-
ନେବ ଡେପ୍ୟୁଲଣ୍ଡର ଉଚ୍ଚତର ପରିଷାରେ
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ଘୋର ବର୍ଷାମେଣ୍ଟୁ ଧ୍ୟାନରେ
ଏ ୫୦୦୯ କା ପାରିଜେଷିକ ପାଇଅଛି ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସେବଳସଙ୍କଳନ ଯୋଗିବ ସାହେବ
ବଜଳାଇଥାରେ ପରିଷ୍କାର ଦେଇ ଉପରଲୁବିଜ-
ତୃପ୍ତ ପାରିତୋଷିକ ମୟ ପାଇଅଛି ।

କଲିବଜାର ଜଣେ ସାହେବ ଯୁବରାଜଙ୍କ
ରେତିବାବକାଶେ ଏଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଜୀବନ୍ଦ
ପାରିଷର୍ଷ ହେଉ ଅଛିବି ।

ପ୍ରିଜେନ୍ମାନ୍ଦ୍ର କେବଳ ବିଲାତରୁ ଅଧିକାଂଶମୟରେ
ମିଶରଦେଶର ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତରୁ ବିରଜିତରେ ନ-
କ୍ଷମ ଉଥାଯ ଦେଇ ଆମାକୁଛି । ଏହାଦ୍ୱାର
ମିଶରଦେଶ ସହି ଭାରତକୁରେ ମୁକ୍ତ ଏବାକୁ
ହେଲା ଏକ ସୁଏଜନାଳ ବାହ୍ୟରେ ଇଂରୀଜମା-
ନଙ୍କ ଗମନାଗମନ ପାଇ ଏହାଦ୍ୱାର ଅନେକ
ଉପକାର ଲାଭରେ ମୁଦନା । ଏହାତା ମିଶରଦେ-
ଶର ବିଜ୍ଞାନାରୁ ସୁଏଜନାଳର ଅନେକବୁଦ୍ଧିଏ
ଆମ ଇଂରୀଜ ଖଣ୍ଡମେଣ୍ଟ୍ ଦିଅ ବରୁଅଛନ୍ତି ।

ଲର୍ତ୍ତମେଳକର ପ୍ରସ୍ତରକର୍ମିଙ୍କ ମୂର୍ଖ କଲିବ-
ଗାର କହୁମଧାରେ ଯତ ରହିଥିଲା । ଏଥକୁ
ନିର୍ମିମେଳାଗଜେଟରେ ବନ୍ଧୁପନ୍ଥ ଦୟାମାଇଅଛି
କି ପୁରୁଷମାନ ଯଥରେ ଜାହାନ୍ତି ଉଠାଇ ନ କେ-
ଲେ ଖର୍ବାବକାମେ ଛାତ୍ର ମୁଦ୍ରିତ ନିଜମ ହୋ-
ଇଥିବା । ମତି ଶମ୍ଭବର ଗର୍ଜା ଦେଇଗୋଲାଇ
ଗର୍ଜା ଦେବାରୁ ଅଷମ ଏବତା ପୁନରଭାବୀ ।

ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ଗଜକୁମାର ଅଶ୍ଵର ହେବେଟଙ୍ଗ

ବର୍ଣ୍ଣର ବହି ଯାଉଛି । ଏବନଳ ପାରୁଦେଲୋକଙ୍କ
ଗାନ୍ଧାନାନ୍ତି ମଧ୍ୟଦେଇ ସିବାରୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା-
ରେ ଅନେବରୁତିଏ ପାରସ୍ଯ ଜାହଙ୍କୁ ଥିଲା
ବିଲୁଷ୍ଣଶତ୍ରୁପେ ସମାର କଲେ । ସାହେବ ମେନା-
ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏବଳଣରୁ ଥର ରତ୍ନ ପୁରୁଷକୁ
ଅର୍ଥଣ ବର୍ଣ୍ଣାବନ୍ତି । ଏବଳକୁ ଅଧିକା ସଫାର
ରେ କହଇ ଯେ ସାହେବ ଜାହଙ୍କର ଅର୍ମଣ୍ସ-
ଳାଦ୍ଵା ସମାପ୍ନେବପ୍ରତି କଥାଦାତ ଜନ୍ମାଇ ଥିଲେ ।

ଶାମରକ ମହାଶୂନ୍ୟ କଲାବଜ୍ଞା ଆସୁ
ଦାନରେ ପ୍ରଥମଙ୍କ କରି ଆସୁଥିବାକୁ । କାଗାରୁ
ଜ୍ଞାନେ ପଥିଷେଇବ କଲାବଜ୍ଞା ଲେଖିଅଛି ଯେ
ମହାଶୂନ୍ୟ ମଧ୍ୟକ ଶ୍ଵରାପାତ୍ରରେ ୩୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ
ବିଶେଷବିଜ୍ଞାନାଳ୍ପଣ ମନ୍ଦିରରେ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ
ଦରିଅଛନ୍ତି ଏଥିମଧ୍ୟରେ ବାଲ୍ମୀକୀ ଯୋଡ଼ା ଉଚ୍ଛବି
ଅନେକ ପ୍ରବ୍ୟ ଅଛି । ମହାଶୂନ୍ୟ ସେଠାରେ
୫୦୦୦ ବ୍ୟକ୍ତିଗ କେତକ ବର୍ଷାବାର ଷୁଢ଼ିଲ୍ଲା
ବରାଥିବାକୁ । ଭଲ୍ଲ ବ୍ୟକ୍ତିଗମାନଙ୍କ ଏକମୋ-
ଦର ଲେଖାଏ ଦିଣିଶା ଦେବେ । ଏଥର ଗ୍ୟାରେ
ଏକଲକ୍ଷତଙ୍କ ଦାନ ଦରିବେ । ଧନ୍ୟ ଏମାନ-
କର ଭଗ୍ୟ ଏତେବ୍ୟ ଦରିଯାଦାହିବ ତରଫୁ-
ମୀ କୁର୍ତ୍ତ ନ କରନ୍ତି ବତ୍ର ଦିଖିର କଥା ଅଚାରୀ

ମିରିବରୁ ଅକଳି ହେଲୁଁ ଯେ ନାହାଜିବ
ନୂତନ ଗପଟିର ଛାଇକୁ ଅକ କଣ୍ଠିତାମ ପାପଜ
କରାଇଥିଣ କର ପଥମ କାର୍ଯ୍ୟଟିରେ ଚିହ୍ନାପନୀ
ଅଛନ୍ତି । ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦି-
ରବାର ଏକ ଇଂରାଜିପାଇଁ ବେଳେ (ଲବ)
ହସି ବରୁଥିଲେ । ଦରବାରରେ ସେ ଜାମର
ଦିଷ୍ଟଯୁକ୍ତ କିଛି ଧନୀତାମ ନ ଥିଲା ତାହା କେ-
ବଳ କଳାନୋକଖର ଲିକ ହୋଇଥିଲା । ପାପ-
ନକର୍ତ୍ତାମାନେ ଯେଥିଲେ ବର୍ଷର ବିଚିନ୍ତାକ
ଏତାଦୃଗ କର ସେବନ୍ତି ସେଥିଲେ ଅପରିଲୋ-
କଙ୍କର ବଥା କରିବା ।

ଅନେଇବାରୁ ମଞ୍ଜି ଥାଏ ବିଲ୍ଲତରେ ଗୋଲ
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ କଳ ହେବ କି ନାହିଁ ଏଥର ପଶୁଙ୍କା
ହୋଇଥିଲା ଏବସଖାର ମଞ୍ଜି ଅଧିବେର ଦ୍ୱାରା
୩୭ ଅଲ୍ଲାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ତେ ଆଉ ଏହି
ପକାର ମଞ୍ଜିପୁରୀ ୨୫ ୪୧ ର ଦସଲ ଟିକି
ଅଛି । ଏତେ ଅସୁକ ଧଳ ଧଳବାର ପୁରେ
ଦେବି ଦେଖା ନ ଥିଲା ।

ତାକୁର ମହାଦୂନ୍ତିଶ୍ଵର ସରବାରଙ୍ଗ ଦିଲ୍ଲାଜୀ
ଏବଂ ପାତ୍ର ଅରମ୍ଭ ଦେବାର ଉନ୍ନତି ଦେଖାଇ
ଅଛି । ବିଷ୍ଣୁବାରରେ ସବୁ ଆରମ୍ଭ ଦେବବ
ତହିଁର ବିବରଣ୍ୟରୁ ଶୁଣି କରିବା କିମ୍ବାଓ
ଗୋଟିଏ କିମ୍ବାଟି ବିଷ୍ଣୁକୁ ଦେଖାଇଅଛି ।

ଉଜ୍ଜ୍ଵଳବର୍ଷା ହୋଇନ୍ତି ବାଲେପୁର ଜଗରର
କୌଣସି ପୁଷ୍ପଶାଖରେ ଥୟମଧ୍ୟାବ ପାଣିରେ
ଜେଳୁଥିଲା । ହେଠାରେ ଏହି ବଗ ହଠାତ୍
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ସାଧକୁ ମାତ୍ରପାଦ୍ୟ ମଣି ଜାହା
ମୃଶୁରୁ ଧରିଲା ଉଚ୍ଚି ସାଧ କଞ୍ଜିଆନ୍ତି ବଗ ଦେ-
ଇରେ ଏପରି ଶୁଭାଇ ହୋଇଗଲା ଯେ ବଗ
ଅକ୍ଷାଧିକ ହୋଇ ପ୍ରାଣ ଉଣ୍ଟାଇ କଲା । ବିନ୍ଦୁ
ସାଧ ବଢ଼ିଲା କାହିଁ; ଅପରାଜରେ ଥିବା ଲୋ-
କିମାଜେ ସାଧକ ମରି ପରାଜିଲେ ।

ଜାତ୍ରୀ ପଦ୍ଧିବାରୁ [ଅନେକ ହେଲୁ] ଯେ
ହଲିବାର ମହାବିଜ୍ଞାନୀ ଅପଣାର ଟଳଗଳାଇ-
ଠାଇ ଦେବେ ଓ ବୋମେରୁ ମୁଦ୍ରାନେଇଅପଣା
ମୁକ୍ତରେ ଚଲଇବେ । ଟଳଗାଳ ଉଠାଇ
ଦେବାର କ୍ଷତ୍ରପୂରଣ ସକାଶେ ସରକାର ରାଜ୍ୟ
ଟ ୨୫୦୦୦ ଲା ପ୍ରତିକର୍ଷ ଦେବେ । ଏହିପ୍ରାର୍ଥ
ଏକଧାରେ ବବନ୍ଧିମେଣ୍ଡଲ ମୋହର ଓ
ଆଜ୍ୟ ପାଖରେ ନହାନ୍ତକ ମୋହର ରହିବ
ଏବଂ ଛାତକର୍ତ୍ତର ବଳେ ସ୍ଥାନରେ ଚଲିବ ।

ଏକୁଣ୍ଡା ଦେଇରିଲ ବାହେବ ଅଜ୍ଞ ଦେ-
ଇଥିଛନ୍ତି ଯେ ଅନଳମାଙ୍ଗେ କିନ୍ତୁ ତିମ୍ବର
ମାସର ଦେଇନ ଏହି ମାପ ତା ॥ ରତ୍ନରେ
ଆଇ ପାରିବେ ବି ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟବନ୍ତ ସଙ୍ଗେ
ଦେଇନ ଦେବାର ଅଜ୍ଞାତ ଅନଳମାନଙ୍କୁ ବ-
ଶେଷ ସମ୍ମାନ ଦରିଅଛି ବସୁନ୍ଧା ଏଥୁରେ
ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସହିତ୍ୟ ଦେବ ।

ମିଶରଦେଶର ରୂପାଙ୍କର ଉପାଧି ହେଉଥିଲା
ଅଟର । ସେ ଅପଣା ପରିବାରାୟ ଲେବନ
ଶୁଭବାର୍ତ୍ତରେ ଅପଣାର ସହଯୋଗୀ କିମ୍ବା
କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା, ଜାହାଜର କେବୁଷୁଦ୍ଧ ପ୍ରଧାନ
ମଣ୍ଡଳୀ ପଦରେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତ ଶାଖାର
ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ମଣ୍ଡଳୀ ପଦରେ କିମ୍ବାକୁ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଆଉ ବୁଦ୍ଧି ବିଭାଗରେ ଜାହାଜର ମଳିନ୍ଦା
ମାନେ କିମ୍ବାକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବସ୍ତୁଚି ବିଶୁଦ୍ଧ
ଅଟର ଏଥରେ କଳକୁମାରମାଣୀ
ମାନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିପାରିବେ ।

ନନ୍ଦମାଳୟ ଖଣ୍ଡିର ଲେଖକ, ପାହେନ୍ଦ୍ର
କମେଟର ପ୍ରତିବାଦନ କରି ଚକାଜାମା
ବା ୫ ଶିଖିରେ ଦିଲିଗାନେ ପରେ ଯେତେ

ପୁନ୍ଥିପ୍ରେସ୍ ଅଟକୁ ଅବଶଳ ହେଉଁ ହେ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଜଗରଚ୍ଛେ ୯୭୭୫୫, ବିଲବତ୍ତାରେ
୩୭୭୦୦ ଓ ବମ୍ବେଇରେ ୭୪୪୫୫ ଲୋକ
ଧାରାକରନ୍ତି ଓ ହାରାହାର ହେବାକହାର ମାନ୍ଦ୍ରା
ଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ୫୫.୨୨ ବିଲକତ୍ତାର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ୫୩.୮୦ ଓ ବମ୍ବେଇର ପ୍ରତ୍ୟେକ

ତେବେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପୁଣିଶିଖ ମିଶ୍ରାପିତଳକର
ଦେବାକୁ ହୁଅଇ ।

ଏବେପାରି ବିଦ୍ୟାଲୟ ବାର୍ଷିକୀୟ ଚଙ୍ଗାଳ
ବର ଅସୁଖବା ମେଜାନାହଙ୍କ ଅଶ୍ରୁର ଗଣ
ମୋଧବରୁବାର ବେଚିବ ଉତ୍ତାୟ କରିବ ଅନ୍ତା
ଛଞ୍ଜିନୀଯ ଅବସ୍ଥାର କରିଥିବାକୁ। ଏହିପାଦ୍ୟ-
କୁ ମେଠା ଗ ମୁଖେରୀ ଗୋପନ ରହିବାର
ହିର କରିଅଛନ୍ତି ।

ଇସାକପଣ୍ଡନାଳି ଅନୁରଜ କଦମ୍ବରବ ଗୁ
ଜା ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେବତା ଲାକରି ଶୀଘ୍ର ଗବର୍ଣ୍ମମେ
ଙ୍କ ମହାବାଚା ଉପାୟ ପ୍ରଥାନ ଦର୍ଶକ । ଦେ
ଖି ମହାକାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ ଏ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରତି
ହେଲା ଅମ୍ବେମାନେ ଜାରି କାଳୁ ବାବନା କରୁ

ମାନ୍ଦୁକ୍ତର ଏବଂ ୧୦ମ୍ବାଦିପଦ ଅନମ୍ବାଦ
ବେବୁନ୍ତ ମାଲଦ୍ୱୟ ସୁରତି ବଠିଳ ଓ ଖର୍ବାଳବଣପଦ
ସୁର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ମାଲଦ୍ୱୟମାନେ କହ
ଉଦ୍‌ଯୁକ୍ତର ଓ ଉତ୍ତରତଥ୍ବ ଲେବ ଅନ୍ତରୁ ଏବଂ
ସୁରବରବାକୁ ଉତ୍ତାକୁ କ୍ଷମତାପଦ୍ଧତି ।

ଆଜିଥ ଓ ରେହାଳଙ୍ଗୁ ରେଲ ବାପିଦେ
ଗୋଡ଼ିଏ ଗଢ଼ଟରେ ଅଗୁଁ ଲାଗି ଅନେକ ସାହିତ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ ସୁଖର କଷ୍ଟୀ ଯେ କେହି ପଥ୍ର
ଲୁହ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ରେବଳ ଦୁଃଖ ନ
ହେଲା । ରେବଳାରେ ଗହାମୂର୍ତ୍ତ କରି
ଯେମନ୍ତ ସହଚର ରେମନ୍ତ ଅନେକ ପ୍ରକାଶ
ଅପଦ ମଧ୍ୟ ଘର୍ଭର ।

ବାଜୁଡ଼ାରେ ଅଗାମୀ କର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ କୃଷିପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବାର ଉଦ୍ୟମ ଲାଗିଥାଏ । ସେଠାର ମାତ୍ରକୁ ଯହାରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ କର୍ମ ବିସ୍ତର ହୋଇଥାଏ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଳ ଅଚେନ୍ଦନକାର ଠଣ୍ଡା ରେହା ଛଠିଲାଗି ।

ଫରସିମାକେ ଏଥର କୁଟୁର ମାଂସ ଦେ
କନ କରିବାକୁ ଉପଯମ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ପ୍ରଥମ
ଦେବଜନ୍ତ ଗଭିମାନରେ ହେବାର ସ୍ଵର । ହାତ
ପେଟୁ ଅଟ୍ଟ ବୋଲନ୍ତ ଚାମର ଲୋକଠିଳ
ଏ ବିଷୟ ଉତ୍ତରମେଣିଧିମାକେ ଶିଖିଥିଲାନ୍ତି
ମାଂସ କୁଟୁରକୁ ହେବାର କାଳ ଦେବଜନ
ଦେଲେ ଭାବାର ମାଂସ ସାଥୀ ହେବ ଦାହଁ ।

କୋର୍ତ୍ତ ରେବନୁଳ୍କ ଦୈମାରିବ ଲ
ଧର୍ମରୀତି ବିଜ୍ଞାପନାରୁ କଣାପାଏ ଯେ ଅପ୍ରେ
ତାରୁ ଲୁହ ଧର୍ମରୀତି ପରମାପ କାହାରେ ଦିଲା
ଥିଲାରୁ ପ୍ରାୟ ୨୮ ହଜାର ୫୩ ଲି
ବଲିକଳାର ଅନନ୍ତର ଶୋଇଥିଲା । ଏହି

କଳିକଟ୍ଟା ଯେ ମହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ହେବ ସୁଲଭ ।
୧୯ ଲକ୍ଷ ମହାର କ୍ଷେତ୍ର ଆମଦାନ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ପୁରୁଜନ୍ମର ଗବ୍ହିମେଷ ପାଠଶାଳରେ ଯୋଦୁ
ଅବଧାନମାନେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜନମି
ପୁରୁ ନର୍ମଲବଦ୍ଧାଳୟରୁ ଅସିବେ ସେମାନଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜ ୧୭ ଟ ଅବଧାନ ନିପୁଣ୍ଯ କରିବା
ବିବାର ଅବଧାନକ, ପେତ୍ରମାନେ ଛଟକ ନର୍ମଲ
ଲୟାଲର ଅବଧାନଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ି ପଞ୍ଚଶ୍ରୋତ୍ତମୀ
ହୋଇ ଥାଇନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିପୁଣ୍ୟ କରିଥିବ ।
ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ତଳିତମାସ ୨୨ ଜାରିଖ ପୁରୁ
ଆସୁତାରୁ ଅବେଦନ କରିବେ ତମ୍ଭ ଅମ୍ବ
ନକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

ଏ ଛୁମାସ କର୍ଣ୍ଣ କଲ୍ପନାରୁ ଅନ୍ୟ ପେଣ୍ଡ
ଦିଲ ଅବଧାଳ ପତିବାକୁ ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କ
କର୍ଣ୍ଣରେ ଏମାନେ ରହିବେ ଓ କୌଣସି ପାଠ-
ଶାଲାର କାର୍ଯ୍ୟ ଖାଲି ହେଲେ ଏମାନଙ୍କର
ପାଇବାର ଅଧିକ ସମ୍ଭାବନା ।

କଡ଼ିକ } (Sd.) N. K. DAS
ପ୍ରଦୀପ ପାତ୍ର } Joint Inspector of
୮୨୯ } Schools.

ଏହିଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଧାରଣକୁ ଅବଶୟ ନାହିଁ-
ଅଛି ଯେ “ସୁଦେଶୀ” ନାମକ ଏକ ସାମ୍ପ୍ରଦୟକ
ପଢ଼ିଲା ସଜ .୮୦୨୯ ମସିବା ଜାନୁଆରୀମାହ
ତା ରଖିରୁ ପ୍ରାଚୀମିର ଦେବ ଏହାର ସବ-
ଶେଷବୃତ୍ତାନ୍ତ ଜାଗିବାକୁ ଉତ୍ତା ଦେଲେ ନିମ୍ନ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରେ ଅନୁସରାନ କରେ
ସବୁ ଜାଣି ପାଇବେ । ଏହାର ଅକ୍ଷର ଲିପିଳା
ପାପିକାପର ଦେବ ।

ବାର୍ଷିକର୍ତ୍ତା
ଅଭିମଦେସ୍ୟ ।

କୁଳ୍ପୁରରେ	ଟ ୧୯
ଜାତଦାର	ଟ ୩୫
ଡକ୍ଟର କୁଠ ପ୍ରକଳନସହାୟି	ଟ ୨୫
ଅମ୍ବମାଦେଶ୍ୱର ।	
କୁଳ୍ପୁରରେ	ଟ ୨୫
ମାନଦାନ	ଟ ୧୫

ତର୍ଣ୍ଣ କଟ ପ୍ରତିନିଧିତାର ଟ ୩୮

Digitized by srujanika@gmail.com

藏文大藏经

ଏହି କଲ୍ପନାରୀପରିବା ସହିତରେ ଦିନ
ମହାର ଦଶବିଂଶୀଂ ଜାତୀୟ ସମ୍ମାନମୁଦ୍ରା
ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସଂସ୍କରଣ

୨୫୯

ଜାନ୍ମର ଉତ୍ସମ୍ବର ସନ୍ଦର୍ଭମିହିଁ ମୁଁ । ଶ୍ରୋଷ ଦ ୧୩ ଜ ସନ୍ଦର୍ଭମାଲ ଗଢିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସିଲ ୪୯

ଶାଖାରଣ ବିର୍ତ୍ତିର ଚନ୍ଦ୍ରକଥାରୁ
କମିତି ଜଣେ ସତତ ମହା ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଟ ରଣ୍ଟିଥି
ରେ ବୟସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସବୁ
ଯେଉଁ ଆରବ ହୋଇଥାଏ ପ୍ରଥମେ ଅନୁମାନ
କମିତିରେ ଯେ ଗବର୍ନ୍ମ କେତେବୁଲ ସାହେବ
କାହାରୁ ବଜ ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖୁଣ ଥିବାର
ବାହାରୁ ବୟସ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ । ସଞ୍ଚିତ
କମିତି ଶାଖାଯାଏ ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରତିକିର୍ତ୍ତ୍ୟ
ମାରେବ ଜଣେ ସିଦ୍ଧିତ୍ୟାନକୁ କର ବର୍ମରେ
ବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦା ଗବର୍ନ୍ମେ
ବ୍ୟସ୍ତ ସବୁରେ ଯେତେଜଣ ସର୍ବ ଅଛନ୍ତି
କେତେବୁଲ ସର୍ବ ରହିବେ ଅରିବୁକୁ ସର୍ବ ବୋଲି
କାହାରୁ ବ୍ୟସ୍ତ କରିବୁ ହେବେ ନାହିଁ ।
କମିତି ସର୍ବ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।
କମିତି ସର୍ବ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ଏହାପାଇଁ ଭାବର
ବର୍ତ୍ତକ ବ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଅଥବା ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ
ବର୍ତ୍ତକ ଜାଗରି ରହିବ ।

ବାହୁ ପତ୍ରରେ ବଜ ନାମରେ କଲି-
କଲାର ଜଣେ ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଗର ଦ ୧୦୦ ଜ
ହେଲ ଏ ନମରକୁ ଅସିଥାଏ ତେଣାର
ଶ୍ରୀମାନ ଏବାର ଶାର ନାତେବୁ
ଦେଖିବା ଜାମାକର ନିଜାନ୍ତ ରଙ୍ଗ ଓ ସେ
ଅଗ୍ରାହୀ ପ୍ରାଜମାନ ଏବାର ଶାର ନାତେବୁ
ଦେଖିବା ଜାମାକର ନିଜାନ୍ତ ରଙ୍ଗ ଓ ସେ
ବାହୁ ନମରକୁ କଲିବାର ଗୋଟିଏ କିମ୍ବାର
ନମର ପ୍ରକଳିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ମ ବ୍ୟକ୍ତି
ନମର ଅନେକ ଦାନ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତିକାର

ବାର୍ଷିକ କର ଜ୍ୟାତି ଲଭ ଅଛନ୍ତି । ହୋମାଧୂ-
ପାଥକ ଚକ୍ରା ଏହାଙ୍କପ୍ରାସ କଲିବଜାରେ
ପ୍ରକଳ ହୋଇଥିବାର ବୋଲିଲେ ଅଛନ୍ତି ହେବ
ନାହିଁ । ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଏବଂ ବିଶେଷ ପର-
ିମ ବିବକାରେ ସେ ଭକ୍ତ ପ୍ରଶାଳାରେ ଅବଶ୍ୟ
ବେଗିଛର ଚକ୍ରା କରିଥାଏ । ଏଠାକୁ
ଅସ୍ତିତ୍ବ ଚକ୍ରା କରିବାକୁ ଶାନ୍ତ ନାହାନ୍ତ
କାରଣ ଏଠାରେ ଯେବେହି ଚକ୍ରା ଲଭ-
କାରୁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇଥାଏ ତାହାକର ମାନସ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଏ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥାଏ ଯେ ସରକାର
ବାହାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ କଲିରେ ଶୁଣୁଥା
ବେଗାର ଅରମ୍ଭ କର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଲବଣ
ପୋକୁନ ହେଇଥାଏ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମାରୁ
ମାର ଲବଣ ଦେଇ ଶୁଣୁଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ କବିବା
ସବାଗେ ଲୋକ ଦିଯୁତି କରିଥାଏ । ଏ କିମ୍ବ
କଲେବୁଟ୍ଟାର ରହିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ ।
କାହାର ଏ ବେଶାରରେ ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଟ ମର
ହୋଇଥାଏ ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ ନ ଯାଏ
ଅମ୍ବେମାନେ ଯାହା ଶୁଣିଲୁ ପାଠମାନଙ୍କ
ଜଣାଇଲୁ । ଯେବେ ଏ କଥାପରୁ ସର୍ବ ହୃଦୟ
ତେବେ ବାର୍ଷିକ ଏ କିମ୍ବ ପରିରେ ସୁଖକର
ଅଟିକ କାରଣ ଏଠାରେ ଶୁଣୁଥାର ପ୍ରାହିତ
ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଗ୍ରେଟ୍
ବିଶ୍ୱରାଜୁହେବ ଏଥିପରେ ଯେ ଶୁଣୁଥା ପରିଲ

ନମ୍ବ ହେବାର ଆଶେଷ ପ୍ରକାଶ କର ଲବଣ
ଉଥରେ ଅଥବା କର ବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥିବା ତହିଁର
କାରଣ ସହିଷ୍ଣ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ନିଜର
ଏହି ଦେଖାର ଆଜିମୁଁ ହୋଇଥାଏ ।

ବାହୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାଧୁଣ ଗୋଧୁରଙ୍କ ନାଲକ୍ଷ
ମତେ ବାହୁ ଜାନନାଥ ବନ୍ଦେପାଧାୟ ଦୁର୍ଲାଭ
କରିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଡୋରଙ୍ଗରେ ଗିରପ୍ରାର
ହୋଇ ଏକ ଦକ୍ଷାରଟକାର ଯାମାନ ତଳବ
ଦେବାରେ ଦେଇ ନ ପାର ଦୂର ଦିନ
ଦାଙ୍କତରେ ରହିଥିଲେ । ମୋକବମାର ଅବସ୍ଥା
ଏହି ଶ୍ରୀମାନ୍ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାଧୁଣ ବାହୁ
ବେଶେକ ଜମିଦାରକୁ ଜମିନରେ ଅବଦି କରିବା
ଦାରେ ଜାନନାଥ ଅପଣା ପ୍ରକଳ ପରିଶ ଏହି
ଅପରି କଲେ ବ ଦିଲୁ ସମ୍ଭିତରେ ତାହାକ
ସ୍ଵତକର ସବ ଅଛି ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାଧୁଣ ବାହୁ
ଅପଣା ଭାଇର ଶାକ ଯୋଗସାଜିପରେ କୃତିମ
ଦସ୍ତଖତକାର ଭକ୍ତ ପୁନମାନଙ୍କ ନେଇବଣ
କରିବାକୁ ବସି ଅରନ୍ତ ରହିପାଇ ଅଦାନତି
ରେ ନାଲକ୍ଷ ହେବ ଓ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ଭିତ
ନମ୍ବ ହୋଇ ନ ଯାଏ ଏହି ଭଦେଶରେ
ଜାନନାଥ ମୁକାହେମ ହୋଇ ଥିଲେ । କଲେ-
ଦିଲେ ଶାକ ବ୍ୟକ୍ତ ବିମ୍ବ ସାହେବ ମୁକାହେମୀ
ନାମତୁର କର କୃତିମ ଦସ୍ତଖତକ ପ୍ରତିକରିତବାର
କଥା ଲେଖିଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାଧୁଣ ବାହୁ
ପ୍ରତିକରିତବାରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ

ଅନୁମତି ଦେଲେ । ଚିଦନ୍ଦୁଧାରେ ଉପରଳଙ୍କିତ
ଘଟନା ହୋଇ ଥାଏ । ମୋଜଦମା ବିଶ୍ଵାସୀନ
ରେ ଥିବାରୁ ଆମେମାନେ କୌଣସି ମରାମତ
ପ୍ରକାଶକରି ନ ପାଇଁ ମାତ୍ର ବାନନ୍ଦାଥ ବନ୍ଦେବା
ପାଥୀଯ ଏଥୁଥୁବା ବିଦେଶୀନାମକ ସମ୍ବନ୍ଧତ୍ଵର
ସମ୍ବନ୍ଧକ ଥିବାରୁ କେତେକ ଲୋକ ବିଦେଶୀ
ଦରବରରେ ପଡ଼ିଥାଇଛନ୍ତି କୋଣି କହୁ ଅଛନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ ଉର୍ଧ୍ଵକର୍ତ୍ତ୍ତା ଯେ ବିଦେଶୀର
ସମ୍ବନ୍ଧକା ସହିତ ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି
ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏ ଦୁଇକଥାକୁ
ଯୋଗ କରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତ୍ରମବଶବ୍ଦ
ହାକିମଙ୍କଠାରେ ଦୋଷାଶେଷ କରିଥାଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶନ ନମ୍ବର ୧୯୭୫ ମସିହା

ଏହଥରର ପଦିକା ସହିତ ଅମ୍ବେଲାନେ
ମନ ୧୮୭୪ ମସିହାକୁ ବିଦୟାଧୂ ଦେଇଥାଇଁ ।
ଯଦ୍ୟତ କି ଏ ବର୍ଷର ଅବସ୍ଥରେ ଏ ପ୍ରଦେଶର
ଏକ ସଂଖ୍ୟାତ୍ମି ସ୍ଥାନରେ ଚର୍ଚିକ ପତ୍ରବାର ଅଣ-
ଦ୍ଵା ହୋଇଥିଲୁ ଓ ବର୍ଷମେଷରେ ସେହିପର
ଏଠାର ଅଳ୍ପରୁଗାଣ ଭୂମିଶ୍ରରେ ପ୍ରବଳ
ବାଜାର ଯୋଗୁ କେଇବ ଅବସ୍ଥା ହୁଏଥିଲା ଉପର
ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ବାରାହି ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ଲିମେଷରେ
ବିଶେଷଭ୍ୟାପେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱ-
ବଳ କୃତ୍ତିମ ଓ ଗର୍ବମୁଖେଶ୍ଵର ଶୁଭମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜାକ
କରିବ୍ୟ ସାଧନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ମୁଖୀନଙ୍କୁ ପରି-
ଚିତ ହୋଇଥାଇଁ ମାତ୍ର ପୁଲଜ୍ଞେ ବିବେଚନା
କରିବାରେ ଏକ ୧୮୭୪ ମସିହା ଡେଜାନ୍ତ
ଉତ୍ତମମୟେ ପ୍ରତିପାନକ କରି ବିଦୟାଧୂ ଦେଇଥାଇଁ
ଓ ଆଗାମୀବର୍ଷ ପାଇଁ ଫାର୍ମ ପାଇସର ଅବସ୍ଥା ମିଶ୍ର
ଜଳଦର ଦେଇଥାଇଁ । ସମ୍ବନ୍ଧିବ କାର୍ଯ୍ୟ ପରି-
ଲକ୍ଷ କଲେ ମନ ୧୮୭୪ ମସିହା ପରି ସୁ କର୍ତ୍ତା
ଅନେକ ଦିନରୁ ଦେଖିବାରେ ଅଛି ନାହିଁ ।
ଏ ବର୍ଷ ରତ୍ନମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରବଳ ଥୁକେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣ ହାତ ଯେଯାହା ରତ୍ନରେ ସାନ୍ଧ୍ୟାନ୍ତିକା
ରେ ଅପରା ପରିଚିତ ହେବାର ଅଛନ୍ତି ଓ
ସଦ୍ୟପିବ ଦର୍ଶକର ପ୍ରବଳ ହେବାରେ ଉଦ୍‌ଘାତନ
ପଦିକ ଦୂର୍ଧିନାମାନ ଯଥା ଓରିଜିନା କରି
କରି ପ୍ରକଳିତ କାଗଜ ହୋଇ ପଣି ଓ ଫାର୍ମର
କିନ୍ତୁ ଦିଲ୍ଲିବାର ଶାନ୍ତ ନ ଥିଲେ ତଥାର କେବେ
ଯେହି ଚର୍ଚିକା ଏମନ୍ତ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ନାହିଁ
ଯହିରେ ସଂଶ୍ଲାଧାରଣାକର ଅଧିକା ମନ୍ତ୍ରାଧିକ
ଶୁଭ ଦୟାମ ଓ ଅନ୍ତିର ସୁଖ କି ଦେଖି କୌଣସି

ସମୟରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ଏ ସ୍ଥଳେ ଯେବେ
କୌଣସିକାଳରେ ଦୁଃଖଠାର ପୁଅର ଭଗ
ଅସୁକ ହୁଅଇ ତେବେ ସେହିକାଳକୁ ଉଲ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ଏହା
ପ୍ରକାର ବିଦେଶନାରେ ସ୍ଥାନେ ଅଛିବାହିନୀ
ହୋଇଥାଇ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବିଶେଷ-
ରେ ଏ ବର୍ଷ ଅମୃମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ୍ୟ ମାନ୍ୟ-
କର୍ତ୍ତା ବଜଳାର ମାନ୍ୟବିର ଲେଖନ୍ତମେଣ୍ଡୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ବଠାକୁ ଶୁଭଗମନ କର ଆମୃମାନ-
ଙ୍କର ଅବସା ଦେଖିଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଅଚିରେ
ଆମୃମାନଙ୍କର ବେତେଶୁଭ୍ରତ ମଜଳ ପାଥକ
କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବାର ଏ ବର୍ଷ ଅର ଏକ
ପ୍ରକାର ଶୁଭପଳ ଦେଇଯାଇ ଥିବାର କୁହା-
ଯାଇ ପାରେ । ଏହି ସବୁ ବିଦେଶନାରେ
ଆମୃମାନେ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହାକୁ ଆନନ୍ଦ
ସହିତ ସମାଦର ପୂର୍ବକ ବିଦ୍ୟାୟ ହେଇ ଥାଏ
କମାନଙ୍କୁ ସରଣ କରିଯାଉ ଦେଉଥାରୁ ଯେ ବର
ଦନ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ନାନାପ୍ରକାର ଅନୁନ ଉପ-
ଲେଖ କର ଏ ବର୍ଷର ସହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ତେ
ଆଗାମୀ ବର୍ଷରେ ଅରୁଣ ସୁନ୍ଦରିନାର ଲାଗ
କରିବା ସହାୟ ଶିଶୁରଙ୍କତାରେ ପ୍ରାର୍ଥନ
କରନ୍ତୁ ।

ମହେଶୁରର ଲୁଙ୍ଗ ମହାକନ୍ଦି ।

ପାଠ୍ୟମାନେ ଜାଣି ଯେ ଅଧିକାର କରି
ଇବର୍ଷରେ ବିଲାସ ଲୁଗାର ଜାରିବାର ଅନ୍ତର୍ମଳେ
ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଆଶ୍ଚି ଓ ବର୍ଷବୁର୍ବ ଏହେବର
ଲୋକମାନେ ଅସ୍ଵାକରି ପରିମାଣରେ ବିଲାସ
ଲୁଗା ବ୍ୟବହାର କରି ଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ବି
ବିଲାସକୁଙ୍ଗ ଜାରିବାରକେନ୍ଦ୍ରିଦେଶର ଉତ୍ତରକୁଳ
ନିମନ୍ତଃ ଲୋଥକୁ ରହୁଥିବାକୁ ଓ ସୁନ୍ଦରନ ନାହା
ରେ ଉତ୍ତରକୁ ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା କଷ୍ଟପୂରେ
ବରତବର୍ଷର ଯେଉଁ ଖେଳ ଥିଲା ଜାହା ବିଲାସ
ଗ୍ରାମ ହୋଇଥାଏ । ଅଜ ଏବେ ଜାହାଇମଳ
ମଳ ଓ ଦିଶା ହୁଏର ନାମ ନାହିଁ ଏହା
ଦେଶର ଉତ୍ତରବେଶର ଜାହାସ୍ତାନକୁ ଉତ୍ତରକୁଳର
ପୂର୍ବେ ରତ୍ନାମ ହେଉଥିଲା ଏବେ ସେବନ
ଦେଶର ଲୁଗା ଅନ୍ତର୍ମଳେ ଭରି ଅମ୍ବେମାନେ
ବ୍ୟବହାର କରିଥିବାକୁ ଓ ସେ ହରୁ ଲୁଗା ପ୍ରକଳନ
ମୁକୁରେ ଥାଇବାକୁ ଏତେ ସୁଥିଥା କୋଣ
ହେଉଥାଏ ଯେ ଅଜ ଦେଶାଲୁଗା ପିଲାପାତ୍ର
ମନ୍ଦ ବଳ ହାତ୍ତି । ଯେତେ ବହେଣୀମୁଁ ଲକ୍ଷ
ଅମ୍ବେମାନେ ବ୍ୟବହାର କରି ତହିଁ କଥା

ବାଣ ଉଠିଲାଗୁର ଅସଇ ଓ ଉଠିଲାଗୁରମଧ୍ୟରେ
ମାନ୍ଦେଖର ନଗର ଏ ବୁଲୁଜା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ
ବାର ପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମକ ସେଠାଲାଗୁରମହାଜନମାନେ
ସହଦୀ ଭାରତବର୍ଷର ମନ ଯୋଗାଇବାକୁ
ଚେତ୍ତିର ହୋଇ ନାନାପ୍ରକାର ଧୋଚ ଓ ଗାଢା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଜହଂରେ ଦେ-
ମାନଙ୍କର ଫିଲଶଣ ଲାଗୁ ହେଉଥାଏ । ଲାଗୁ
ମୁହିଁରେ ଏମନ୍ତ ଲାଗିଥାଏ ଯେ ବ୍ୟବରତର୍ବର
ହିତାହିତ ପ୍ରତି ଅଳ୍ପ ହୋଇ ଅପଣା ଲାଗରୁ
ବିଶ୍ଵଭାବ ସତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖିଲେ
ତମକୁ ଉଠି ପ୍ରଶ୍ନାବାର ମୋତବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉ
ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଗତ ଦୂରବର୍ଷ ହେଲୁ ବିଶେ
ପ୍ରଦେଶର କେତେବଳ୍କ ପାହଣୀ ଓ ମୁହିଁରେ
କବ ମହାକଳ ଏହେବରେ ଲୁଗାବଳ ବସାଇ
ମାନ୍ଦେଖର ପ୍ରଦ୍ୟୋତିନାୟ ଲୁଗା
ଏଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତକର ବିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ ଦୃକ୍କରି
ହୋଇ କେତେବଳ୍କ କଥାମାନ ପ୍ରାପନପୁଣ୍ୟ
ଲୁଗାକଳମାନ ବସାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେଠା କୋ-
ବିମାନେ ଅପଣା ମଞ୍ଚରେ ବସ୍ତ୍ରବାହ ଥର୍ମପଟ
କର ଅଛନ୍ତି ସେ ବିଲାତର ଅନ୍ତରୀଳ ଲୁଗା
ଅତି ଦିନକେ ନାହିଁ । ପ୍ରତି ବିମେଇରେ
ସ୍ଥାପିତ ହେବା କ୍ଷମାନମାନଙ୍କରୁ ଅନେକ
ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବିଚାରକୁ ଅସିଲାଗି ଓ
ଅନ୍ତରୀଳ ହୁଅର ଯେ ଦେଖାଇଲୁ କାରବାର
କ୍ଷମାନ ଦୂରି ହେବ ଓ ତତ୍ତ୍ଵରେ ବିଲାତ ଲୁଗା
ର ଅନ୍ତରୀଳ ବିର୍ଦ୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷ ଉପାସନ ପରିମେ-
ଣରେ ହୃଦୟର ଏବାବେଳକେ ରହିଲ ଦୋଇ
ସିର ଜାନ୍ମେଶ୍ୱରର ସୂର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଵାର୍ଥପର ମହା-
ଜନମାନେ ଅପଣାନମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତସଂୟୁକ୍ତ
ଏମୟ ପୁରିବଦ୍ୟା ଶାନ୍ତାକର ଅଧିନ୍ତ ଦ୍ୟୁତି
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ କ ଉପାୟ କଲେ ବିମେଇ
ମହାକଳକାଳୀ ଲୁଗା ଦରରେ ଲୁଗା ବିନ୍ଦୁ
କର ଅପଣା ବ୍ୟକ୍ତସଂୟୁକ୍ତ ରକ୍ତ କର ପାଇଲେ
ତତ୍ତ୍ଵ ରିନ୍ଦାରର ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ତରୀଳ ଉପାୟ
ମଞ୍ଚରେ ଗୋଟିଏ ଉପାୟ କବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ପାହା-
ସ୍ଥ ଦିଲା ସଫଳ ହୋଇ ନ ପାରେ ବୋଲି
ବିଲାତର ଦେହେତ୍ରରେ କିଳୁରେ ଅନେବଳନ
ପଥ ପ୍ରଥାନ କରିଥିଲେ । ଅନେବଳପଥର ମର୍ତ୍ତ
ଏହି ସେ ଦିଲାତ ଲୁଗା ଉପରେ ଯେଉଁ କଥମୁକ
ମାନ୍ଦେଖ ଭାରତବର୍ଷରେ ଥିବାୟ ହେଉଥାଏ
ଗାହା ଉଠିଯାଇ । ଏ ପ୍ରାର୍ଥନାର ପାର୍ଯ୍ୟ
ଏହି ଯେ ବିମେଇଲୁଗା ସରବର୍ଷ ତାରବୋଲ
ତତ୍ତ୍ଵ ଉପରେ ବିଶ୍ଵମ ମାନ୍ଦେଖ ଲାଗର ନାହିଁ

四〇〇

କିନ୍ତୁ ବିଲପାଳକୁଣ୍ଠା ଉପରେ ସେପର ମାସୁଲ
ଲଗବାର ମୁହଁର ଜହାର ଦିର ଅସୁକ ପଢ଼ୁ-
ଥାଏ । ଶରତବର୍ଷୀୟକାଳାର ଜଣା ଦିରରେ
କିନ୍ତୁ କରିବା ଅଛିପ୍ରାୟରେ ନଷ୍ଟେସୁର ମହା-
ଜନମାନେ ଦିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରଖଲେ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରତାପରେ ବାହୀମେଣ୍ଟରେ ଏହି କେବୁ
ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେ ବାହୀମ୍ବ ଉପରେ ମାସୁଲ
କଥାଇବା ସାଧିନାଜାର ବିନ୍ଦୁ ଓ ଏଥରେ
ଶରତବର୍ଷୀୟମାନଙ୍କର ଅସୁକ କ୍ଷତି କାରଣ
ସମାନେ ଅସୁକ ମଞ୍ଚ ଦେଇ ଲୁଣା ବିଶ୍ଵା-
ସ୍ଥାନ୍ତି । ମାସୁଲ ଭିତରଲେ ଲୁଣା ଗ୍ରାମ ହେବ
କି ଏଠା ଲୋକଙ୍କର ଜହାରେ ପରମ ଉପକ୍ରାର
ଦିବ ବାହୀମେଣ୍ଟ ମାସୁଲ ବସାଇ ଏକପ୍ରକାର
ଦେଖାଯୁ ଲୁଣାଦେଶର ବନ୍ଦକରିବାର ଉପକ୍ରମ
କି ଅଛିକୁ ଅଜ୍ଞବ ଏପର ମାସୁଲ ରତାର
ଦିବାର କଜାନ୍ତୁ ଜରିବ ଅଟିର । ମାଟେ-
ର ମହାଜନଙ୍କର ଏହିଷ ସୁକୁରେ କେହି
ବାହୀମେଣ୍ଟ କର୍ମଚାରୀ ଜାହାନ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ
କେ ବିଚିନ୍ତନ ନ ହଇ । ଭାଗ୍ୟବଗଣଙ୍କ ଆମ୍ବମା-
ନର ଦର୍ତ୍ତମାନର ବିଲାକ୍ଷର ଦେହେଷ୍ଟୁ ଲଜ୍ଜା
ଦିନବିଷ୍ଣୁ ପାହେବ ଦେପ୍ରକାର ଲୋକ ନୃତ୍ୟ
କି ଶରତବର୍ଷୀୟ ଉମେଷ ଅନୁକଳନରେ ଥିବା-
ହେମାନଙ୍କୁ ଏହିପକାର ଉତ୍ତର ଦିଲେ ଯେ
ଏହି ବିବେଚନା ଦିଲେ ଲୁଣା ଉପରେ ମାସୁଲ
କିମା ଉତ୍ତର ନୃତ୍ୟ ଓ ବାହୀମେଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ
ମନ୍ତ୍ର ସହିନ ଦେଖିବାକୁ ଥାଏ କରନ୍ତୁ କି
କେବେଳେ ଶରତବର୍ଷୀୟ ଅନ୍ୟ ଅଧିମାନ
କି ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଯେ ଲୁଣା ଉପରେ ମାସୁଲ
କିମା ଅଛି ପ୍ରେୟାକନ ହେବ ନାହିଁ । ଦର୍ତ୍ତ-
ନ ସେବାର ଉପରୁ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ଆମର ଅଧ୍ୟ ଏମନ୍ତ ଅଛିକୁ ଅକସ୍ମାରେ
ଏ ଅଛି ଯେ ଲୁଣାମେଣ୍ଟ ଜାହା ସ୍ଥିର
ମାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧ୍ୟ ଲାଦବ
କାନ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।
କେ ଲୁଣାର ମାସୁଲ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅସୁକ
ପକର ନ ହୋଇ ଦରା ଅଛି ଓ
ମଧ୍ୟମ ଲୁଣା ଅନୁମାନ କିମା ନ ହୋଇ
କିମର୍ଦ୍ଦ ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଅର୍ଥ
କି ବାହୀମ୍ବ କେବାରମାନଙ୍କ ସହିତ ମାଟେଷ୍ଟ-
ବସପାଲମାନେ ଯେ ମାସୁଲ ଭିତରଲେ
କି ଦିରରେ ଲୁଣା ବିଦୟ କରି ପାଇବେ
ଏ ସମ୍ଭାବନା ଅଭିନ୍ଦନ କାରଣ ଅଗୋ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଦ୍ୱାରା ବିଷା ଭାବନା-

ର୍ବରେ ଉପରେ ହିଥାଇ । ସୁଶି ମଜୁଗୁ କରଇବ
ର୍ବରେ ଭଣା ଓ ପଥର କୋଇଲା ଦେତାଚେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମାଣୁରେ ମଳିବାର ସୁମୋଗ ହେ
ଇଅଛି । ଏଥିରୁ ଉପକରଣ ହେଉଥି ଭରତ
ବର୍ଷର ଲୁଗା ଏମନ୍ତ ସୁଲଭରେ ବିନ୍ଦୁ ହେ
ବାର ସମ୍ମାନିତ ଯେ ମାସୁଲ ଉଠିଗଲେ ମୁଣ୍ଡ
ବିଦେଶୀୟ ଦେଖାଇନାନେ ଜାହାଙ୍କ ସହଜ
ସମାଜ ଦରରେ ବିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ ଗମର୍ଥ ହେବେ
ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରକୃତ ଓ ଗାନ୍ଧିଜାବାକନ୍ଦ
ପ୍ରାସାଦ ଦିଲ୍ଲିର ସେଫେଟିଟ୍ ଆପାତକାଂ ମାନ୍ଦେ-
କ୍ଷର ମହାତନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲା
କିନ୍ତୁ । ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁକୁ ଯାହା ଦିନିକ ଜାହା ଉପ୍ର-
ରକ୍ଷଣୀୟ ଗୋରବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥର ମାନ୍ଦେ-
କ୍ଷର ହାତର ଭାଲାର ପାଇ ଧକ୍କାବ ଦେଇ-
ଅଛି । ଏଥର ଅସୁନ୍ଦେଶଗ୍ରହକୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା
ଯେ ବିଲାପିଲୁଗାର ପଞ୍ଚଅଳ୍ପ ନ ହୋଇ ଯହି-
ରେ ସୁଦେଶର ଲୁଗା କାରିବାର ବୁଦ୍ଧି ହିଥାଇ
ସେପକ୍ଷରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଉନ୍ତି ବିଲାପିଲୁ-
ଗା ବିଶିବାକୁ ଗସ୍ତା ମାତ୍ର ଦେଶୀୟ ଲୁଗାପର
ଶାରୀ ନିର୍ବିଲ ମୋହରେ ପ୍ରାୟ ଜାତି ଅଧିକ
ନୁଥିଲ ଅଥବା ସେଜାତିର ଫଳ ବିଦେଶୀ ନ-
ଜାଇନମାନେ ଛେବ କବନ୍ତି । ଯେବେ ଦେଶୀ-
ନୁ ଲୁଗାର ଜାତି ବୁଦ୍ଧି ହିଥାଇ ରେବେ କିନ୍ତୁ
ଅଧିକା ଜାତି ପଞ୍ଚନେ ମଧ୍ୟ-ଜାହା ଏହି ଦେ
ବାର ଉପକାରରେ ଅବିବ ଓ ପରିମେଶରେ
୧୦ାରେ ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ବ୍ୟବସାୟ
କୁ ହେଲେ ମର୍ଦ୍ଦ ମଧ୍ୟ ପରା ହେବ ।

ଦିଶା ପ୍ରତି ନାଳରେ ଦୁଇହଜାର ମାଣର ଅଷ୍ଟକ
ନେଇ ।

ମେଘସ୍ଵାହେବଙ୍କ ମୋଜଦମାର ନଥୁ ବିଲ-
ଜର ଜଳବ ହୋଇଅଛି । ଇଂଗ୍ରିଜମାନେ ସ୍ଥଳ-
ଶୟର ରକ୍ଷା ହିମିତ୍ର ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନ କରନ୍ତି
ପାଠକମାନେ ଏଥର ଅନମାନ କରନ୍ତି ।

କଲିକତାର ବଜାର ଭାବ ବିଶ୍ଵପନାରୁ ଜଣା-
ଯାଏ ଯେ କେବଳ ଗୃହି କାରବାର କିନ୍ତୁ
ଅଧିକ ଦୋରଥଳୀ ଓ ରିପ୍ରାମା ସକାମେ ଲୋତା
ହେଉଥିଲା ଆରିସବୁ ଦୁଇଧର କାରବାର ସାମାଜିକ
ଚିପେ ଚଲିଥିଲା ।

ବିଲଭର ସେହେଠିଥା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ପରିମାଳର ମହାରାଜା ରେଇକାଟ ନିରୀଣ
ସକାଗେ ସୁଖି ଘରକର ଠାଙ୍କ କା ସୁଧରେ
ଯେବେ ଦିଗଲକ୍ଷ୍ମୟକା ଧିନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ
ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଅଛ ଯେତେ ଠକ୍କା ହେବୁ ପୃଥିବେ
ଧିନ ଦେବେ ଉବ୍ଧିମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତ୍ରେୟା ଭାବା ଗ୍ରହଣ
କରିବେ ।

ବାଗୁ ସକେତ୍ରଲକ ମିହ ଏଷିଥୁଟିକ ସୋ-
ଧାଉରି ପଦିକାରେ ଏବ ରହନା ପ୍ରକାଶକର
କହିରେ ସଂଭାନ୍ତ ରହିଅଛନ୍ତି ଯେ ସଂମୁଚ୍ଚ
ଶିଖିକାରମାନେ ଯବନ ଜାମରେ ଯେଉଁ ନୋ-
କଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରାଣଦେ-
ଶର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଏମତି ସଂମୁଖନର ସେ
ଦମଳାର ହେତୁମାନ ଦର୍ଶାର ଅଛନ୍ତି ।

ଆଜିକାଳ ଯେମନ୍ତ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ କୃଗଢ଼-
ଗେଗରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ମୁଖ ହେଉଥାଏ
କିମିଳାରେ ମଧ୍ୟ ବେହାରୀ ହେବାର ଦେ-
ଖାଏବା । ଏଠାରେ ନବମୀର ମାତ୍ର ଭାଗ୍ୟରିତା
ରେ ମେଘ ହେବା ପ୍ରାହିରେ କ ୨୩ ଶ
ନିର୍ମଳେ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ କ ୨୩୫ ଶ ମନ୍ଦିରର
କବଳ କୃତିଷ୍ଠାନରେ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ ।

ହନ୍ତିପ୍ରକ୍ରି ଅଟର ଜଣେ ସବୁଗୁରୁକ ଲୋ-
ମାନ୍ଦୁ ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ଲତ୍ତ ବର୍ଥବୁଳ
ବନ୍ଦାର ଅଶ୍ଵରେ ତୁମଣ କରିବା ସମୟରେ
ଗାଟିଏ ଶାମ୍ୟଧାରୀଙ୍କାଳୀ ଦେଖିଥିଲେ ଓ
ଲମ୍ବାକଙ୍କର ଶିଶ୍ବ ଦେଖି ସବୁଝ ହୋଇ
ସମାଜକୁ ୪୦୦ ହା ପାଇବେଣିକ ହେଲେ ।
ଯା ଲାଗୁଥାଇବ ଏଠାରେ ସବବାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ-
ସ୍ଥ ଓ ଶିଶ୍ବାଳ୍ୟମାନ ଦେଖିବାକୁ ଆଉ ବିଜୁ
ଦଶିବାକୁ ବୌଦ୍ଧଙ୍କ ହେଲେ ନାହିଁ କାହାକୁ

ମୁଗ କୁଣ୍ଡାରଙ୍ଗ ଘର ନାଶ୍ୟର ଢାକ
ମେଘର ଦେବିପା ନିଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଶ୍ରୀମତୀ କଣ୍ଠବାହେବ କୋର୍ଟରେବନ୍ଦେ
ଏକଟିଂ ସେବେଷ୍ଟ୍ସ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଇଲା ।

ପ୍ରାସୁତ ଯେ, ମା, ଓରଗନପାଦେବ କି ଟଙ୍କା
ଏଠାକୁ ଏକଟିଂ ଲଜ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ ବୁଝ
ସାହିର ଏକଟିଂ ଲଜ ନିୟମିତ ହୋଇ ଆବଶ୍ୟକ

କେନ୍ଦ୍ର ଉପରେ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ନିଜାତ
ଜଣମାର୍ଗ ସେ ଗତ ଲୁହମାପଠାର ଜବମର
ମାସ ଗେଷ ପ୍ରସ୍ତର୍ଯ୍ୟକୁ ମାୟୋଟାର ଏ ଭୁବନେ
ସକାଗେ ଜଳବର କରୁଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲା
ଏଥି ମଧ୍ୟର କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ର ଓ ହାଇ ଲେବନ
ନାଚ ଏଲକାର କରୁଣ୍ଡିତ ଅଖବ ମାଛକୁ
ଏ ହାଇହାର ମାତ୍ର କରୁଣ୍ଡିତ

ବନ୍ଦିକାରେ ବାବୁ ଧଗମୁର ମିଶ ସେଇଥା
ନିୟମ ହୋଇଅଛି । ଏଥର ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ
ଜଣେ ଦେବୀଷୂ ଲୋକ ହେଲେ ବତ ଉତ୍ତମ
ହେ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପଣ୍ଡତ ଯେଉଁ
ବାଲବମାନେ ଗେଣେ କରିଥିଲେ ସେମାନେ
ଅପରାଧ ସ୍ଥାକାର କରିବାର ଚଣ୍ଡରେ ମା ୪ ଟଙ୍କା
ଲେଖାଏ କାଷବାସର ଦିନ୍ଦୁ ପାଇଅଛନ୍ତି । ସୁ-
କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏତେ କଠିନ ଦିନ୍ଦୁ ଦେବାର
ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ ବିମେଷ ସେମାନେ ଏ-
କଲାବ ହାଜିରେ ଥିଲେ ।

ହନ୍ତୁପ୍ରେଟ୍ ଅବ୍ଲେଜିଅର୍ଜନ୍ ସେ ସରକା-
ଶ ଗୃହଳ (ଦୂର୍ଭିକ୍ଷ ସାହାସ୍ୟର ଅବ୍ଲେଜନ୍)
ପ୍ରଥମେ ମହିଳା ୫ ୧୫ ଲେଜାର୍ ଓ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ତାର୍
୫ ୫ ଲେଜାର୍ ବିକ୍ରି ବୋଇଅଛି । ଏଥିପାଇଁ
କଲିକଟାରେ ଗୃହଳ ଭାବୀ ଗ୍ରାମୀ ହୋଇଅଛି ।
ଯାତନାରେ ମହିଳା ଡକ୍ଟର୍ ଲେଜାର୍ ବିକ୍ରି
ଦେଇଅଛି ।

ବଳକଗାରେ ଏହି ମାସରେ ଯେଉଁ ଗଲି
ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା ତପ୍ତରେ ପ୍ରାୟ
ଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଶ୍ରୀ ଚିତ୍ରପଟ୍ଟ ଉପରୁତ ହୋଇଥିଲା ।
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧିବ ଦେଶୀୟଲୋକ-
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ମହାମାର୍ଯ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନନାରା ଓ ଲେଖନଶ୍ରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ଦେଶୀୟ ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିବା ଓ ଲେଖନଶ୍ରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତନେ
ଯେ ମୂର୍ତ୍ତି ତଥ କଲ୍ପନାରେ ଏ ଦେଶୀୟଲୋକେ
ସେମନ୍ତ ବୁଝଗତି ଲାଭ କରିଥିବାକୁ ଦୂର
ମୋହା ତଥ କରିବାରେ ସେହିପଥ ହୋଇ କାହାକୁ
ଏଥିଥରେ ଅଧିକ ମନୋଯେଗୀ ହେବାର
ଭାବିତ ।

ବିଥିର ହୁଆଇଯେ ହୋଲାକାର ନିଷାରାକାଳ
ଲୁଗୁବଳବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କେବେଳ
ଲୁଗୁର ନମନୀ କିରାଜର ସେହିତପାଇଁ କିଛିତମୁ
ପ୍ରେରଣ ଦେବାରେ ସେ ଜାତି ଦେଖି ଅନନ୍ତର
ହୋଇଥିଲା ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ପାତ୍ର ଏ ସମ୍ବାଦପଥରେ ଲେଖାଥିଲୁ
ଯେ ଲର୍ଡବ୍ରେଗଙ୍କ ବାଣୀର ଅସ୍ତ୍ର ଧାରିଲକ୍ଷ୍ମୀ
ପାତ୍ର ଆହୁରି । କଲାତରେ ବଜାଗୁଣ ଧରନାଲା
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ସେଠାର ଭାବର ବାହୁଦୂର ନ
ହେବ ।

ବ୍ୟକ୍ତ ହିଅଇ ଯେ ଦେଖାଇଲୁଗରେ କଣେ
ମୁଳମାଳ ଶାବ୍ଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଯୋଗାଇବା

ପୂର୍ବା ଗଲ ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠରେ ଅଗେଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କ
ଉପାର୍ଜନ ବଚାଇଛି । ଆଉ ଦେଶୀୟ ଲୋଡ଼-
ମାନେ ଜଣ ଥକେଇଛନ୍ତି । ଲୁଗ କରାଇଛନ୍ତି ।
ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠ କାହାର ବନ୍ଦନାପ ବାହାର ପକ୍ଷରେ
ଧୂଷମାସ ହୋଇଥିଲା ।

ମହୀୟରରେ ବର୍ଷାର ଫସନ ଭାଷରେ କାଳ
ଜଳକର ଯାହା ଅଦ୍ୟ ହେଉଥିଲ ପ୍ରାଣ୍ୟ
କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଅନୁଶେଷଧକମେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଲାନ୍ତିଯା
ଗାହା ଉଠାଇ ଦେଇଥିଲାକୁ । ଏଥର ଏଠା
ଥାଠକମାନେ ଜାଣିଯାଉବେ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
କଳକର ସପ୍ତଶ ଜାହାନ ।

ମହୀୟରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ କୁଳଦିନ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେଠା ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଣୀରେବ
ଉଠାଇ ଦେବାରୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି । ସେଠା
ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତିନି ପୃଥିବୀରେ ଶ୍ରେଣୀରୁକୁ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆହାର ବ୍ୟବ-
ହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ । ଏପ୍ରକାର ଶ୍ରେଣୀରେବ
ଭାବିତବର୍ଷର ଉତ୍ସବର କଣ୍ଠକ ଅଚ୍ଛର ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଆଶାବର୍ତ୍ତ ଯେ ଭାବିତବର୍ଷର ଦମସ୍ତ
ସ୍ଥାନର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶୁଦ୍ଧପ୍ରାତି ପରିଷ୍ଵର ଶ୍ରେଣୀ-
ସହଜ ଆହାର ବ୍ୟବହାର କରିଲୁ ଜାହାହେଲେ
ଅନେକ ଉତ୍ସବ ଦେବାର ସମ୍ବାଧରେ ।

୧। ଏହିକେବଳ ଗେଜେଟ୍ରର ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ଯେ ପଞ୍ଚାବଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏହିପଥ ବିଜ୍ଞା-
ପନ ଦେଇଅଛନ୍ତି କି କିଷ୍କାଦିଗରେ କୌଣସି
ପ୍ରବାର ପରାମାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ନ ହେଲେ କେହି
ଠ ୨୦୦ ଲାଗୁ ଅଧିକ ଦେଇନାର କାର୍ଯ୍ୟରେ
କିମ୍ବା ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୨। ପଥମନଗର (ମୁଲୋଯୋଡ଼ି) କ୍ଷେତ୍ର
ନିକଟରେ ଗେଟିଏ ଭୁଲାବଳ ପାତ୍ର ସ୍ଥାପିତ
ହେବ ବା ସୋଇଥାଏ । କେତେକ ଜଣ ବଢ଼ୁ
ଇଂଶକ ମିଳି ଗେଟିଏ କୁଞ୍ଚାଳୀ ହୋଇଥାଏନ୍ତି,
ଏହି କୁଞ୍ଚାଳୀର ନୂଳଥଳ ଦିନକଷେ ପାଇଁ ଏ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଏବେ ଅଂଶର ଦାମ ଟ ୧୦୦ ଛା ।
ଏହି ବଳରେ ୩୫୦୦ ଡରଣୀପ୍ରାୟ ମନ୍ଦିର
ପ୍ରସ୍ତର ହେବ । ଏହି ଦରଣୀପ୍ରାୟ କରି
ଦେଖଇ କିମ୍ବର ଲାଗ ହେବ । ଯେବେ ଏପରି
ଅନ୍ତର ବିଶ୍ଵି ଗେଟିଏ କର ଏ ଦେଖଇସେ
ସ୍ଥାପିତ ପ୍ରାୟ ଜେବେ କରିଲୁ ମୁହାର ଅମନାନା
ଏକବେଳେ ବନ୍ଦ ହେବ ଏକ ଏ ହେବର
ଅନ୍ତର ନିଯମ ହେବ ।

" । ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂଜା ମେଉବେଳ ଖେଳିଛରେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀର ହୋଇଥାଏ ଅଗ୍ରିକ୍ଷୟ ସର୍ବନ ଦାତା

ପ୍ରାଚୀନାଥ ଶୁଣ୍ଡ କୃତ ଦିଂଘନ
ଅମୋଦ ଉଷଧର ଆବଶ୍ୟକ ।
ସେ ପ୍ରଥମେ କୃତ ଦିଂଘନରେ

ଭାର ଜ୍ଞାନଧ ପ୍ରସ୍ତୋଗ କର ବୁଦ୍ଧି
ହବାର ପରିମେଷରେ “ଲାଭକା
ପ୍ରସ୍ତୋଗ କର ଦେଖିଲେ ଏଥରେ ଏ
ବେଳ୍ୟାର ହୃଦୀରେ ସେ ରହାନ୍ତାର ପ୍ର
ଗତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅବେଳ୍ୟ ବରିଆଜନ
କହିଲୁ ଲାଭକାରୁଲିତୀର କିଷ ଜାଗ
କ୍ଷମତା ଅଛି । ବୋଧ ହୃଦ ସର୍ବକଷଣ
କର ଦେଖିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ

୪ । ଅକାଗରେ ଫୁଲ ଧାରେ
ପ୍ରେ ମିଥିଖ ବୋଲି ହାତୁସ ଦ
ମେଘ କଳୁଳି ଛାଏ, ବକ୍ର ପଣେ
ସଜନୀ । ବିନ୍ଦୁ ଆଜିହାଲୁ ଆକାଶ
ନେବେ ବ୍ୟଥାର ହେଉଥାଲି । ସମ୍ରାଟ
କା ଦେଶରେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ନଗରରେ
ଉପରେ ଦେଲୁନୁଯନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଚଗାତି
କାର୍ଯ୍ୟ ସୁରକ୍ଷାର ହୋଇଥାଲି ସାହେବ
ରେ ବହୁନ୍ତ୍ର ଅମ୍ବୋଲେ ଏହି
ବର୍ଷାଥାଳି ।

* । ଏକହାବାଦ ନିଭ୍ରବ୍ଧାପାଳୁ
ଗୋଟିଏ ନିଜନ ଅଭିଜ ପ୍ରଶ୍ନ ଚ
ଯେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ
ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ସବରୁ ଲୋକରେ ପ୍ରକା
ମନ୍ତ୍ରବସ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବେ, ସେମାନେ
ଚିକିତ୍ସା ଅଥବା ଜୀବଧାଳୟ ପ୍ରାପ୍ତ
ଧାରବେ ।

১৯৪৭

ପ୍ରଦେଶ କବି ଉପେନ୍ଦ୍ରକଣ୍ଠଙ୍କୁ ସୁ
ଧା ଲାଗିବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜ୍ଞାନି ପଢିଲୋ
କି ଯହାରୁଟି ଆହଁ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅ
ପାପ ହୋଇ ପାରିବେ । ୫୩ ।

୨୪୮୬୯୪ ଶାକତେଜ

୭୭

ଶ୍ରୀ ଅମାର ପାନ କଣ୍ଠଗୋଲ ଦକ୍ଷ
ଶ୍ରୀ ସକା ଦୁଇ ଅଠଗତ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏହି ଉତ୍ତମପଦିକା ସହରଣ
ପାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଣୀୟ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ତେବେବୁଳଙ୍କ ଦେଲା ।